

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

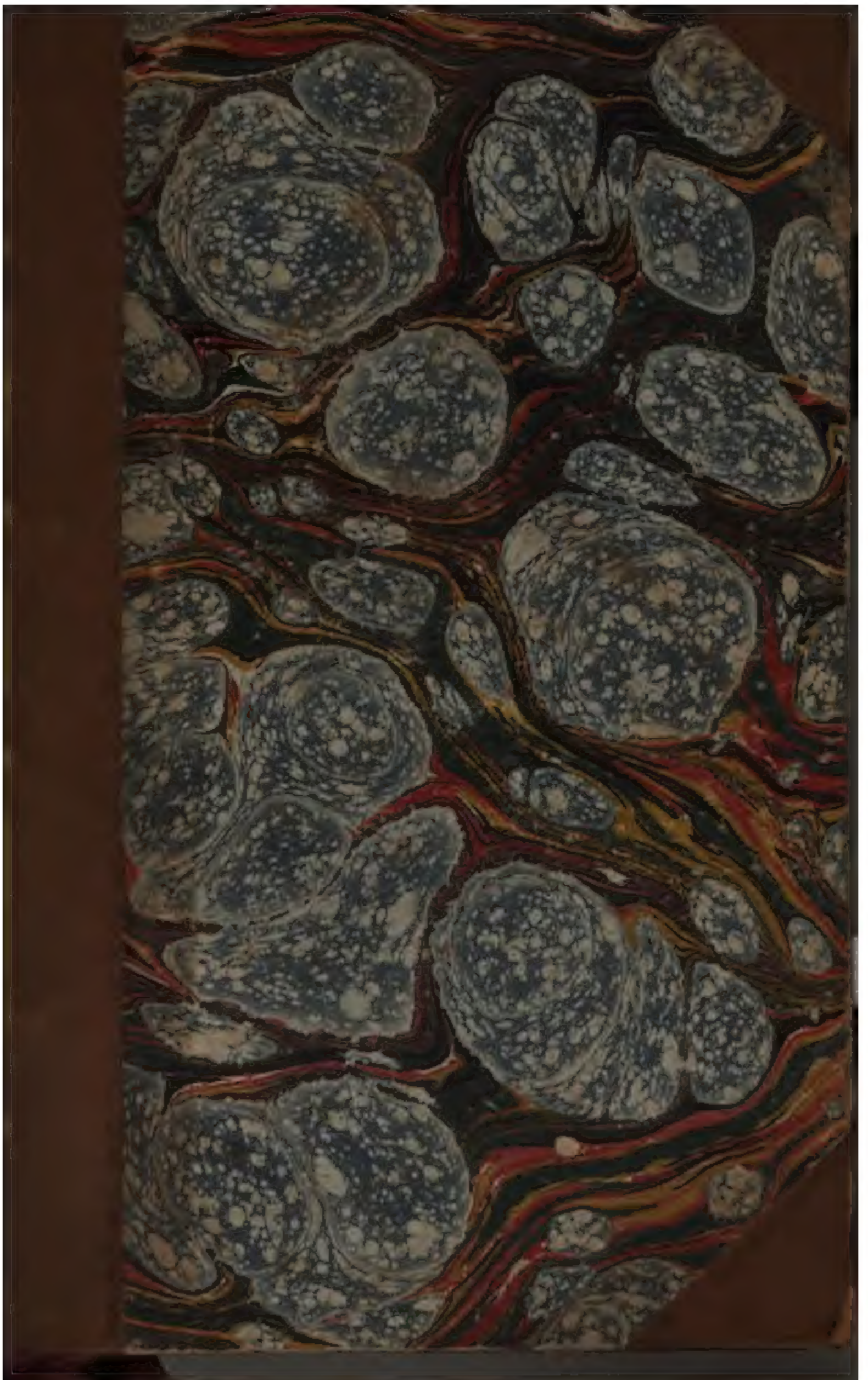
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

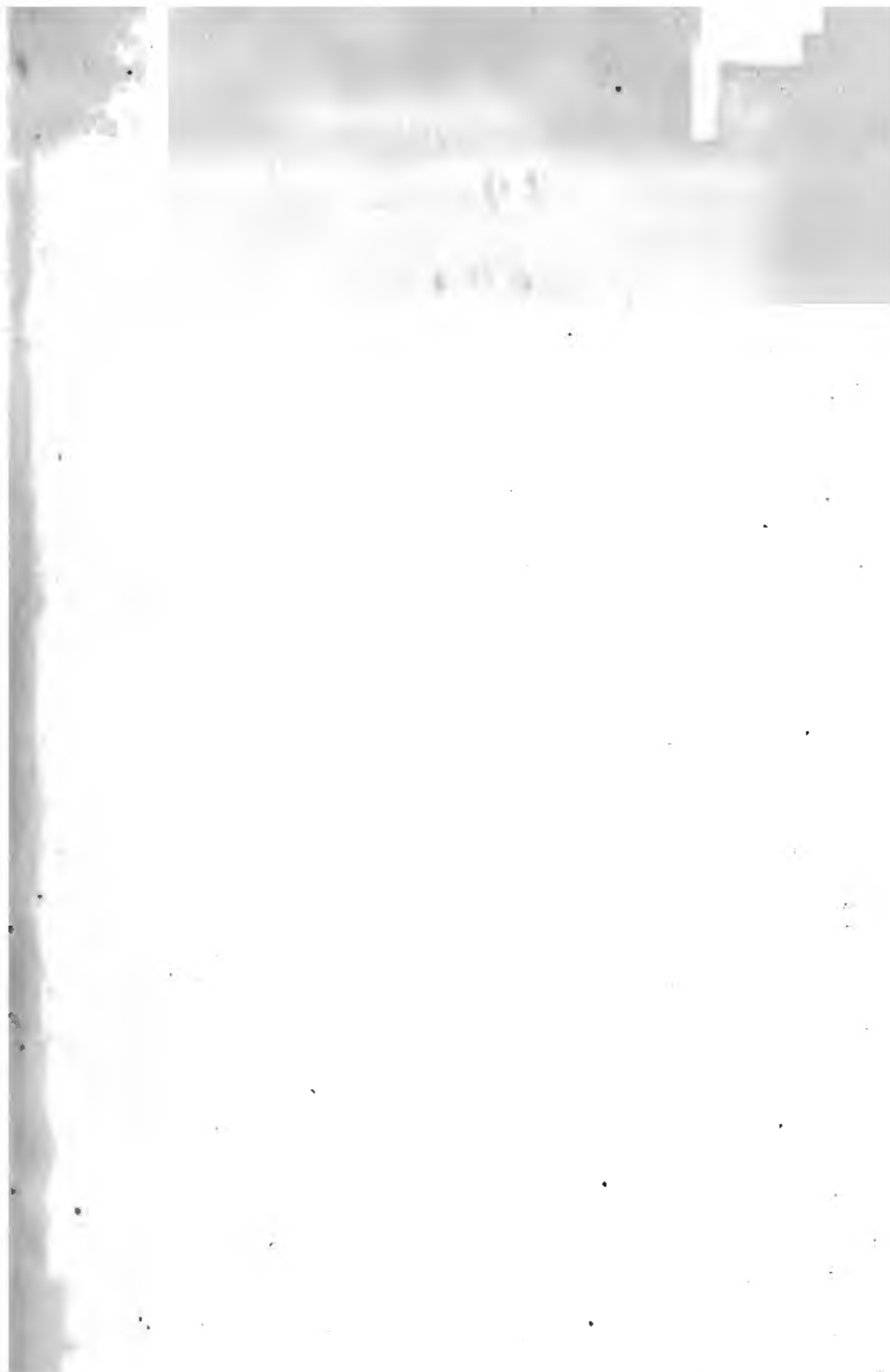

600007624P

29.

634.

1830 ✓

PLUTARCHI

THEMISTOCLES.

**EX CODICE PARISINO RECENSUIT ET
INTEGRA LECTIONIS VARIETATE
ET BREVI ANNOTATIONE
CRITICA**

INSTRUXIT

CAROLUS SINTENIS

SERVESTANUS.

L I P S I A E

SUMPTIBUS LIBRARIAE HAHNIANAЕ.

MDCCCXXIX.

634.

328

REPUBLICAN PARTY

THE NATIONAL COMMITTEE

MEMORANDUM

TO THE PRESIDENT

FROM THE NATIONAL COMMITTEE

RE: [Illegible]

DATE

1954

CONFIDENTIAL

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

328

VIRO ERUDITISSIMO

CAROL. GUIL. KRUEGERO

PHILOS. DR. GYMNAS. IOACH. BEROL. PROF.

PRAECEPTORI DILECTISSIMO

HOC SUORUM STUDIORUM TIROCINIUM

D. D. D.

E D I T O R.

ALSO THE

CAROL GILL PERMITS

PHOTO BY GARY BOYD

PERMITTING

BY GEORGE STANLEY

D. B. D.

M. D. E. R.

P R A E F A T I O.

In adornanda hac editione quas rationes secutus sim, ne quis maius quippiam quam aut vires ferebant aut per propositum meum licebat expectet, paucis mihi exponendum est. Quae plures me per annos non intermissa occuparunt Plutarchi studia, cum docuissent, quantum pristini nitoris optimo scriptori detraxisset temporis iniuria, operae pretium me facturum esse intellexi, si quantum possem opera mea ei succurrerem. Etsi enim novissimis temporibus non defuere, qui in Plutarcho et emendando et explicando operam ponerent suam: tam larga tamen restat materies, ut non actum agere videatur, qui etiam post illorum virorum curas ad hunc scriptorem accedat. Nam qui nostra memoria primus in Germania Chaeronensis scripta edidit, *Reiskius*, is, cum iustam scriptoris recensionem instituere non liceret, in eo fere acquievit, ut quem Britannicus editor *Bryanus* conformasset textum cum Iuntina Aldinaque editionibus conferret, mendas, quibus scatet, elueret, ubi corruptelam deprehendisse sibi videretur, notaret suisque sanare studeret coniecturis, denique ut dictionum loco-

rumve obscuriorum sententias breviter declararet. Annotationes Stephani, Cruserii, Xylandri, Palmerii reddidit integras, additis Bryani Solanique observationibus. Librorum ope manuscriptorum carebat.

Iam hac ratione quid effectum sit, si meam expostulas sententiam, dubitans fero ac subtimidus; bene enim novi multa eaque plane diversa de Reiskio circumferri iudicia. Quae componere non meum est: Plutarcho quid mea sententia Reiskii opera profuerit breviter exponam. Atque illud quidem concedi puto ab omnibus, sagacitatis acuminisque tantum fuisse in Reiskio, quantum qui possederint reperiri paucissimos; accedebat graecae linguae peritia et usus maximus, quem nemo mirabitur in tot scriptorum editore. His instructus dotibus si Reiskius plus temporis *) in scriptores, quorum editiones pararet, impendere aut voluisset aut potuisset, plane non est dubium, quin summi critici laudem sibi fuisset paraturus. Cum vero festinanter haec agitare soleret, non mirum, quod multa istius festinationis reperiuntur vestigia. Cadit hoc maxime in Plutarchi editionem. Nam quae huic additae leguntur observationes, earum haud paucae ita sunt comparatae, ut nemini nisi qui obiter Plutarchi verba spectaret in

*) Verissime Schaeferus in Appar. ad Dem. III. p. 542.: — —
 „Haec quoque Reiskius egregie, utque intelligas virum summum, quoties non festinaret vel maxime abstrusa Graecae syntaxis idiomata aliquanto melius, quam tot eius cavillatores enucleare potuisse.“

mentem venire potuerint; accedit quod novandi quaedam cupiditate ductus etiam quae maxime sana et incorrupta sunt tentavit. Nihilominus vero tot loci obscuro ab eo sunt collustrati, tot corrupti investigati sagaciter et emendati egregie, ut permagna eius de Plutarcho habenda sint merita, nec dubitandum sit, quin plurimis locis genuinam scripturam restituerit. Ceterum in vett. edd. lectionibus afferendis non nimia ei fides est habenda.

Nec maior Tubingensi editori *Huttenio*, de cuius opera non est quod multis exponam. Integrum is repetit Reiskii exemplar, et ita quidem, ut etiam quae aperte falso ab illo correctae audacterque immutatae essent bona fide in textum reciperet.

Post hos constat Plutarchi vitarum editionem paravisse *Adamantium Coraem*, virum de literis graecis immortaliter meritum. Is etsi Parisiis vivens facili opera bibliothecam, in qua conditi latent aliquot Plutarchi codices, adire poterat, neglecto hoc negotio nova adiumenta ad emendationem scriptoris adhibuit nulla. Tanto plus suo ipsius praestitit ingenio. Nam in coniiciendo admodum felix, dici non potest, quot locos egregie sanaverit; alios non paucos, quae est graecae linguae et totius antiquitatis peritia, et vindicavit optime, et explicavit egregie. Sunt tamen quae ego in huius viri editione vituperem. Primum, quod multa citra necessitatem et ipse novavit et ab

aliis novata servavit; deinde, quod parum sollicita de unius cuiusque lectionis auctoritate diversorum miscuit lectiones librorum idemque omnibus praeponens signum lectionibus effecit, ut nescias bonisne aliqua lectio commendetur libris, an vero non satis spectata sit eius auctoritas. Multas praeterea lectiones plane neglexit. Haec tamen editionis consilio fortasse excusantur.

Post Coraem vitarum editionem curavit *Schaeferus*, vir graece doctissimus. Ex tribus, quas instituit, editionibus emendatissima est novissima, quae prodit apud Teubnerum. De editione ipsa cum in omnium manibus sit non est quod addam, neque opus ut Schaeferi de Plutarcho merita multis praedicem, quoniam de his quoque satis constat. Pauca de ea re adiciam infra.

His expositis iam quo consilio ego hanc vitam ediderim mihi explicandum est.

Quam propter magnas ac multiplices virtutes unus omnium maxime dignus videretur Plutarchus, cuius lectione pueri ac iuvenes in scholis imbuerentur, nec exstare viderem editionem quae et parvo parabilis esset pretio et verba exhiberet paulo quam vulgo feruntur emendatiora, gratum me non paucis facturum esse arbitrabar, si seorsim edendam curarem aliquam ex eius vitis. Elegi autem Themistoclis vitam tribus

potissimum: de causis: primum quod magno studio et insigni quadam arte ab auctore conscripta est; deinde quod ad intelligendum facilius ac minus quam reliquae corrupta est. Tertium quod me movit in eo est positum, quod neminem fere ex tota antiquitate magis dignum putarem, cuius vita ab omnibus accurate cognosceretur, quam Themistoclem. Cuius virtutes non est quod quis praedicare velit post egregium Thucydidis encomium, quod integrum apponendum censi: ἦν γὰρ, inquit libr. I. c. 138., ὁ Θεμιστοκλῆς, βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἐτέρου ἄξιος θαυμάσαι· οἰκεία γὰρ ξυνέσει καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὔδεν οὔτε ἐπιμαθὼν, τῶν τε παραχρηῖμα δι' ἐλαχίστης βουλήs κρᾶτιστός γνῶμων καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γένησομένου ἄριστος εἰκαστής· καὶ ἃ μὲν μετὰ χειρᾶς ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε, ὧν δὲ ἄπειρος εἴη, κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο· τό τε ἄμεινον ἢ χειρόν ἐν τῷ ἀφανεῖ ἐτι προεώρα μάλιστα· καὶ τὸ εὐμπαρ εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει μελέτης δὲ βραχύτητι κρᾶτιστος δὴ οὔτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο.

Coepto autem huius vitae edendae consilio nihil mihi antiquius habendum esse intellexi, quam diligenter comparare editiones veteres, Iuntinam maxime atque Aldinam, quaeque cum ea fere consentiunt, Basileenses. Quod negotium cum ab omnibus editori-

bus hucusque esset neglectum, aut certe non ita institutum, uti debebat, non mirum quod in meo variantium indice lectionum et plures reperiuntur enotatae varietates et vero non paucis in locis paulo aliae quam quae in illis libris legi vulgo narrantur. Quare monitos volo lectores, ut sicubi alias a me indicatas videant lectiones, quam quae ab Reiskio vel Huttenio afferuntur, mihi potius fidem habeant, qui omnem operam in eam rem impenderim, quam illis, qui obiter tantum illas editiones inspexerunt. Atque hoc ipsum in causa fuit, quod saepe etiam quae aut falsa aut nullius esse viderentur pretii annotare non aspernatus sum.

Criticum apparatus, quem dicunt, addidi integrum, quo statim appareret, qua quaeque lectio nitatur auctoritate. Intermitti hoc nullo modo potuit, quoniam superiores editores tanta negligentia in ea provincia versati erant, ut plurimis in locis incertum esset, qua auctoritate verba constituta essent.

Haec tamen cum verendum mihi sit, ne inanis iactationis speciem prae se ferant, afferam aliquot exempla, quibus conprobem non satis accurate vett. editt. a prioribus collatas esse editoribus.

CAP. II. vulg. legitur *ἡ πρὸς ἡδονὴν τινα* — ibi Reisk. et Hutt. annotant, *τινα* omitti in Bodleianis et Iant.: addenda vero erat etiam Aldinae auctoritas,

in qua et ipsa pronomina deest. — Mox in eodem capite vulg. legitur *ἄτε τῆ φύσε καθ' αὐτὴν χρώ-
ματος*: iidem notant; *ἄτε* deesse in Bodleianis et Iunt.:
deest vero etiam in Aldina. — CAP. IV. extr. legun-
tur haec: *μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἦταν*: Reisk. annot.:
„ita restitui e Iunt. et Ald., vulgatis deest *τῶν*.“
Quod repetens Hutten., „ita, inquit, dedit R. e Iunt.
et Ald. Vulg. deest *τῶν*.“ Hoc vero falsum est,
nam articulus in nulla edit. omittitur. — CAP. VII.
non observatum est, *μάλιστα* etiam in Ald. deesse. —
CAP. X. indicandum erat, etiam in Ald. pro *προτιθε-
μένους* legi *προστιθ*. — CAP. XI. *ὁ μὲν Θεμιστ.
ἀνῆγεν* — non annotarunt interpretes particulam ab
Ald. quoque repudiari. — CAP. XVII. *ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν* — articulum in Ald. omissum esse indicandum
erat, quod idem in simili re faciendum erat CAP.
XXIII. in verbis *καὶ τὴν κοινωνίαν ἀπέπατο*, nam
ibi Ald. quoque artic. non agnoscit. — CAP. XXIII.
nemo notavit pro vulgata *Ἀλκμαίωνος* in Iunt. legi
Ἀλκμέωνος, opinor quod vitiosam habuerunt. Ego
vero genuinam habeo, praesertim cum eodem ducat
cod. Paris. lectio. Elmslei. ad Eurip. Bacch. v. 387. —
„Certum est Atticos dixisse *Ἀλκμέωνα*. Timocles ap.
Athenaeum p. 223. *ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων*
ἐσκέπατο. Vulgo quidem *Ἀλκμαίων*, quod mediam
corripere apud comicum vix credam. Sed contro-
versiam dirimit Marmor Sandvicense apud Taylorum,
in quo totidem literis legitur: *ΑΛΚΜΕΩΝΙΔΗΣ*

ΘΡΑΣΥΜ[ΑΧΟ] ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Demostheni Or. Midian. p. 561... 16. R. formam *Ἀλκμεωνιδῶν* ex melioribus libris restituit G. Dindorfius, quem vid. Praef. p. IX. cl. Schaef. Appar. ad Demosth. T. III. p. 431. adde Schol. Thucyd. II. c. 102. — CAP. XXVII. non monitum est, art. τὸ ante τιμᾶν etiam ab Ald. abesse. — Ibidem mox falso traditur in Ald. exstare *πλείονες τῶν νῦν βασιλέων*: ego vero aio et testor in Aldina illa quidem, qua ego usus sum, legi *βασιλέα*. — CAP. XXXI. in verbis *ἀποστεῖλαι τὴν κόρην εἰς τὰς Ἀθήνας* nemo indicavit, artic. τὴν in edd. vett. i. e. in Iunt. Ald. et Basil. (*has enim ubique intelligo ubi edd. vett. memoro* *) omissum esse.

Haec quidem sufficient: plura in notis tacite cor-
 rexi. Iam vero afferendi mihi sunt aliquot loci,
 in quibus non poteris non editorum mirari incuriam,
 quorum alter alterius vitia propagaverit, eaque inter-
 dum tam aperta, ut mirum debeat videri, nondum
 coniecturis, si vetustiore editionem consulere non

*) Ceterum reliqua, quibus usus sum, signa et scripturae compendia hac significatione posui: *Par.* significat codicem Parisinum, *Bodl.* 1. 2. 3. codices Bodleianos a Bryano collatos; *Vulc.* lectiones a Jacob. Vulcobio margini Aldinae adscriptas: additae sunt ad calcem edit. Francofurt.; *Anon.* lectiones ibidem additae et littera A. (anonymae) notatae. *Iunt. Ald. Basil.* significant editiones Iuntinam, Aldinam, Basileenses.

diceret, esse sanata. Ex quo genere est illud, quod
 legitur CAP. II. extr. α δὲ τούτων εξαρθῶσιν ἔρωι
 διηγήματα. πλάττοντες, ἀποκλήρουν μὲν ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ, θάνατον δὲ τῆς μητρὸς ἐκούσιον,
 ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀτιμία περιλύπου γυνομένης,
 δοκεῖ κτενεθεῖσθαι. quis est, cui non mira et inepta
 videantur. ἢ ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ἀτιμία? ego olim
 πατρὸς ex confectura mutabam in παιδὸς, mox vidi
 me nihil unquam coniecisse verius, nam πατρὸς nihil
 est nisi vitium typographicum: et tanten migrauit
 turpe hoc vitium ex Huttemi per Corais ac tres
 Schaeferi editiones. — CAP. XII. extr. ἐφάνη — τριῆ-
 ρης ἀσάμολος, ἧς ἐναυάρχει Παναίτιος, ἀπαγγέλ-
 λουσα τὴν κύκλωσιν — apud Hutten. male excidit
 articulus, inde factam, ut etiam in Corais et Schae-
 feri editionibus desideretur. — CAP. XXV. τῶν δὲ Ἀθη-
 ναίων Ἀριστείδῃ μόνῳ φράσαι κλυδόντων, καὶ ἐκε-
 ρθὲς δεικνύσθαι περαινέιν, ὃ μὲν Θεμιστοκλῆς ἐφρασα-
 τῶ Ἀριστείδῃ τὸ νεώριον ἐμπρῆσαι διανοεῖσθαι τῶν
 Ἑλλήνων. pro ἁριστιο ἐφράσε in Bryani editione
 errore nescio quob, qui pridem corrigi debebat, legi-
 tur ἐφράσε, quae lectio perperam propagata est per
 omnes reliquas editiones. — Eiusdem Bryani culpa
 accidit quod in XXVI. editur: πλὴν τοῦ ξένου. Ναι-
 κος γένους, ὃς Ἀπολλέων πλείστην οὐσίαν ἐκέκτητο καὶ
 τοῖς ἀνώ δυνατοῖς γνώριμος ὑπῆρξε. mirae ibi tur-
 bae, Reiskius, ὃ ἐπῆρξε, inquit, deest Iuntinae: hoc
 eisdem verbis reperit Huttenius. Coraes intelligens

aoristo praestare imperfectum, annotat: *ἡ ἀπορία ἔστι
ὕπληρη.* Vera est haec coniectura, si quidem im-
perfectum in omnibus est editionibus Bryanae anti-
quioribus. Noli enim credere in Jant. deesse.

Tot vitis, unam hanc vitam esse refertam, quis
est qui non succenseat? — Sponte autem intelligitur,
nihil horum in Schaeferum esse disputatum: ab eius
enim alienum erat consilio novam condere recensio-
nem. Verum sic quoque maxima eius sunt merita de
Plutarcho: saepe locos qui omnem hucusque emen-
dationem eluserant leni mutatione egregie restituit;
saepius nihil nisi distinctionem mutans nulla opus esse
mutatione ostendit. Quare dici non potest quantum
eius opera sit effectum, maxime inde a voluminis
primi parte posteriore — nam prima pars multo mi-
nus emendata est, —; ego quidem in interpunctione
ponenda paucis locis exceptis totus eum secutus sum.

Post comparatas vet. edd. contuli *Amioti* versio-
nem gallicam, cuius duae apud me sunt editiones:
prior prodit Parisiis a. MDLXXXVII., altera MDXCIII.,
quas quoniam interdum a se discedunt distinxi ita,
ut illam litera *a*, hanc significarem litera *b*. Maxima
autem *Amioti* apud me est auctoritas, cum propte-
rea, quod bonis aliquot codicibus Venetis et Roma-
nis est usus, ut testatur in praefatione, tum quod
ipse ingenio et doctrina plurimum valebat, ita ut

Tanaq. Fabro *) iudice interpretum Plutarchi quotquot unquam fuerunt habendus sit doctissimus. Quantum subsidii ex eius versione percipi possit, ostendere aliquando conabor in Quaestionibus meis Plutarcheis.

De editionum veterum indole, pretio etsi dicere constitutum erat, quibus brevem textus Plutarchei addituri eramus historiam, tamen cum alia supersint, hic omittenda duximus. De his aliquando aptiorem nanciscemur dicendi locum.

Verba scriptoris studui paulo dare emendatiora, maxime codicem Parisinum, de quo statim dicetur, et edd. vett. secutus. His enim ubi aliquam lectionem viderem commendari, quae etiam sensui melius videretur convenire, non dubitavi recipere, ipsius Reiskii in ea re consilium secutus. Qua re hoc certe effectum est, ut constet, qua auctoritate quaeque lectio stabilita sit. Secus est in vulgata, ubi nescis, Stephanine coniectura an librorum auctoritate verba sint constituta. Quae res quoniam gravissima est, velim tractetur aliquando a viro qui me et doctior et librorum subsidio sit instructor: interim videantur verissimae Reiskii observationes in Praef. ad Plut. Vol. I. p. XXVIII. seqq.

*) v. Fabri notae in Lucian. Timon. T. I. p. 491. ed. Bip.

Vulgatam dixi *Stephani* lectionem, secutus editionem Francofurtanam a. MDCXX.

Ad codicem Parisinum autem quod attinet, debeo eius lectiones egregiae ac plane singulari *Baehrii*, professoris Heidelbergensis, humanitati ac benevolentiae. Is cum eam adissem, petens, ut lectiones codicis Palatini, qui Heidelbergae asservatur, ad hanc vitam mecum communicaret, huius quidem codicis a se nondum factum esse respondit collationem, pollicitus tamen est meam in gratiam instituere. Interim benevole mihi transmisit lectiones codicis Parisini, quem ipse Parisiis contulerat. Cuius codicis hanc Vir doctissimus fecit descriptionem in Praef. ad Alcibiad. p. VI. seq.: „Parisinorum princeps, quem litera A insigni, antiquissimus ille idemque omnium procul dubio probatissimus, membranaceus, Nro. 1671., forma maxima, Mediceus olim, anno 1296 exaratus esse fertur. Ita enim in primo codicis follo scriptum invenio, sed, uti credibile, ab alia certe manu, quam quae ipsum codicem exaravit. A monacho quodam scriptum esse ex iis suspicor, quae in fine eiusdem ipsius legimus adscripta: ἐγράφη κατὰ τὸν ἰούλιον μῆνα τοῦ ἰνδικτιῶνος δ' (vel ιδ?) τῆς νῦν τρεχούσης λύσεως θεοῦ τῆς ἄγαν εὐδόξου καὶ παναφήμου εὐφημίας — εὐχεσθέ με ἀδελφοί μου διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων ἀμῆν. Quae deinceps sequuntur, ita sunt erasa planeque evanida, ut vix unquam

legi queant. Initium tamen tale fuisse videtur: θεὸς φίλος. Est autem satis belle scriptus iste codex, paucis scripturae vitis atque correcturis laborat, in plerisque locis probas affert lectiones, ubi reliqui libri magnopere inter se variant. Complectitur ille — nam valde spissus est liber — non solum Vitas Plutarchi, sed etiam Moralia. In conferendis Moralibus iam quidem ante me Wytttenbachius usus fuerat, cuius haec sunt verba in Praefat. Opp. Plutarchi p. LXX sq.: „In quo (sc. codice) describendo et omnino in Plutarcho emendando aliquid operae collocatum fuisse a Maximo Planude, non abhorret a verisimilitudine: quandoquidem eadem, quae reliqua scripsit, manus hanc notulam adiecit in Consolat. ad Apoll. p. 113. D. *σι δὴ ὁ τῆς ζωῆς κ. τ. λ.* adscripta in margine est correctio haec, *οὕτως οἶμαι δεῖν γράφασθαι, Εἰ δὲ ὁ τῆς ζωῆς κ. τ. λ.* nec enim necesse est totum exscribere locum. Eadem verba exstant in codicibus Veneto et Vossiano, qui ex XV sunt saeculo: sed in codice Parisino E. [ap. Baehr. significatur littera B.], qui haud multo post codicem A scriptus est, additur nomen et auctoritas Maximi Planudis, ita — *καθὼς Μάξιμος ὁ Πλανούδης οὕτως οἶεται δεῖν γράφασθαι — —*”. Vitas Plutarcheas omnes continet, sed alio quam quo vulgo feruntur ordine; Galbae praeterea atque Othonis Vita plane desideratur.” Eodem hoc codice usus est *Claviger* ut testatur in appen-

dice ad Vol. III. versionis gallicae, ubi plura, si bene memini, de hoc codice sunt disputata.

In codice Monacensi haec vita deest, quod valde dolendum est, quoniam bonitate ceteros libros superat. Debeo eius lectiones *Goellero, Viro Clarissimo*, qui integram collationem mecum communicavit. Quare non possum quin insignem eius erga me humanitatem ac benevolentiam hoc loco gratus commemorem.

Restat ut de aliquot locis agam, in quibus a priorum interpretum iudicio discedendum putavi: dicam autem de paucis tantum, ne haec in maiorem molem excrescant, reliquos in maiore editione, quam paro, pertractabo.

C. II. καὶ τούναντίον εἰσὶν οἱ λέγοντες, ὅτι τὰ κοινὰ πράττειν ἀποτρέπων αὐτὸν ὁ πατήρ ἐπεδείκνυε πρὸς τῇ θαλάττῃ τὰς παλαιὰς τριήρεις ἐρρίμμενας καὶ παρεωραμένας — Reisk. post ὅτι addidit artic. τοῦ, quem receperunt Coraes et Schaef.: ego ut non necessarium omisi. Ac ne quis mihi obiiciat verissimum Hermanni praeceptum (ad Viger. p. 702. sq.): omissionem articuli cum infinitivo praepositioni iuncto ne graecum quidem esse, sciat aliter hunc locum esse explicandum. Nimirum infinitivus πράττειν pendet a notione prohibendi, quae inest in voc. ἀποτρέπειν, ut iam eadem ratione construatur quae κωλύειν, εἴργειν, alia: vid. Xenoph. Memor. IV. 7. 5. τὸ δὲ μέχρη

τούτου ἀστρονομία μανθάνειν — ἰσχυρῶς ἀπέτρε-
 πεν: *mox* *ibid.* §. 6. ὅλως δὲ τῶν αὐρανίων, ἡμεῖς
 στα ὁ θεὸς μηχανᾶται, φροντιστὴν γίγνεσθαι ἀπέ-
 τρεπεκ: cf. *Plut.* *Alcibiad.* c. IV. ἀποκλειόμενος ὑπὸ
 τῶν πρὸς χάριν ἐξομιλούντων εἰσακουῖσαι τοῦ νόου
 θεοῦντος, qui locus eadem ratione explicandus est,
recteque annotavit *Baehrius*, vir doctissimus, non opus
 esse articulo; vid. *Demosth.* *de male gest. legat.* p. 349:
 5. B. ἐξέκλειον λόγου τυγχάνειν τρὺς ἄλλους, ubi
Reisk. maluit τοῦ λόγου, ut articulus ad infinitivum
 referretur, iure improbante *Schaefero*.

Huic adiciendum video locum cap. VIII. *ext.*: ubi
 pariter artic. ab editoribus additum delevi. Verba
 haec sunt: Δείννυται δὲ τῆς ἀκτῆς τόπος — ἐν ᾗ
 τὰ ναυάγια καὶ νεκροὺς καυῖσαι δοκῶσι: post καὶ
Reisk. addidit τοὺς, quod receptum est a *Corn.* et
Schaefer. Me ut non necessariam ducerem articulum
 movit imprimis locus *Thucydidis* lib. I. c. 54. οἱ δὲ
Κερκυραῖοι τὰ τε ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο,
 qui locus comparato nostro iam paullo fit firmior, ut
 non probandum videatur, quod ibi quoque fuerunt,
 qui geminandum putarent articulum, moti loco lib. VII.
 c. 74., ex quo non hoc consequitur, ut alterum dici
 non posse statuendum sit, praesertim cum I. 54. sta-
 tim sequatur: τὰ κατὰ σφᾶς ναυάγια καὶ νεκροὺς,
 nec fugit hodie quemquam, saepe numero a Graecis
 semel additum esse articulum, ubi plura vocabula
 deinceps posita sunt, quorum sium quodque sibi arti-

causam videbatur postulare, v. Krueger. ad Dionys. historiogr. p. 140.

C. X. librorum omnium lectionem: *Κλειδῆμος δὲ καὶ τοῦτο Θεμιστοκλέους γενέσθαι στρατήγημα ποιεῖται* servavi. Reisk., Coraes et Schaeferus infinitivum *γενέσθαι* delerunt, Stephani moti auctoritate. Scribit is ita: „Infinitivus *γενέσθαι* sublatus fuit, antea enim legebatur *Θεμιστοκλέους γενέσθαι στρατήγημα ποιεῖται*. At vett. codd. alteram illam lectionem habent sine infinitivo: ac profecto *γενέσθαι* cum alio verbo, quam *ποιεῖται* longi postulabat.” Haec ut sufficiant aliis, mihi non sufficere videntur ad damnandum infinitivum, praesertim cum satis constet, Stephano non nimiam habendam esse fidem codices suos attestanti. Si quis quaerat quomodo locus intelligendus sit, respondeo *Hermani* verbis, qui haec de hoc loco ad me scripsit: „Servandum *γενέσθαι*, sive *ποιεῖται* sive *πεποιήται* scribatur, quod verbum significat *fungit*. Eius exempla, sed pauca, ex recentioribus dedit Stephanus in Thesouro [T. V. p. 7780]. Thomas M. p. 754. ex Synesio exemplum affert.”

Quod autem aliquot in locis a *Schaefero* descendendum putavi, non verendum mihi est, ne aegre ferat vir doctissimus: nam si erraverim, condonabit mihi pro sua in me humanitate errorem, sin vero iure hoc a me factum esse demonstrare potuero, non est

clabiamī, quia primus mihi assensum sit laturus. Neque enim laudat temere assentantes.

Pertinet huc c. VII. init., ubi ita scripsit: Παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν εὐθύς μὲν ἐπεχείρει τοὺς πολίτας ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις καὶ τὴν πόλιν ἐπειθεῖν ἐκλιπόντας ὡς προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπαντᾶν τῷ βαρβάρῳ: vulg. ἐπεισεν mutato in ἐπειθεν, opinor propter praecedens ἐπεχείρει, et habet hoc omnino aliquam speciem: ego tamen nihil mutandum censi verissimum putans Hermanni praecceptum ad Soph. Aiac. v. 1105.: imperfectum significare, voluisse aliquem aliquid facere, sed non perfecisse; aoristam autem, fecisse, sed sine successu. Nam suavit quidem Themistocles navibus Persis obviam ire, sed non persuasit. Eadem notio inest aoristo, ut ex multis unum afferam exemplum, in hoc Diodori loco lib. XIII. 8. ἐπεισαν τοὺς Ῥηγίνους συμμαχεῖν: οἱ δὲ ἀπεκρίναντο βουλευσασθαι μετὰ τῶν ἄλλων Ἰταλιωτῶν, qua de eadem re Thucyd. VI. 46. dixit ἤρξαντο πείθειν. Exemplum utriusque temporis in una sententia positū afferam alibi.

C. XII. Ἐδόκει δὲ τῆς νυκτὸς ἀποχωρεῖν καὶ παρηγγέλλετο πλοῦς τοῖς κυβερνήταις. Ἐνθα δὲ βαρέως φέρων ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν στενῶν πρόσμενοι βοήθειαν οἱ Ἕλληες διαλυθήσονται κατὰ πόλεις, ἐβουλεύετο καὶ συνετίθει τὴν περὶ τὸν Σίκινον πραγματείαν:

Schaeferus de suo scripsit *ἐνθα δέ*, ego nolui sequi, memor eorum quae ipse Schaeferus scripsit in Appar. ad Demosth. T. I. p. 185.: „*δέ* esse simpliciter connectentis et transeuntis: *δή* ordientis quod inprimis attendi oporteat.” Quam postremam rationem apertum est, apprimè huic loco convenire.

Ex meis coniecturis unam tantum in textum recepi, quoniam ita certam putabam, ut nemo esset de eius veritate dubitaturus. Nam quod c. IV. vulgo legitur: *ἐκείτων γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἐκείτων ἐποίησαν τριήρεις, αἱ καὶ πρὸς Ξέρην ἐναυμάχησαν* correat ita, ut pro *αἱ* scriberem *αἱς*: quis enim utquam graece dixit: *ἡ ναῦς ἐναυμάχησε*? Accedit quod eandem scripturam reperisse videtur Amiotus, ita vertens: *de cest argent la furent basties cent galeres, avec lesquelles ils combattirent etc.*, et commodum accidit, quod de eadem re agens Thucydides lib. I. c. 14. ita loquitur: *Θεμιστοκλῆς ἐπεισεν — τὰς ναῦς ποιήσασθαι αἱς πρὸς καὶ ἐναυμάχησαν* —. Poteram fortasse etiam recipere, quod c. IV. pro *λυθεισαν ἔστησαν*, librorum scriptura, scribendum conieci *λυθεισαν ἀνέστησαν*, praesertim cum idem coniecisset Hermannus, sed cum incertum adhuc sit, num quod Stephanus in codice esse dicit *αὐθις ἀνέστησαν* re vera aliqua auctoritate firmetur, an vero Stephani debeat ingenio, praestat immutatam relinquere vulgatam.

Poetarum fragmenta pro egregia sua in me benevolentia constituit mihi *Hermannus*, praeceptor dilectissimus: qui quoniam lectorum interest cognoscere de singulis fragmentis quid senserit, integra eius verba apposui.

C. VII. „Certissimum est Pindarum scripsisse

ὄθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεινὰν

κρηπίδ' ἐλευθερίας,

cf. T. II. p. 350. A. 552. B. 867. C.; τοῖς Ἕλλησι, quod Aristides de suo posuit, non scripsit Pindarus. Metrum secundi versus ita usitatum est, ut mirum sit, dubitari de eo potuisse. Primo versui prima syllaba deest.”

C. XXI. „Versus Timocreontis legendi ut in Praef. ad Epit. doctr. metr. constitui, nisi quod v. 6. hodie malo σκυβαλιχοῖσι, quod et Doricum est, et propius ad vulgatam accedit. V. 11. autem Ἰσθμοῖ δὲ πανδοκεὺς etc. ubi nihil nisi ζ in C mutari opus erat.”

„Alterius carminis initium fuit:

Μοῦσα τοῦδε τοῦ μέλεος

κλέος ἀν' Ἑλλανας τίθει,

ὡς ἔοικος καὶ δίκαιον.

„Μέλεος in duas syllabas contrahendum in pronunciando.”

„In postremi fragmenti primo versu nullum prorsus est metrum, neque ut vulgo legitur, neque ut Coraes et Schaeferus. Facillima haec est emendatio:

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων
 μῦθος, ὃς Μήδοισιν ὀρκιατομειῖ,
 ἀλλ' ἐντὶ καῖλλοι δὴ πονηροί, κοῦν ἐγὼ
 μόνα κόλουρις
 ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

‘Ορκιατομειῖν. Doricum pro ὀρκητομειῖν, conf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 717. Post ἀλώπεκες sequebatur vocabulum a consonante incipiens. Metrum enim

— υ υ — υ υ — υ | — υ — — etc.”

Quod reliquum est, viros doctos rogo, ut operae meae in Plutarcho positae ponendaeque faveant, ac si quid peccaverim, benevole mihi ignoscant. Scr. Lipsiae d. xvii. m. Mart. MDCCCXXXIX.

Car. Sintenis,

In Gymn. Servestano Praecept. Super.
 Ordd. Design.

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ.

Edit.
Reisk.
T. I.

C A P U T I

Edit.
Fran-
cof.

p.436 Θεμιστοκλεῖ δὲ τὰ μὲν ἐκ γένους ἀμαυρότερα πρὸς δόξαν p.111

437 ὑπῆρχε· πατὴρ γὰρ ἦν Νεοκλέους οὐ τῶν ἄγαν ἐπιφανῶν Ἀθηνησιν, Φρεαρίου τῶν δήμων ἐκ τῆς Λεοντίδος φυλῆς· νόθος δὲ πρὸς μητρὸς, ὡς λέγουσιν

438 Ἀβρότονον Θρηῖσσα γυνὴ γένος· ἀλλὰ τεκέσθαι
Τὸν μέγαν Ἑλλησιν φημί Θεμιστοκλέα.

Φανίας μέντοι τὴν μητέρα Θεμιστοκλέους οὐ Θραῖταν, ἀλλὰ Καρίνην, οὐδ' Ἀβρότονον ὄνομα, ἀλλ' Εὐτέρπην ἀναγράφει· Νεάνθης δὲ καὶ πόλιν αὐτῇ τῆς Καρίας Ἀλι-

C A P U T I

Νεοκλέους] Amiot.: qui se nommoit *Nicocles*.

τῶν δήμων] ita Par. tres Bodl. Vulc. Iunt., probante Steph. (cf. Dindorf. Praef. ad Demosth. p. XII.); Ald. τῶν δήμων: accusat. τὸν δήμον Steph. Bryan. R. et Cor. ex Vulc.

Θρηῖσσα] sic correctum est ex Athenaeo XIII. p. 576. c. et

Anthol. Pal. Vol. I. p. 395. Vulg. Θρηῖσσα. — Par. Θρηῖσα.

γυνή] Vulc. γενόμεν.

γένος] in Antholog. l. l. est πέλον.

Ἑλλησιν] edd. vett. ἔλλησι.

φημί] Athenaeus l. l. φασί.

καρνασσὸν προστίθησι. Διὸ καὶ τῶν νόθων εἰς Κυνόσαρ-
 112 γες συντελούντων (τοῦτο δ' ἔστιν ἔξω πυλῶν γυμνάσιον
 Ἡρακλέους, ἐπεὶ κάκεῖνος οὐκ ἦν γνήσιος ἐν θεοῖς, ἀλλ'
 ἐνείχετο νοθεία διὰ τὴν μητέρα θνητὴν οὖσαν) ἐπειθὲ
 τινὰς ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν εὖ γεγονότων νεανίσκων κατα-
 βαίνοντας εἰς τὸ Κυνόσαργες ἀλείφεσθαι μετ' αὐτοῦ· καὶ
 τούτου γενόμενου δοκεῖ πανούργως τὸν τῶν νόθων καὶ 439
 γνήσιων διορισμὸν ἀνελεῖν. Ὅτι μὲντοι τοῦ Λυκομηδῶν
 γένους μετεῖχε δῆλός ἐστι· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον,
 ὅπερ ἦν Λυκομηδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρ-
 βάρων αὐτὸς ἐπεσκεύασε καὶ γραφαῖς ἐκόσμησεν, ὡς Σι-
 μωνίδης ἱστορήκεν.

C A P U T II.

Ἔτι δὲ παῖς ὧν ὁμολογεῖται φορᾶς μεστὸς εἶναι καὶ
 τῇ μὲν φύσει συνετὸς, τῇ προαιρέσει δὲ μεγαλοπράγμων
 καὶ πολιτικός. Ἐν γὰρ ταῖς ἀνέσεσι καὶ σχολαῖς ἀπὸ τῶν
 μαθημάτων γενόμενος οὐκ ἔπαιζεν οὐδ' ἐρράθυμι, καθά-
 περ οἱ λοιποὶ παῖδες, ἀλλ' εὗρίσκετο λόγους τινὰς μελε-
 τῶν καὶ συνταττόμενος πρὸς ἑαυτόν. Ἦσαν δ' οἱ λόγοι
 κατηγορία τινὸς ἢ συνηγορία τῶν παιδων. Ὅθεν εἰώθει

Διὸ] dedi ex Par., vulg. Δι' ὁ.

εἰς Κυνόσαργες] Vulc. addit. τό.

συντελούντων] Bodl. 1. 2. τελούντων.

ἐπειθὲ τινὰς] vulg. ἐπειθε τινὰς, correxit Schaef.

εἰς τὸ Κυνος.] artic. addidi ex Par.

δῆλός ἐστι] dedi ex Par. et Vulc., vulg. δῆλόν ἐστι.

C A P U T II.

γενόμενος] γινόμενος corrigit Cor.

ἐρράθυμι] edd. vett. ἐραθύμι.

οἱ λοιποὶ] „legitur etiam οἱ πολλοί.“ Steph.

λέγειν ὁ διδάσκαλος ὡς „Οὐδὲν ἔσθ, καὶ, σὺ μακρὸν, ἀλλὰ μέγα πάντως ἀγαθὸν ἢ κακόν.“ Ἐκεῖ καὶ τῶν παι-
 δεύσεων τὰς μὲν ἠθοποιούς ἢ πρὸς ἠδονὴν καὶ χάριν ἔλευ-
 440 θέριον σπουδαζόμενας ὀκνηρῶς καὶ ἀπροθύμως ἐξεμάν-
 θανε, τῶν δὲ εἰς σύνεσιν ἢ πρᾶξιν λεγομένων δῆλος ἦν
 οὐχ ὑπερορῶν παρ' ἡλικίαν ὡς τῇ φύσει πιστεύων. Ὅθεν
 ὕστερον ἐν ταῖς ἐλευθέραις καὶ ἀστείαις λεγομέναις δια-
 τριβαῖς ὑπὸ τῶν πεκαιδεῦσθαι δοκούντων χλευαζόμενος
 ἠναγκάζετο φορτικώτερον ἀμύνεσθαι λέγων, ὅτι λύραν
 μὲν ἀρμόσασθαι καὶ μεταχειρίσασθαι φαλτήριον οὐκ ἐπι-
 σταται, πόλιν δὲ μικρὰν καὶ ἄδοξον παραλαβὼν ἔνδοξον
 καὶ μεγάλην ἀπεργάσασθαι. Καίτοι Στησίμβροτος Ἄνα-
 ξαγόρου τε διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ καὶ περὶ Μέ-
 λισσον σπουδάσαι τὸν φυσικὸν οὐκ εὖ τῶν χρόνων ἀπτό-
 μενος· Περικλεῖ γὰρ, ὃς πολὺ νεώτερος ἦν Θεμιστοκλέους,
 Μέλισσος μὲν ἀντεστρατήγει πολιορκοῦντι Σαρρίους, Ἄνα-
 ξαγόρας δὲ συνδιέτριβε. Μᾶλλον οὖν ἂν τις προσέχοι
 τοῖς Μνησιφίλου τὸν Θεμιστοκλέα τοῦ Φρεαρίου ζηλιότην
 γενέσθαι λέγουσιν, οὔτε ῥήτορος ὄντος οὔτε τῶν φυσικῶν
 κληθέντων φιλοσόφων, ἀλλὰ τὴν [τότε] καλουμένην σο-

καὶ] Bodl. 1. 2. εἰ καὶ.

ἠδονὴν] post h. v. vulg. additur *τινα*, quod delevi auctori-
 tate Par., trium Bodl., edd. vett. et Amiot.

δὲ εἰς] sic Par. et edd. vett., inde ab H. editur δ' εἰς.

ἢ πρᾶξιν] Bodl. 1. 2. ἢ καὶ πρ.

οὐχ] om. Par. et tres Bodl.

ἐλευθέραις] Par. ἐλευθεραῖς, Vulg. ἐλευθεραῖς vel ἐλευ-
 θεροῖς.

ἀμύνεσθαι] ita Cor. ex coniectura; rec. Schaeef. et agnoscit
 Par.; vulg. ἀμύνασθαι.

πολιορκοῦντι] Par. πολιοῦρκοῦντι.

Φρεαρίου] Par. φρεαρρίου. Amiot. b. le Phalerien, recte in
 a. le Phrearien.

[τότε]] in codd. legi affirmat Steph. et agnoscit
 unde rec. Cor. et Schaeef. Om. Par., edd. vett. et vi

φίαν, ούσαν δὲ δειφότητα πολιτικὴν καὶ δραστήριον σύνε- 441
 σιν, ἐπιτήδευμα πεποιημένου καὶ διασώζοντος ὡςπερ αἴ-
 ρεσιν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ Σόλωνος, ἣν οἱ μετὰ ταῦτα δικα-
 νικαῖς μίξαντες τέχναις καὶ μεταγαγόντες ἀπὸ τῶν πρά-
 ξεων τὴν ἄσκησιν ἐπὶ τοὺς λόγους σοφισταὶ προσηγορεύ-
 θησαν. Τούτῳ μὲν οὖν ἤδη πολιτευόμενος ἐπλησίαζεν.
 Ἐν δὲ ταῖς πρώταις τῆς νεότητος ὀρμαῖς ἀνώμαλος ἦν
 καὶ ἀστάθμητος, τῇ φύσει καθ' αὐτὴν χρώμενος ἄνευ
 λόγου καὶ παιδείας ἐπ' ἀμφοτέρω μεγάλας ποιουμένη με-
 ταβολὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ πολλάκις ἐξανισταμένη
 πρὸς τὸ χεῖρον, ὡς ὕστερόν αὐτὸς ὠμολόγει, καὶ τοὺς
 τραχυτάτους πώλους ἀρίστους ἵππους γίνεσθαι φάσκων,
 ὅταν ἡς προσήκει τύχῳσι παιδείας καὶ καταρτύσεως. Ἄ
 δὲ τούτων ἐξαφῶσιν ἔμοι διηγήματα πλάττοντες, ἀπο-
 κήρυξιν μὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, θάνατον δὲ τῆς μη-
 τρὸς ἐκούσιον, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀτιμίᾳ περιλύπου γενο-
 μένης, δοκεῖ κατεψεῦσθαι· καὶ τούναντίον εἰσὶν οἱ λέ-
 γοντες, ὅτι τὰ κοινὰ πράττειν ἀποτρέπων αὐτὸν ὁ πατήρ
 ἐπεδείκνυε πρὸς τῇ θαλάττῃ τὰς παλαιὰς τριήρεις ἐρῶμι- 442
 μένας καὶ παρεωραμένας, ὡς δὴ καὶ πρὸς τοὺς δημα-

πολιτικὴν] Bodleiani cum Vulc. πολεμικὴν.

μίξαντες] Iunt. μίσαντες.

οὖν] om. Bodl. 1. 2.

τῇ φύσει] his in vulgat. praefigitur ἄτε, quod rec. Br. R. Cor. et Schaef. Delevi, cum qua auctoritate positum sit non appa-
 reat, deest enim in Par. tribus Bodl. et edd. vett.

ἐξανισταμένη] ἐξισταμένη coni. Cor., quem vid. T. VI. p. 479.

ὠμολόγει καί] male R. corr. ὠμολόγηκε.

καταρτύσεως] Bodleiani καταρτίσεως, quod placuit Br.

πατρός] Iunt. πρὸς.

παιδός] inde ab Hutt. vitiose πατρός. V. Praef.

τὰ κοινὰ] R. de suo τοῦ τὰ κ., quod rec. Cor. et Schaef. V. Praef.

γαγούς, ὅταν ἀχρηστοὶ γένωνται, τῶν πολλῶν ὁμοίως
ἔχόντων.

CAPUT III.

443 Ταχὺ μὲντοι καὶ νεανικῶς ἔοικεν ἄψασθαι τοῦ Θεμι-
στοκλέους τὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ σφόδρα ἢ πρὸς δό-
ξαν ὁρμὴ κρατῆσαι, δι' ἣν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς πρωτεύειν 113
ἐφιέμενος ἰταμῶς ὑφίστατο τὰς πρὸς τοὺς δυναμένους ἐν
τῇ πόλει καὶ πρωτεύοντας ἀπεχθείας, μάλιστα δὲ Ἀριστεί-
δην τὸν Λυσιμάχου, τὴν ἐναντίαν αἰὲ πορευόμενον αὐτῷ.
Καίτοι δοκεῖ παντάπασιν ἢ πρὸς τοῦτον ἔχθρα μεираκιώδη
λαβεῖν ἀρχήν. Ἠράσθησαν γὰρ ἀμφοτέρω τοῦ καλοῦ
Στησίλεω, Τηΐου τὸ γένος ὄντος, ὡς Ἀρίστων ὁ φιλόσο-
444 φος ἱστόρηκεν. Ἐκ δὲ τούτου διατέλουν καὶ περὶ τὰ δη-
μόσια στασιάζοντες. Οὐ μὴν ἄλλ' ἢ τῶν βίων καὶ ἢ τῶν
τρόπων ἀνομοιότης ἔοικεν αὐξῆσαι τὴν διαφορὰν. Πρῶτος
γὰρ ὢν φύσει καὶ καλοκαγαθικὸς τὸν τρόπον ὁ Ἀριστεί-
δης καὶ πολιτευόμενος οὐ πρὸς χάριν οὐδὲ πρὸς δόξαν,
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βελτίστου μετὰ ἀσφαλείας καὶ δικαιοσύνης,

CAPUT III.

δὲ Ἀριστείδην] reposui ex Par. et edd. vett.; δ' Ἀρ. cum
R. Cor. et Schaef.

πορευόμενον] Anon. πορευόμενος, quod commendat Aristid.
c. III. οὐ μὴν ἄλλα πολλὰ κινουμένου τοῦ Θεμιστοκλέους παρα-
βόλως καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτῷ πολιτείαν ἐνισταμένου
κ. τ. λ., nec multum praesidii vulgatae lectioni peti potest ex iis,
quae infra sequuntur: ἠναγκάζετο τῷ Θεμιστ. — ἐναντιοῦσθαι
πολλάκις.

Τηΐου] Par. τείου. Bodl. edd. vett. et Amiot. Τίου, impro-
bante Xyl. Idem Stesilaus in Aristid., c. II. vocatur Κεῖος (Bodl. Σ.
Κῖος), quam lectionem genuinam habeo.

μετὰ ἀσφαλ.] reposui ex Par. et edd. vett.; μετ' ἀσφ. R.
Cor. et Schaef.

ἠναγκάζετο τῷ Θεμιστοκλεῖ τὸν δῆμον ἐπὶ πολλὰ κινεῦντι
καὶ μεγάλας ἐπιφέροντι καινοτομίας ἐναντιοῦσθαι. πολλά-
κις, ἐνιστάμενος αὐτοῦ πρὸς τὴν αὕξησιν. Λέγεται γὰρ
οὕτω παράφορος πρὸς δόξαν εἶναι καὶ πράξεων μεγάλων
ὑπὸ φιλοτιμίας ἐραστής, ὥστε νέος ὢν ἔτι τῆς ἐν Μαρα-
θῶνι μάχης πρὸς τοὺς βαρβάρους γενομένης καὶ τῆς Μιλ-
τιάδου στρατηγίας διαβοηθείσης, σύννους ὄρασθαι τὰ
πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ καὶ τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν καὶ τοὺς
πότους παραιτεῖσθαι τοὺς συνήθεις καὶ λέγειν πρὸς τοὺς 445
ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας τὴν περὶ τὸν βίον μεταβο-
λὴν, ὡς καθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἐπὶ τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρό-
παιον. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πέρασ ὦντο τοῦ πολέμου τὴν
ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἦτταν εἶναι, Θεμιστοκλῆς
δὲ ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς
ὅλης Ἑλλάδος ἤλειπεν ἀεὶ καὶ τὴν πόλιν ἤσκει πόρρωθεν
ἤδη προσδοκῶν τὸ μέλλον.

C A P U T IV.

Καὶ πρῶτον μὲν, τὴν Λαυριωτικὴν πρόσοδον ἀπὸ
τῶν ἀργυρείων μετάλλων ἔθος ἔχόντων Ἀθηναίων διανε-
μεσθαι, μόνος εἰπεῖν ἐτόλμησε παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, 446
ὡς χρὴ τὴν διανομὴν ἐάσαντας ἐκ τῶν χρημάτων τούτων
κατασκευάσασθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλε-
μον. Ἠκμαζε γὰρ οὗτος ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα καὶ κατεῖ-

πότους] τόπους ex aliquot codd. affert Steph., idque ei pro-
batur; idem ex Ms. laudat Dacer. et legit Amiot. Iure vulg. de-
fendit Br.

C A P U T IV.

ἠκμαζε γὰρ οὗτος] Cor. conl.: ἠκμαζον γὰρ οὗτοι, omissis
μοx: οἱ Αἰγινῆται.

χον οὐ Αἰγινήται πλήθει νεῶν τὴν θάλασσαν. Ἡ καὶ ῥῶον Θεμιστοκλῆς συνέπεισεν, οὐ Δαρειὸν οὐδὲ Πέρσας (μακρὰν γὰρ ἦσαν οὗτοι) καὶ θεὸς οὐκ ἴκανον βέβαιον ὡς ἀφιζόμενοι παρεῖχον) ἐπισείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἰγινήτας ὀργῇ καὶ φιλονεικίᾳ τῶν πολιτῶν ἀποχρησάμενος εὐκαίρως ἐπὶ τὴν παρασκευὴν. Ἐκατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἐκείνων ἐποιήθησαν τριήρεις αἷς καὶ πρὸς Ξέρξην ἐναυμάχησαν. Ἐκ δὲ τούτου κατὰ μικρὸν ὑπάγων καὶ καταβιβάζων τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, ὡς τὰ περὶ μὲν οὐδὲ τοῖς ὁμόροις ἀξιωμαχοῦς ὄντας, τῇ δ' ἀπὸ τῶν 447 νεῶν ἀλκῇ καὶ τοὺς βαρβάρους ἀμύνασθαι καὶ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν δυναμένους, ἀντὶ μόνιμων ὀπλιτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ναυβάτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε καὶ διαβολὴν καθ' αὐτοῦ παρέσχεν, ὡς ἄρα Θεμιστοκλῆς τὸ δόρον καὶ τὴν ἀσπίδα τῶν πολιτῶν παρελόμενος εἰς ὑπηρέσιον καὶ κώπην συνέστειλε τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. Ἐπραξε δὲ ταῦτα Μιλτιάδου κρατήσας ἀντιλέγοντος, ὡς ἰστορεῖ Σησίμβροτος. Εἰ μὲν δὴ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ πολιτεύματος ἔβλαψεν, ἢ μὴ, ταῦτα πράξας, ἔστω φιλοσοφώτερον ἐπισκοπεῖν. ὅτι δὲ ἢ τότε σωτήρῃα τοῖς Ἑλλησιν ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπῆρξε καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν λυθεῖσαν ἔστησαν αἱ τριήρεις ἐκεῖναι, τὰ τ' ἄλλα καὶ.

Αἰγινήται] pro *Αἰγινήται* legi etiam *νησιῶται* testatur Steph. Neutrum expressit Amiot.

αἷς καὶ] ita correxi vulgat. *αἶ' καὶ*. V. Praef.

καταβιβάζων] Bodl. 2. *καταβιάζων*. Par. *καταβιάζον*.

ὁμόροις] est ex emendatione Br., quam cum reliquis interpr. recepi. Vulg. *ὁμοίσις*.

ναυβάτας] sic Cor. et Schæf. ex Bodl. 2. 3. et sic Par., vulg. *ναυάτας*. Iunt. *ναβάτας*. Br. maluit *ναύτας*.

φιλοσοφώτερον] Ald. *φιλοσοφότερον*.

ὅτι δέ] distinxi cum Schæf., δὲ reposui ex edd. vett. pro δ' ab R. inducto.

λυθεῖσαν ἔστησαν] „Scriptum est etiam *πόλιν αὐθις ἀνέ-*

καρνασδὸν προστίθησι. Διὸ καὶ τῶν νόθων εἰς Κυνόσαρ-
 112 γες συντελούντων (τοῦτο δ' ἔστιν ἔξω πυλῶν γυμνάσιον
 Ἡρακλέους, ἐπεὶ κάκεῖνος οὐκ ἦν γνήσιος ἐν θεοῖς, ἀλλ'
 ἐνείχετο νοθεία διὰ τὴν μητέρα θνητὴν οὖσαν) ἔπειθέ
 τινὰς ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν εὖ γεγονότων νεανίσκων κατα-
 βαίνοντας εἰς τὸ Κυνόσαργες ἀλείφεσθαι μετ' αὐτοῦ· καὶ
 τούτου γενόμενου δοκεῖ πανούργως τὸν τῶν νόθων καὶ 439
 γνήσιων διορισμὸν ἀνελεῖν. Ὅτι μὲντοι τοῦ Λυκομηδῶν
 γένους μετεῖχε δῆλός ἐστι· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον,
 ὅπερ ἦν Λυκομηδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρ-
 βάρων αὐτὸς ἐπεσκεύασε καὶ γραφαῖς ἐκόσμησεν, ὡς Σι-
 μωνίδης ἱστορήκεν.

C A P U T II.

Ἔτι δὲ παῖς ὢν ὁμολογεῖται φορᾶς μεστὸς εἶναι καὶ
 τῇ μὲν φύσει συνετὸς, τῇ προαιρέσει δὲ μεγαλοπράγμων
 καὶ πολιτικός. Ἐν γὰρ ταῖς ἀνέσεσι καὶ σχολαῖς ἀπὸ τῶν
 μαθημάτων γενόμενος οὐκ ἔπαιζεν οὐδ' ἐρράθυμι, καθά-
 περ οἱ λοιποὶ παῖδες, ἀλλ' εὐρίσκειτο λόγους τινὰς μελε-
 τῶν καὶ συνταττόμενος πρὸς ἑαυτόν. Ἦσαν δ' οἱ λόγοι
 κατηγορία τινὸς ἢ συνηγορία τῶν παιδῶν. Ὅθεν εἰώθει

Διὸ] dedi ex Par., vulg. Δι' ὁ.

εἰς Κυνόσαργες] Vulc. addit. τό.

συντελούντων] Bodl. 1. 2. τελούντων.

ἔπειθέ τινὰς] vulg. ἔπειθε τινάς, correxit Schaef.

εἰς τὸ Κυνος.] artic. addidi ex Par.

δῆλός ἐστι] dedi ex Par. et Vulc., vulg. δῆλόν ἐστι.

C A P U T II.

γενόμενος] γινόμενος corrigi Cor.

ἐρράθυμι] edd. vett. ἐραθύμι.

οἱ λοιποὶ] „legitur etiam οἱ πολλοί.“ Steph.

λέγειν ὁ διδάσκαλος ὡς „Οὐδὲν ἔσθι, παῖ, σὺ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα πάντως ἀγαθὸν ἢ κακόν.“ Ἐκεῖ καὶ τῶν παιδύσεων τὰς μὲν ἡθοποιούς ἢ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν ἐλευ-
 440 θέριον σπουδαζομένας ὀκνηρῶς καὶ ἀπροθύμως ἐξεμάν-
 θανθαι, τῶν δὲ εἰς σύνεσιν ἢ πρᾶξιν λεγομένων δῆλος ἦν οὐχ ὑπερορῶν παρ' ἡλικίαν ὡς τῇ φύσει πιστευθῶν. Ὅθεν ὕστερον ἐν ταῖς ἐλευθέραις καὶ ἀστείαις λεγομέναις δια-
 τριβαῖς ὑπὸ τῶν πεπαιδευθῆναι δοκούντων γλευαζόμενος ἠναγκάζετο φορτικώτερον ἀμύνεσθαι λέγων, ὅτι λύραν μὲν ἀρμόσασθαι καὶ μεταχειρίσασθαι φαλτήριον οὐκ ἐπί-
 σταται, πόλιν δὲ μικρὰν καὶ ἄδοξον παραλαβὼν ἔνδοξον καὶ μεγάλην ἀπεργάσασθαι. Καίτοι Στησίμβροτος Ἀναξαγόρου τε διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ καὶ περὶ Μέλισσον σπουδάσαι τὸν φυσικὸν οὐκ εὖ τῶν χρόνων ἀπτό-
 μενος· Περικλεῖ γὰρ, ὃς πολὺ νεώτερος ἦν Θεμιστοκλέους, Μέλισσος μὲν ἀντεστρατήγει πολιορκοῦντι Σαμίους, Ἀναξαγόρας δὲ συνδιέτριβε. Μᾶλλον οὖν ἂν τις προσέχοι τοῖς Μνησιφίλου τὸν Θεμιστοκλέα τοῦ Φρεαρίου ζηλωτὴν γενέσθαι λέγουσιν, οὔτε δῆτορος ὄντος οὔτε τῶν φυσικῶν κληθέντων φιλοσόφων, ἀλλὰ τὴν [τότε] καλουμένην σο-

παῖ] Bodl. 1. 2. ὦ παῖ.

ἡδονήν] post h. v. vulg. additur *τινά*, quod delevi auctoritate Par., trium Bodl., edd. vett. et Amiot.

δὲ εἰς] sic Par. et edd. vett., inde ab R. editur *δ' εἰς*.

ἢ πρᾶξιν] Bodl. 1. 2. ἢ καὶ πρ.

οὐχ] om. Par. et tres Bodl.

ἐλευθέραις] Par. ἐλευθερίαις; Vtlc. ἐλευθερίαις vel ἐλευθερίαις.

ἀμύνεσθαι] ita Cor. ex coniectura; rec. Schaef. et agnoscit Par.; vulg. ἀμύναςθαι.

πολιορκοῦντι] Par. πολιοῦρκοῦντι.

Φρεαρίου] Par. φρεαρίου. Amiot. b. *le Phalerien*, recte in a. *le Phrearien*.

[τότε]] in codd. legi affirmat Steph. et agnoscit Amiot., unde rec. Cor. et Schaef. Om. Par., edd. vett. et vulg.

ἤναγκάζετο τῷ Θεμιστοκλεῖ τὸν δῆμον ἐπὶ πολλὰ κινεῦντι καὶ μεγάλας ἐπιφέροντι καινοτομίας ἐναντιοῦσθαι. πολλάκις, ἐνιστάμενος αὐτοῦ πρὸς τὴν αὔξησιν. Λέγεται γὰρ οὕτω παράφορος πρὸς δόξαν εἶναι καὶ πράξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας ἐραστής, ὥστε νέος ὢν ἔτι τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς τοὺς βαρβάρους γενομένης καὶ τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας διαβοηθείσης, σύννους ὄρασθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ καὶ τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν καὶ τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς συνήθεις καὶ λέγειν πρὸς τοὺς 445 ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας τὴν περὶ τὸν βίον μεταβολὴν, ὡς κἀθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἔφη τὸ τοῦ Μιλτιάδου τροπαιον. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πέρας ὄντο τοῦ πολέμου τὴν ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἤτταν εἶναι, Θεμιστοκλῆς δὲ ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἤλειπεν αἰεὶ καὶ τὴν πόλιν ἤσκει πόρρωθεν ἤδη προσδοκῶν τὸ μέλλον.

C A P U T IV.

Καὶ πρῶτον μὲν, τὴν Λαυριωτικὴν πρόσδοτον ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων ἔθος ἔχόντων Ἀθηναίων διανεμεσθαι, μόνος εἰπεῖν ἐτόλμησε παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, 446 ὡς χρὴ τὴν διανομὴν ἐάσαντας ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσασθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον. Ἦκμαζε γὰρ οὗτος ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα καὶ κατεῖ-

πότους] τόπους ex aliquot codd. affert Steph., idque ei probatur; idem ex Ms. laudat Dacer. et legit Amiot. Iure vulg. defendit Br.

C A P U T IV.

ἤκμαζε γὰρ οὗτος] Cor. conl.: ἤκμαζον γὰρ οὗτοι, omisissis mox: οἱ Αἰγινήται.

χον οὐ Αἰγινήται πλήθει νεῶν τὴν θάλασσαν. Ἡ καὶ ῥᾶον Θεμιστοκλῆς συνέπεισεν, οὐ Δαρειὸν οὐδὲ Πέρσας (μακρὰν γὰρ ἦσαν οὗτοι) καὶ θεὸς οὐκ ἴσμεν βέβαιον ὡς ἀφιζόμενοι παρεῖχον) ἐπισείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἰγινήτας ὀργῇ καὶ φιλονεικίᾳ τῶν πολιτῶν ἀποχρησάμενος εὐκαίρως ἐπὶ τὴν παρασκευὴν. Ἐκατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἐκείνων ἐποιήθησαν τριήρεις αἷς καὶ πρὸς Ξέρξην ἐναυμάχησαν. Ἐκ δὲ τούτου κατὰ μικρὸν ὑπάγων καὶ καταβιβάζων τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, ὡς τὰ περὶ μὲν οὐδὲ τοῖς ὁμόροις ἀξιωμαχοῦς ὄντας, τῇ δ' ἀπὸ τῶν 447 νεῶν ἀλκῇ καὶ τοὺς βαρβάρους ἀμύνασθαι καὶ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν δυναμένους, ἀντὶ μόνιμων ὀπλιτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ναυβάτας καὶ θαλαττίλους ἐποίησε καὶ διαβολὴν καθ' αὐτοῦ παρέσχεν, ὡς ἄρα Θεμιστοκλῆς τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα τῶν πολιτῶν παρελόμενος εἰς ὑπηρέσιον καὶ κώπην συνέστειλε τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. Ἐπράξε δὲ ταῦτα Μιλτιάδου κρατήσας ἀντιλέγοντος, ὡς ἰστορεῖ Σησίμβροτος. Εἰ μὲν δὴ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ πολιτεύματος ἔβλαψεν, ἢ μὴ, ταῦτα πράξας, ἔστω φιλοσοφώτερον ἐπισκοπεῖν. ὅτι δὲ ἢ τότε σῴτηρᾶ τοῖς Ἕλλησιν ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπῆρξε καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν λυθεῖσαν ἔστησαν αἱ τριήρεις ἐκεῖναι, τὰ τ' ἄλλα καὶ

Αἰγινήται] pro *Αἰγινήται* legi etiam *νησιῶται* tentatur Steph. Neutrum expressit Amiot.

αἷς καὶ] ita correxi vulgat. *αἷ καὶ*. V. Praef.

καταβιβάζων] Bodl. 2. *καταβιάζων*. Par. *καταβιάζον*.

ὁμόροις] est ex emendatione Br., quam cum reliquis interpr. recepi. Vulg. *ὁμοίοις*.

ναυβάτας] sic Cor. et Schæf. ex Bodl. 2. 3. et sic Par., vulg. *ναυάτας*. Iunt. *ναβάτας*. Br. maluit *ναύτας*.

φιλοσοφώτερον] Ald. *φιλοσοφότερον*.

ὅτι δέ] distinxi cum Schæf., δὲ reposui ex edd. vett. pro δ' ab R. inducto.

λυθεῖσαν ἔστησαν] „Scriptum est etiam *πόλιν αὐθις ἀνέ-*

ἔροξεν αὐτὸς ἐμαρτύρησε. Τῆς γὰρ περικῆς δυνάμεως ἀθροῦστου διαμενούσης ἔφυγε μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἦτταν, ὡς οὐκ ὦν ἀξιόμαχος, καὶ Μαροδόνιον ἐμποδῶν εἶναι τοῖς Ἕλλησι τῆς διώξεως μᾶλλον ἢ δουλωσόμενον αὐτοῦς, ὡς ἔμοι δοκεῖ, κατέλιπεν.

CAPUT V.

114 Ἔντονον δὲ γεγυῖναι χρηματιστὴν οἱ μὲν φασὶ δι' 448 ἔλευθεριότητα· καὶ γὰρ φιλοθύτην ὄντα καὶ λαμπρὸν ἐν ταῖς περὶ τοὺς ξένους δαπάναις ἀφθόνου δεῖσθαι χορηγίας· οἱ δὲ τούναντιον γλισχροῦτητα πολλὴν καὶ μικρολογία κατηγοροῦσιν, ὡς καὶ τὰ πεμπόμενα τῶν ἐδωδίων πωλοῦντος. Ἐπεὶ δὲ Φιλίδης ὁ ἵπποτρόφος αἰτηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πῶλον οὐκ ἔδωκεν, ἠπέλησε τὸν οἶκον αὐτοῦ ταχὺ ποιήσειν δούρειον ἵππον· αἰνιξάμενος ἐγκλήματα συγγεμικά καὶ δίκας τῷ ἀνθρώπῳ πρὸς οἰκέλους τινὰς ταράξειν. Τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ πάντας ὑπερέβαλεν, ὥστ' ἔτι μὲν νέος ὦν καὶ ἀφανὴς Ἐπικλέα τὸν ἐξ Ἐρμιόνης, καθαριστὴν σπουδαζόμενον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐκλιπαρῆσαι με-

στησαν." Steph. Hoc recep. Cor, et Schaef.: idemque videtur legisse Amiot. Ego scribendum puto λυθεῖσαν ἀνέστησαν, quod Hermannus quoque comiecit; cf. Praef.

δουλωσόμενον] δουλωσόμενος Iunt.

αὐτοῦς] ex Anon. dedit R., et sic Cor. et Schaef. Vulg. αὐτοῖς.

δοκεῖ] ita Br. ex Bodl. 2., vulg. δοκεῖν.

CAPUT V.

ἔντονον] sic vulg. εὔτονον corr. Br., recep. R. Cor. Schaef., confirmat Par. Teste Steph. legitur etiam σύντονον.

δὲ Φιλίδης] Amiot.: il demanda quelquefois à un nommé Dikilides.

λεγῶν παρ' αὐτῶ, φιλοτιμούμενος παλλῶνς τῆν οἰκίαν· ζῆ-
 τεία καὶ φοιτῶν παρ' αὐτῶ· εἰς δ' Ὀλυμπίαν ἐλθούσας
 διαμιλλώμενος τῶ Κίμωνι περὶ δεῖπνα καὶ σκηνας καὶ
 τὴν ἄλλην λαμπρότητα καὶ παρασκευὴν οὐκ ἤρεσκε τοῖς
 Ἕλλησιν. Ἐκείνῳ μὲν γὰρ ὄντι νέῳ καὶ ἀπ' οἰκίας με-
 449 γάλῃς ᾧόντο δεῖν τὰ τριῶντα συγχωρεῖν· ὃ δὲ μήπω γνώ-
 ριμὸς γεγονώς, ἀλλὰ κατ' ἰδοῶν ἐξ οὐχ ὑπαρχόντων παρ'
 ἀξίαν ἐπαίρεσθαι, προσωφλίσκωνεν ἀλαζονείαν. Ἐνίκησε
 δὲ καὶ χορηγῶν τραγωδοῖς, μεγάλην ἤδη τότε σπουδὴν
 κατ' φιλοτιμίαν τοῦ ἀγῶνος ἔχοντας. Καὶ πλῆνακα τῆς νί-
 κης ἀνέθηκε τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχοντα· Θεμιστοκλῆς
 Φρεάριος ἐχορήγηε, Φρύνιχος ἐδίδασκεν, Ἀδείμαντος ἠθ-
 χεν.¹⁶ Οὐ μὴν ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς ἐνήσμοτε, τοῦτο μὲν
 ἐκάστου τῶν πολιτῶν τοῦνομα λέγων ἀπὸ σιδήματος, τοῦτο
 δὲ κριτὴν ἀσφαλῆ περὶ τὰ συμβόλαια παρέχων· εἰ αὐτὸν,
 ὥστε πού καὶ πρὸς Σιμωνίδην τὸν Κεῖον εἰπεῖν αἰτούμε-
 νόν· τι τῶν οὐ μετρίων παρ' αὐτοῦ στρατηγούντος, ὡς
 οὔτ' ἐκείνος ἂν ἐγένετο ποιητῆς ἀγαθὸς ἄδων παρὰ μέλος
 οὔτ' αὐτὸς ἀστειὸς ἀρχῶν παρὰ νόμον χαρίζομενος. Πάλιν
 δὲ ποτε τὸν Σιμωνίδην ἐπισκώπτων ἔλεγε νοῦν οὐκ ἔχειν,
 Κορινθίους μὲν λοιδοροῦντα μεγάλην οἰκούντας πόλιν,
 αὐτοῦ δὲ ποιούμενον εἰκόνας οὕτως ἔντος αἰσχροῦ τῆν

εἰς δ' Ὀλυμπ.] δ' revocavi ex edd. vett. pro δὲ a Cor. illato.

ἀπ' οἰκίας] Iunt. ἀποικίας.

Φρεάριος] Par. φρεάριος.

ὥστε] ita corr. Steph. vulgatum ὥστε, quod cum propter
 seq. infinitivum stare nequeat, R. corr. εἰπεν. Steph. emendatio-
 nem agnoscit Par., recep. Cor. et Schaeff.

καὶ πρὸς] Iunt. τὸ πρὸς.

Κεῖον] ita dedi ex Par. cum Xyl. et reliquis interpr. pro vulg.
 Χιον. — Bodl. 2. 3. et edd. vett. κιον.

αὐτοῦ] Par. αὐτοῦ.

ποιούμενον] edd. vett. ποιούμενος.

ὄψιν. *Αὐξόμενος δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκων τέλος πατε-* 450
στιασίας καὶ μετέστησεν ἐξοστράκισθέντα τὸν Ἀριστείδην.

CAPUT VI.

Ἦδη δὲ τοῦ Μήδου καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τῶν Ἀθηναίων βουλευομένων περὶ στρατηγοῦ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκόντας ἐκστῆναι τῆς στρατηγίας λέγουσιν ἐκπεπληγμένους τὸν κίνδυνον, Ἐπικύδην δὲ τὸν Εὐφημίδου, δημαγωγὸν ὄντα δεινὸν μὲν εἰπεῖν, μαλακὸν δὲ τὴν ψυχὴν καὶ χρημάτων ἥττονα, τῆς ἀρχῆς ἐφίεσθαι καὶ κρατήσειν ἐπίδοξον εἶναι τῇ χειροτονίᾳ. Τὸν οὖν Θεμιστοκλέα δειδαντα, μὴ τὰ πράγματα διαφθαρεῖν παντάπασι τῆς ἡγεμονίας εἰς ἐκεῖνον, ἐμπεσοῦσης, χρήμασι τὴν φιλοτιμίαν ἐξωνήσασθαι παρὰ τοῦ Ἐπικύδους. Ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ καὶ τὸ περὶ τὸν δίγλωττον ἔργον ἐν τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ βασιλέως ἐπὶ γῆς καὶ ὕδατος αἴτησιν· ἐρμηνεῖα γάρ ὄντα συλλαβῶν διὰ ψηφίσματος ἀπέκτεινεν, ὅτι φωνὴν Ἑλληνίδα βαρβάροις προστάγμασιν ἐτόλμησε χρῆσαι· ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ Ἄρθμιον τὸν Ζελεῖτην· Θεμιστοκλέους γάρ εἰπόντος καὶ τοῦτον εἰς τοὺς ἀτίμους καὶ παῖδας αὐτοῦ καὶ γένος ἔγραψαν, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκόμισε. Μέγιστον δὲ πάντων τὸ καταλῦ- 451

CAPUT VI.

ἐμπεσοῦσης] R. de suo ἐκπεσ.

Ἐπικύδους] Iunt. ἐπικῆδους.

δίγλωττον] praebuit Par., vulg. δίγλωσσον.

προστάγμασιν] Ald. προστάγμασι.

χρῆσαι] Bodl. 2. χρῆσθαι.

τοῦτον] F. αὐτόν.

ἔγραψαν] dedi ex Par. et edd. vett., vulg. ἐνέγραψαν.

καταλῦσαι] Iunt. Ald. καταλύσαι.

σαι τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους καὶ διαλλάξαι τὰς πόλεις ἀλλήλαις, πείσαντα τὰς ἔχθρας διὰ τὸν πόλεμον ἀναβαλέσθαι· πρὸς ἃ καὶ Χείλεων τὸν Ἀρκάδα μάλιστα συναγωνίσασθαι λέγουσι.

CAPUT VII.

Παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν εὐθύς μὲν ἐπεχείρει τοὺς πολίτας ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις, καὶ τὴν πόλιν ἔπεισεν 115 ἐκλιπόντας ὡς προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπαντᾶν τῷ βαρβάρῳ κατὰ θάλατταν· ἐνισταμένων δὲ πολλῶν ἐξήγαγε πολλὴν στρατιὰν εἰς τὰ Τέμπη μετὰ Λακεδαιμονίων ὡς αὐτόθι προκινδυνεύσων τῆς Θετταλίας οὕτω τότε μηδίξειν δοκούσης. Ἐπεὶ δ' ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν ἄπρακτοι καὶ Θετταλῶν βασιλεῖ προσγενομένων ἐμήδιζε τὰ μέχρι Βοιωτίας, μᾶλλον ἤδη τῷ Θεμιστοκλεῖ προσεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τῆς θαλάσσης, καὶ πέμπεται μετὰ νεῶν ἐπ' Ἀρτεμίσιον τὰ στενὰ φυλάξων. Ἐνθα δὲ τῶν μὲν Ἑλλή- 452 νων Εὐρυβιάδην καὶ Λακεδαιμονίους ἠγεῖσθαι κελευόντων, τῶν δ' Ἀθηναίων, ὅτι πλήθει τῶν νεῶν σύμπαντας ὁμοῦ τι τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλον, οὐκ ἀξιούντων ἑτέροις ἔπεσθαι, συνιδῶν τὸν κίνδυνον ὁ Θεμιστοκλῆς, αὐ-

Χείλεων] ita corr. R. ex Bodl. 2. 3., et sic Par., cf. de Herodot. malign. p. 871. F. et p. 872. A. Vulg. Χίλεον.

CAPUT VII.

ἔπεισεν] ἔπειθεν nuper correxit Schaeff. V. Praef.

θάλατταν] dedi ex Par., vulg. θάλασσαν.

Ἀρτεμίσιον] Bodl. 3. Ἀρτεμιν. — Mox vv. τὰ στενὰ usque ad καὶ Λακεδ. in eodem desunt.

Λακεδαιμονίους ἠγεῖσθαι] Bodl. 3. Λακεδαιμονίων ἄγειν.

δ' Ἀθηναίων] restitui ex Par. et edd. vett.; Cor. et Schaeff. δὲ Ἀθ.

ὄψιν. *Αὐξόμενος δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκων τέλος κατε-* 450
στασίασε καὶ μετέστησεν ἐξοστράκισθέντα τὸν Ἀριστείδην.

CAPUT VI.

Ἦδη δὲ τοῦ Μήδου καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τῶν Ἀθηναίων βουλευομένων περὶ στρατηγοῦ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκόντας ἐκστῆναι τῆς στρατηγίας λέγουσιν ἐκπεκλημένους τὸν κίνδυνον, Ἐπικύδην δὲ τὸν Εὐφημίδου, δημαγωγὸν ὄντα δεινὸν μὲν εἰπεῖν, μαλακὸν δὲ τὴν ψυχὴν καὶ χρημάτων ἥττονα, τῆς ἀρχῆς ἐφίεσθαι καὶ κρατήσκειν ἐπίδοξον εἶναι τῇ χειροτανίᾳ. Τὸν οὖν Θεμιστοκλέα δεισάντα, μὴ τὰ πράγματα διαφθαρείη παντάπασι τῆς ἡγεμονίας εἰς ἐκεῖνον, ἐμπεσοῦσης, χρήμασι τὴν φιλοτιμίαν ἐξωνήσασθαι παρὰ τοῦ Ἐπικύδους. Ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ καὶ τὸ περὶ τὸν δίγλωττον ἔργον ἐν τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ βασιλέως ἐπὶ γῆς καὶ ὕδατος αἰτησιν· ἐρμηνεῖα γάρ ὄντα συλλαβῶν διὰ ψηφίσματος ἀπέκτεινεν, ὅτι φωνὴν Ἑλληνίδα βαρβάροις προστάγμασιν ἐτόλμησε χρῆσαι· ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ Ἀρθμιον τὸν Ζελεῖτην· Θεμιστοκλέους γάρ εἰπόντος καὶ τοῦτον εἰς τοὺς ἀτίμους καὶ παῖδας αὐτοῦ καὶ γένος ἔγραψαν, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκόμισε. Μέγιστον δὲ πάντων τὸ καταλύ- 451

CAPUT VI.

ἐμπεσοῦσης] R. de suo ἐκπεσ.

Ἐπικύδους] Iunt. ἐπικηδους.

δίγλωττον] praebuit Par., vulg. δίγλωσσον.

προστάγμασιν] Ald. προστάγμασι.

χρῆσαι] Bodl. 2. χρῆσθαι.

τοῦτον] F. αὐτόν.

ἔγραψαν] dedi ex Par. et edd. vett., vulg. ἐνέγραψαν.

καταλύσαι] Iunt. Ald. καταλύσαι.

και τούς Ἑλληνικούς πολέμους και διαλλάξει τὰς πόλεις ἀλλήλαις, πείσαντα τὰς ἔχθρας διὰ τὸν πόλεμον ἀναβαλέσθαι· πρὸς ἃ και Χείλεων τὸν Ἀρκάδα μάλιστα συναγωνίσασθαι λέγουσι.

CAPUT VII.

Παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν εὐθύς μὲν ἐπεχείρει τοὺς πολίτας ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις, και τὴν πόλιν ἐπεισεν 115 ἐκλιπόντας ὡς προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπαντᾶν τῷ βαρβάρῳ κατὰ θάλατταν· ἐνισταμένων δὲ πολλῶν ἐξήγαγε πολλὴν στρατιὰν εἰς τὰ Τέμπε μετὰ Λακεδαιμονίων ὡς αὐτόθι προκινδυνεύσαν τῆς Θετταλίας οὐπω τότε μηδίζειν δοκούσης. Ἐπεὶ δ' ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν ἄπρακτοι και Θετταλῶν βασιλεῖ προεγενομένων ἐμήδιζε τὰ μέχρι Βοιωτίας, μᾶλλον ἤδη τῷ Θεμιστοκλεῖ προσεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τῆς θαλάσσης, και πέμπεται μετὰ νεῶν ἐπ' Ἀρτεμίσιον τὰ στενὰ φυλάξων. Ἐνθα δὲ τῶν μὲν Ἑλλή- 452 νων Εὐρουβιάδην και Λακεδαιμονίους ἡγεῖσθαι κελευόντων, τῶν δ' Ἀθηναίων, ὅτι πλήθει τῶν νεῶν σύμπαντας ὁμοῦ τι τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλον, οὐκ ἀξιούντων ἑτέροις ἔπεσθαι, συνιδῶν τὸν κίνδυνον ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀν-

Χείλεων] ita corr. R. ex Bodl. 2. 3., et sic Par., cf. de Herodot. malign. p. 871. F. et p. 872. A. Vulg. Χίλεον.

CAPUT VII.

Ἐπεισεν] ἐπειθεν nuper correxit Schaeff. V. Praef.

θάλατταν] dedi ex Par., vulg. θαλάσσαν.

Ἀρτεμίσιον] Bodl. 3. Ἀρτεμιν. — Μοx vv. τὰ στενὰ usque ad και Λακεδ. in eodem desunt.

Λακεδαιμονίους ἡγεῖσθαι] Bodl. 3. Λακεδαιμονίων ἄγειν.

δ' Ἀθηναίων] restitui ex Par. et edd. vett.; Cor. et Schaeff. δὲ Ἀθ.

τὸς τε τὴν ἀρχὴν τῷ Εὐρυβιάδῃ παρήκε καὶ καταπράυνε
 τοὺς Ἀθηναίους ὑπισχνούμενος, ἂν ἄνδρες ἀγαθοὶ γένων-
 ται πρὸς τὸν πόλεμον, ἐκόντας αὐτοῖς παρέξειν εἰς τὰ
 λοιπὰ πειθόμενους τοὺς Ἕλληνας. Διόπερ δοκεῖ τῆς σω-
 τηρίας αἰτιώτατος γενέσθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ μάλιστα τοὺς
 Ἀθηναίους προαγαγεῖν εἰς δόξαν, ὡς ἀνδρεία μὲν τῶν
 πολεμίων, εὐγνωμοσύνη δὲ τῶν συμμάχων περιγενομένους.
 Ἐπεὶ δὲ τοῖς Ἀφέταις τοῦ βαρβαρικοῦ στόλου προσμίξαν-
 τος ἐκπλαγεῖς Εὐρυβιάδης τῶν κατὰ στόμα νεῶν τὸ πλη-
 θος, ἄλλας δὲ πυνθανόμενος διακοσίας ὑπὲρ Σκιάδου
 κτύκῳ περιπλεῖν, ἐβούλετο τὴν ταχίστην εἴσω τῆς Ἑλλά- 453
 δος κοιμῶν αἴψασθαι Πελοποννήσου καὶ τὸν πεζὸν στρα-
 τὸν ταῖς ναυσὶ προσπεριβάλλεσθαι, παντάπασιν ἀπρόσμαχον
 ἡγούμενός τὴν κατὰ θάλατταν ἀλκὴν βασιλέως, δεισαντες
 οἱ Εὐβοεῖς, μὴ σφᾶς οἱ Ἕλληνες πρόωνται, κρύφα τῷ
 Θεμιστοκλεῖ διελέγοντο, Πηλάγοντα μετὰ χρημάτων πολ-
 λῶν πέμψαντες· ἃ λαβὼν ἐκείνος, ὡς Ἡρόδοτος ἱστόρηκε,
 τοῖς περὶ τὸν Εὐρυβιάδην ἔδωκεν. Ἐναντιουμένου δ' αὐτῷ
 [μάλιστα] τῶν πολιτῶν Ἀρχιτέλους, ὃς ἦν μὲν ἐπὶ τῆς
 ἱερᾶς νεῶς τριήραρχος, οὐκ ἔχων δὲ χρήματα τοῖς ναύ-
 ταις χορηγεῖν ἐσπεύδεν ἀποπλεῦσαι, παρώξυνεν ἔτι μάλ-
 λον δὲ Θεμιστοκλῆς τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, ὥστε τὸ δεῖ-
 πνον ἀρπάσαι συνδραμόντας. Τοῦ δ' Ἀρχιτέλους ἀθυ-

τῷ Εὐρυβιάδῃ] artic. addidi ex Par.

Διόπερ] disiunctim scribi voluit Stéph., et sic Cor. et Schaef.

ἀπρόσμαχον] Bodl. 3. Vulc. ἀπροςμάχητον.

μὴ σφᾶς] Par. μή σφας.

δ' αὐτῷ] reposui ex Par. et edd. vett.; Cor. et Schaef. δὲ
 αὐτῷ. Pro αὐτῷ in Ald. est αὐτῶ.

[μάλιστα]] addidit Stéph. ex vet. cod., qui cum nondum
 repertus sit, nec Par. Bodl. 3. et edd. vett. habeant, non satis cer-
 tae auctoritatis vocabulum uncis includendum putavi.

μοῦντος ἐπὶ τούτῳ καὶ βαρέως φέροντος εἰσέπεμψε Θεμιστοκλῆς πρὸς αὐτὸν ἐν κίστῃ δεῖπνον ἄρτων καὶ κρεῶν, ἀποθείς κάτω τάλαντον ἀργυρίου καὶ κελεύσας αὐτὸν τε δειπνεῖν ἐν τῷ παρόντι καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπιμεληθῆναι 454 τῶν τριηριτῶν· εἰ δὲ μὴ, καταβοήσειν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολίτας, ὡς ἔχοντος ἀργύριον παρὰ τῶν πολεμίων. Ταῦτα μὲν οὖν Φανίας ὁ Λέσβιος εἶρηκεν.

CAPUT VIII.

Αἱ δὲ γενόμεναι τότε πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς περὶ τὰ στενὰ μάχαι κρίσιν μὲν εἰς τὰ ὅλα μεγάλην οὐκ ἐποίησαν, τῇ δὲ πείρᾳ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας ὤνησαν, ὑπὸ τῶν ἔργων παρὰ τοὺς κινδύνους διδαχθέντας, ὡς οὔτε πλήθη νεῶν οὔτε κόσμοι καὶ λαμπρότητες ἐπισήμων οὔτε κραυγαὶ κομπώδεις ἢ βάρβαροι παιᾶνες ἔχουσί τι δεινὸν ἀνδράσιν ἐπισταμένοις εἰς χεῖρας ἵεναι καὶ μάχεσθαι τολμῶσιν, ἀλλὰ δεῖ τῶν τοιούτων καταφρονοῦντας ἐπ' αὐτὰ τὰ σώματα φέρεσθαι καὶ πρὸς ἐκεῖνα διαγωνιζεσθαι συμπλακέντας. Ὁ δὲ καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδῶν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν·

αὐτόν τε] Iunt. αὐτὸν τὲ, et sic passim τε cum accentu.

μεθ' ἡμέραν] μεθημέραν Iunt. Ald.

Φανίας] Φαννίας Bodl. 3.

CAPUT VIII.

ὑπό] vv. ὑπὸ τῶν usque ad ὡς οὔτε om. Bodl. 3.

δεῖ] Bodl. 3. δῆ.

συνιδῶν — εἰπεῖν] Si quis coniciat συνιδεῖν — εἰπὼν, ad stipulantem habebit Amiotam.

ὅτι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεινὰν
κρηπίδ' ἐλευθερίας·

ἀρχὴ γὰρ ὄντως τοῦ νικᾶν τὸ θαρσύνειν. Ἔστι δὲ τῆς Εὐ-
βοίας τὸ Ἀρτεμισιον ὑπὲρ τὴν Ἐστιαίων αἰγιαλὸς εἰς βο-
ρέαν ἀναπεπταμένος· ἀντιτείνει δ' αὐτῷ μάλιστα τῆς ὑπὸ 455
Φιλοκτῆτη γενομένης χώρας Ὀλιζών· ἔχει δὲ ναὸν οὐ μέ-
γαν Ἀρτέμιδος ἐπικλησιν Προσηώας, καὶ δένδρα περὶ αὐτῷ
116 πέφυκε καὶ στηλαὶ κύκλω λίθου λευκοῦ πεπήγασιν· ὁ δὲ
λίθος τῇ χειρὶ τριβόμενος καὶ χροῶν καὶ ὄσμῃν κροκίζου-
σαν ἀναδίδωσιν. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν στηλῶν ἐλεγείον ἦν τόδε
γεγραμμένον·

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεᾶς Ἀσίης ἀπὸ χώρας

Παῖδες Ἀθηναίων τῷδ' ἐν πελάγει

Ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,

Σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

Δείκνυται δὲ τῆς ἀκτῆς τόπος ἐν πολλῇ τῇ πέριξ θινὶ

ὅτι] sic Steph. correxit vulg. ὅτι. — Versus disposui ex sen-
tentia Hermanni. V. Praef.

Ἀθηναίων] vulg. Ἀθηναίων.

φαεινὰν] Bodl. 3. φανηράν. Iunt. Ald. φαεινάν.

κρηπίδ'] sic corr. Cor., et sic Par., vulg. κρηπίδα.

Ἐστιαίων] ita correxi accentum, vulg. Ἐστιαίαν.

ἀντιτείνει] Iunt. ἀντιτείνειν.

δ' αὐτῷ] revocavi ex Par. et edd. vett.; Cor. et Schaeff.
δὲ αὐτ.

Φιλοκτῆτη] Vulc. Φιλοκτῆτου.

γενομένης χώρας] hunc ordinem praebuit Par., vulg. χώρας
γενομένης, quod parum aptis exemplis defendere studuit Haitinger.
in Act. phil. Monac. T. III. p. 181.

Προσηώας] Vulc. προσηώσας.

ἔχει] ἔχειν Bodl. 3.

περὶ αὐτῷ] hoc reposui; Cor. Schaeff. ex Reiskii correctione
dederunt περὶ αὐτόν. Idem coniecerat etiam παρ' αὐτῷ. Vulga-
tam aliquando defendam explicatius.

κόναν τεφρώδη καὶ μέλαιναν ἐκ βάθους ἀναδιδούς ὡς περ
 πυρίκαυτον, ἐν ᾧ τὰ ναύγια καὶ νεκρούς καῦσαι δο-
 κοῦσι.

CAPUT IX.

Τῶν μέντοι περὶ Θερμοπύλας εἰς τὸ Ἄρτεμισιον ἀπαγ-
 γελθέντων πυθόμενοι Λεωνίδαυ τε κείσθαι καὶ κρατεῖν
 456 Ξέρξην τῶν κατὰ γῆν παρόδων εἴσω τῆς Ἑλλάδος ἀνεκο-
 μίζοντο, τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ πᾶσι τεταγμένων καὶ δι' ἀρε-
 τὴν μέγα τοῖς πεπραγμένοις φρονούντων. Παραπλέων
 δὲ τὴν χώραν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἧ κατάρσεις ἀναγκαίας καὶ
 καταφυγὰς ἐώρα τοῖς πολεμοῖς, ἐνεχάρατε κατὰ τῶν λι-
 θῶν ἐπιφανῆ γράμματα, τοὺς μὲν εὐρίσκων ἀπὸ τύχης,
 τοὺς δ' αὐτὸς ἰστάς περὶ τὰ ναύλοχα καὶ τὰς ὑδρείας
 ἐπισκῆπτων Ἴωσι διὰ γραμμάτων, εἰ μὲν οἷόν τε μετα-
 τάξασθαι πρὸς αὐτούς, πατέρας ὄντας καὶ προκινδυνεύον-
 τας ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, εἰ δὲ μὴ, κακοῦν τὸ
 βαρβαρικὸν ἐν ταῖς μάχαις καὶ συνταράττειν. Ταῦτα δ'
 ἤλπιδεν ἢ μεταστήσειν τοὺς Ἴωνας ἢ ταράξειν ὑπόπτους
 τοῖς βαρβάροις γενομένους. Ξέρξου δὲ διὰ τῆς Δωρίδος
 ἀνωθεν ἐμβαλόντος εἰς τὴν Φωκίδα καὶ τὰ τῶν Φωκῶν
 ἄσθη πυρπολοῦντος οὐ προσήμνον οἱ Ἕλληνες, καίπερ
 τῶν Ἀθηναίων δεομένων εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀπαντῆσαι πρὸ

νεκρούς] art. τούς add. R., tacito recep. Cor. et Schaeff.
 Delevi; vid. Praef.

CAPUT IX.

δ' αὐτός] reposui ex edd. vett.; δὲ αὐτός Cor. et Schaeff.

Ἴωσι] Iunt. ἴωσι et mox Ἴωνας.

διὰ γραμμάτων] διὰ τῶν γρ. manult R.

Δωρίδος] δωρίδος edd. vett.

τῆς Ἀττικῆς, ὥσπερ αὐτοὶ κατὰ θάλατταν ἐκ Ἀστερίσκου ἐβοήθησαν. Μηδενὸς δ' ὑπακούοντος αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου περιεχομένων καὶ πᾶσαν ἐντὸς Ἰσθμοῦ τὴν δύναμιν ὠρμημένων συνάγειν καὶ διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν εἰς θάλατταν ἐκ θαλάττης, ἅμα μὲν ὄργη τῆς 451 προδοσίας εἶχε τοὺς Ἀθηναίους, ἅμα δὲ δυσθυμία καὶ κατῆφεια μεμονωμένους. Μάχεσθαι μὲν γὰρ οὐ διανοοῦντο μυριάσι στρατοῦ τοσαύταις, ὃ δ' ἦν μόνον ἀναγκαῖον ἐν τῷ παρόντι, τὴν πόλιν ἀφέντας ἐμφῦναι ταῖς ναυσίν· ὅπερ οἱ πολλοὶ χαλεπῶς ἤκουον, ὡς μήτε νίκης δεόμενοι, μήτε σωτηρίαν ἐπιστάμενοι θεῶν τε ἱερὰ καὶ πατέρων ἡρία προΐεμένων.

C A P U T X.

Ἐνθα δὲ Θεμιστοκλῆς ἀπορῶν τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ μηχανὴν ἄρας, σημεῖα δαιμόνια καὶ χρησμούς ἐπῆγεν αὐτοῖς, σημεῖον μὲν λαμβάνων τὸ τοῦ δράκοντος, ὃς ἀφανῆς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκ τοῦ σηκοῦ δοκεῖ γενέσθαι· καὶ τὰς καθ' ἡμέραν αὐτῶ προτιθεμένας ἀπαρχὰς εὐρίσκοντες ἀψάστους οἱ ἱερεῖς, ἐξήγγελλον εἰς τοὺς πολλοὺς, Θεμιστοκλέους λόγον διδόντος, ὡς ἀπολέλοιπε τὴν πόλιν

κατὰ θάλατταν] praebuit Par., vulg. θάλασσαν.

ἐμφῦναι] Bodl. 3. et Anon. ἐμβῆναι, aperte ex interpretatione, receptum tamen est a Cor. et Schaefer. V. Act. Philol. Monac. T. II. p. 56.

ὄπερ] uncis inclusit R. Iniuria; cf. Act. Semin. Lips. T. II. p. 423. sq.

C A P U T X.

καθ' ἡμέραν] καθημέραν Iunt. Ald.

προτιθεμένας] Iunt. Ald. προστιθεμένας.

ἢ θεὸς ὑφηγουμένη· πρὸς τὴν θάλατταν αὐτοῖς· τῷ δὲ
 458 χρησμῷ πάλιν ἐδημαγώγει, λέγων μηδὲν ἄλλο δηλοῦσθαι
 ξύλινον σείχος ἢ τὰς ναῦς· διὸ καὶ τὴν Σαλαμίνα θείαν,
 οὐχὶ δειλὴν οὐδὲ σχετλίαν καλεῖν τὸν θεὸν, ὡς εὐτυχή-
 ματος μεγάλου τοῖς Ἕλλησιν ἐπώνυμον ἔσομένην· Κρα-
 τήσας δὲ τῇ γνώμῃ ψήφισμα γράφει, τὴν μὲν πόλιν πα-
 ρακαταθέσθαι τῇ Ἀθηναῖ τῇ Ἀθηναίων μεδουσίῃ, τοὺς δ'
 ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, παῖδας δὲ
 καὶ γυναῖκας καὶ ἀνδράποδα σώζειν ἑκάστου ὡς δυνατόν·
 Κυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀθη-
 ναίων ὑπεξέθεντο γυναῖκας καὶ γυναῖκας εἰς Τροίηνα, φι-
 λοτίμως πάντες τῶν Τροίησιων ὑποδεχομένων· Καὶ γὰρ 117
 τρέφειν ἐψηφίσαντο δημοσίᾳ, δύο ὄβολους ἑκάστῳ δαδόν-
 τεσ, καὶ τῆς ὀπίρας λαμβάνειν τοὺς παῖδας ἐξεῖναι πάν-
 ταχόθεν, ἔτι δ' ὑπὲρ αὐτῶν διδασκάλοις ἔχειν μισθοὺς·
 Τὸ δὲ ψήφισμα Νικαγόρας ἔγραψεν· Οὐκ ὄντων δὲ δη-
 μοσίων χρημάτων τοῖς Ἀθηναίοις Ἀριστοτέλης μὲν φησὶ
 τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν πορίσασθαι ἑκάστῳ τῶν στρα-
 τευομένων ὀκτώ δραχμὰς αἰτιωτάτην γενέσθαι τοῦ πλη-
 459 ρωθῆναι τὰς τριήρεις· Κλειδῆμος δὲ καὶ τοῦτο Θεμιστο-
 κλέους γενέσθαι ποιεῖται στρατήγημα· Καταβαινόντων γὰρ

ὑφηγουμένη] ὑφηγουμένους Iunt.

θάλατταν] dedi ex Par., vulg. θάλασσαν.

Ἀθηναίων] R. conii. Ἀθηναίων, non improbat Cor. Mihi cur non ita scripsisse videatur Plutarchus, dicam alibi.

ὑπὲρ αὐτῶν] ὑπὲρ αὐτῶν Iunt.

ἑκάστῳ τῶν] Par, mutato ordine: ὀκτώ δραχμὰς ἑκάστῳ τῶν στρατευομένων.

γενέσθαι ποιεῖται στρατήγημα] infinitiv. Steph. ex vet. codd., si verum est, omisit: secuti sunt R. Cor. Schaef. V. Praef. — pro ποιεῖται Bodl. 3. πεποιήται.

εἰς Πειραιᾶ τῶν Ἀθηναίων φησὶν ἀπολέσθαι τὸ Γοργόνειον ἀπὸ τῆς θεοῦ τοῦ ἀγάλματος· τὸν οὖν Θεμιστοκλέα προσποιούμενον ζητεῖν καὶ διερευνώμενον ἅπαντα χρημάτων εὐρίσκειν πλῆθος ἐν ταῖς ἀποσκευαῖς ἀποκεκρυμμένων, ὧν εἰς μέσον κομισθέντων εὐπορήσαι τοὺς ἐμβαίνοντας εἰς τὰς ναῦς ἐφοδίων. Ἐκπλευούσης δὲ τῆς πόλεως τρεῖς μὲν οἶκτον, τὸ θέαμα, τοῖς δὲ θαῦμα τῆς τόλης παρεῖχε, γονέας μὲν ἄλλη προπεμπόντων, αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμωγὰς καὶ δάκρυα γονέων καὶ περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον. Καίτοι πολλοὶ μὲν διὰ γῆρας ἀπολιμπανόμενοι τῶν πολιτῶν ἔλεου εἶχον· ἦν δέ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντροφῶν ζώων ἐπικλωσά γλυκυθυμία μετ' ὠργγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβαίρουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεῦσιν· ἐν οἷς ἱστορεῖται κίμων 460 Ἐανθίπου τοῦ Περικλέους πατρὸς οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν ἐναλέσθαι τῇ θαλάττῃ καὶ τῇ τριήρει παρανηγόμενος ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμίνα καὶ λειπόμενός μῆσας ἀποθανεῖν ἐνθάδε· οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυκρὸς σῆμα τάφον εἶναι λέγουσι.

εἰς Πειραιᾶ] Ald. εἰς πειρεᾶ.

τὸ Γοργόνειον] vulgat. τὸν Γοργ. correxit R. ex Bodl. 3. et Vulc. Et sic nunc Par.

Γοργόνειον] Vulc. Γοργόνιον.

ἀποκεκρυμμένων] est ex emendat. Cor., quam confirmat Par. Vulg. ἀποκεκρυμμένον.

καὶ δάκρυα γονέων] praestare putavi retinere vulgatam scripturam quam recipere quod non satis exploratum esset. Cor. ex Amiot. scripsit: καὶ δακρ. γυναικῶν καὶ τέκνων, quod olim probavit Schaef.; nuper ex Bryani coniect. scripsit: καὶ δάκρυα γυναικῶν. Ego vulgat. lectionem defendi posse arbitror.

διαπερώντων] edd. vett. διαπερόντων.

ἀπολιμπανόμενοι] Bodl. 3. Vulc. ἀπολειπόμενοι.

τῶν πολιτῶν] post haec vv. Iunt. male repetit διὰ γῆρας.

ἀνασχόμενος] Vulc. ἀνέχεσθαι.

CAPUT XI.

Ταῦτα δὴ μεγάλα τοῦ Θεμιστοκλέους. Καὶ τοὺς πολίτας αἰσθόμενος ποδοῦντας Ἀριστείδην καὶ δεδιότας, μὴ δι' ὀργὴν τῷ βαρβάρῳ προσθεὶς ἑαυτὸν ἀνατρέψῃ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος (ἐξωστράκιστο γὰρ πρὸ τοῦ πολέμου καταστασιασθεὶς ὑπὸ Θεμιστοκλέους), γράφει ψήφισμα, τοῖς ἐπὶ χρόνῳ μεθεστῶσιν ἐξεῖναι κατελθοῦσι πράττειν καὶ λέγειν τὰ βέλτιστα τῇ Ἑλλάδι μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Εὐρυβιάδου δὲ τὴν μὲν ἡγεμονίαν τῶν νεῶν ἔχοντος διὰ τὸ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα, μαλακοῦ δὲ περὶ τὸν κίνδυνον ὄντος, αἴρειν δὲ βουλομένου καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἴσθμὸν, ὅπου καὶ τὸ πεζὸν ἦθροιστο τῶν Πελοποννησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν· ὅτε καὶ τὰ μνημονευόμενα λεχθῆναι φασί. Τοῦ γὰρ Εὐρυβιάδου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος· „ὦ Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥαπίξουσι“ „Ναί“ εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς „ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν.“ ἐπαρκαμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· „Πάταξον μὲν, ἀκουσον δέ.“ Θαυμάσαντος δὲ τὴν προότητα τοῦ Εὐρυβιάδου καὶ λέγειν κελεύσαντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνῆγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. Εἰπόντος δὲ τινος, ὡς ἀνὴρ ἄπολις οὐκ ὀρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας ἐγκατεσιπείν καὶ προέσθαι τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον· „Ἡμεῖς τοι“ εἶπεν „ὦ μοχθηρὸς, τὰς μὲν οἰκίας καὶ τὰ τεῖχη κατέλαλοῦμεν, οὐκ ἀξιοῦντες ἐψύχων ἔνθα

CAPUT XI.

Καὶ τοὺς] Br. corr. ὅς καί, quod recep. Cor., *aliam ad-*
dens coniecturam: καὶ ὅτι τοὺς πολ.

τῶν νεῶν] pro art. Bodl. 3. *αὐτῶν.*

ὁ Θεμιστ.] vulg. ὁ μὲν Θεμ.; abiecti particulam, c. Par. et
edd. vett., quoniam incertae auctoritatis videbatur.

δουλεύειν, πόλις δ' ἡμῖν ἔστι μέγιστη τῶν Ἑλληνίδων αἰ
 διακόσιαι τριήρεις, αἶ νῦν μὲν ὑμῖν παρεστᾶσι βοηθοὶ σώ-
 ζεσθαι δι' αὐτῶν βουλομένοις· εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον ἡμᾶς
 προδόντες, αὐτίκα πεύσεται τις Ἑλλήνων Ἀθηναίους καὶ
 πόλιν ἐλευθέραν καὶ χώραν οὐ χείρονα κεντημένους ἧς
 ἀπέβαλον.“ Ταῦτα τοῦ Θεμιστοκλέους εἰπόντος, ἔννοια 462
 καὶ δέος ἔσχε τὸν Εὐρυβιάδην τῶν Ἀθηναίων, μὴ σφᾶς
 118 ἀπολιπόντες οἴχονται. Τοῦ δ' Ἐρετριέως πειρωμένου τι
 λέγειν πρὸς αὐτὸν „Ἡ γὰρ“ ἔφη „καὶ ὑμῖν περὶ πολέ-
 μου τίς ἔστι λόγος, οἱ καθάπερ αἱ τευθίδες μάχαιραν μὲν
 ἔχετε, καρδίαν δὲ οὐκ ἔχετε;“

C A P U T XII.

λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν τὸν μὲν Θεμιστοκλέα περὶ τού-
 των ἀπὸ τοῦ καταστροφῆς ἀνωθεν τῆς νεῆς διαλέγε-
 σθαι, γλαῦκα δ' ὀφθῆναι διαπετομένην ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῶν
 νεῶν καὶ τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσαν· διὸ δὴ καὶ μά-
 λιστα προσέθεντο τῇ γνώμῃ καὶ παρεσκευάζοντο ναυμα-

ἔστι] vulg. ἔστι.

διακόσιαι] in quibusdam esse τριτακόσιαι annotat Steph.

νῦν μὲν ὑμῖν] μὲν addidit ex Par.; idem c. Bodl. 3. et Iunt.
 pro ὑμῖν praebet ἡμῖν, quod placet Cor., mihi displicet.

μὴ σφᾶς] Par. μὴ σφας.

τι λέγειν] ita scripsi ex Par. et Bodl. 3. R. tacitus scripsit
 λέγων τι, quod reoep. Cor. et Schaef. In edd. vet. et vulg. τι
 deest.

ἡ γὰρ] Par. Vulc. Iunt. εἰ γὰρ.

τίς ἔστι] τίς ἔστι λόγ. Iunt. et Ald. Vulg. τίς ἔστι λόγ.

οἱ καθάπερ] Par. Vulc. Iunt. οἶον καθάπερ.

τευθίδες] Iunt. τευθίδες.

C A P U T XII.

διὸ] Cor. et Schaef. ex Ald. δι' ὃ, et sic voluit Steph.

καὶ μάλιστα] καὶ om. Bodl. 3.

χήσοντες. Ἄλλ' ἐπεὶ τῶν πολεμίων ὁ στόλος τῇ Ἀττικῇ
 κατὰ τὸ Φάληρικὸν πρόσφερόμενος τοὺς πέριξ ἀπέκρουσεν
 αἰγιαλοὺς αὐτός τε βασιλεὺς μετὰ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ κα-
 463 ταβάς ἐπὶ τὴν θάλατταν ἄθρους ᾤφθη, τῶν δυνάμεων
 ὁμοῦ γενομένων, ἐξερρήσαν οἱ τοῦ Θεμιστοκλέους λόγοι
 τῶν Ἑλλήνων καὶ πάλιν ἐπάπταινον οἱ Πελοποννήσιοι
 πρὸς τὸν Ἴσθμὸν, εἴ τις ἄλλο τι λέγοι χαλεπαίνοντες.
 Ἐδόκει δὲ τῆς νυκτὸς ἀποχωρεῖν καὶ παρηγγέλλετο πλοῦς
 τοῖς κυβερνήταις. Ἐνθα δὴ βαρέως φέρων ὁ Θεμιστοκλῆς,
 εἰ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν στενῶν προέμενοι βοή-
 θειαν οἱ Ἕλληνες διαλυθήσονται κατὰ πόλεις, ἐβουλεύετο
 καὶ συνετίθει τὴν περὶ τὸν Σίκιννον πραγματείαν. Ἦν
 δὲ τῷ γένει Πέρσης ὁ Σίκιννος αἰχμάλωτος, εὐνοὺς δὲ
 τῷ Θεμιστοκλεῖ, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ παιδαγωγός· ὃν
 ἐκπέμπει πρὸς τὸν Πέρσην κρύφα, κελεύσας λέγειν, ὅτι
 Θεμιστοκλῆς ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς αἰρούμενος τὰ
 βασιλέως ἐξαγγέλλει πρῶτος αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ἀποδι-
 δράσκοντας καὶ διακελεύεται μὴ παρεῖναι φυγεῖν αὐτοῖς,
 ἀλλ' ἐν ᾧ ταράττονται τῶν πεζῶν χωρὶς ὄντες ἐπιθέσθαι
 464 καὶ διαφθεῖραι τὴν ναυτικὴν δύναμιν. Ταῦτα δ' ὁ Ξέρ-
 ξης ὡς ἀπ' εὐνοίας λελεγμένα δεξάμενος ἤσθη καὶ τέλος

Ἐνθα δὴ] Ἐνθα δὲ corr. Schaef. V. Praef.

τοῦ τόπου] Teste Steph. legitur etiam τῶν τόπων.

τῶν στενῶν] est ex emendat. R., quam rec. Cor. et Schaef.,
 et confirmat Par., vulg. τῶν στενωπῶν.

Σίκιννον] ita h. l. et bis postea dedi ex Par. et Herodoto
 l. VIII. c. 75. et 110. vulg. Σίκινον. Bodl. 3. Σίκκινον, et sic
 Iunt. h. l. et mox σίκκινος. Σικανὸς vocatur in Etymol. M. v. Σί-
 κιννις.

Πέρσην] scribi etiam Ξέρξην, annotat. Steph.

ἐξαγγέλλει] Iunt. Ald. ἐξαγγέλει.

ταράττονται] dedi ex Par., vulg. ταράσονται.

καὶ τέλος] Bodl. 3. τέλος δ', omisso καί. Teste Steph.
 τέλος in vett. codd. om., nec videtur legisse Annot.

εὐθύς ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν, τὰς μὲν ἄλλας πληροῦν καθ' ἡσυχίαν, διακοσίαις δ' ἀναχθέντας ἤδη περιβαλέσθαι τὸν πόρον ἐν κύκλῳ πάντα καὶ διαζῶσαι τὰς νήσους, ὅπως ἐκφύγη μηδεὶς τῶν πολεμίων. Τούτων δὲ πραττομένων Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου πρῶτος αἰσθόμενος ἦκεν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ Θεμιστοκλέους, οὐκ ὦν φίλος, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκεῖνον ἐξωστρακισμένος, ὥσπερ εἴρηται, προελθόντι δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ φράζει τὴν κύκλωσιν. Ὁ δὲ τὴν τε ἄλλην καλοκαγαθίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰδὼς καὶ τῆς τότε παρουσίας ἀγάμενος φράζει τὰ περὶ τὸν Σίκιννον αὐτῷ καὶ παρεκάλει τῶν Ἑλλήνων ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ συμπροθυμεῖσθαι πίστιν ἔχοντα μᾶλλον, ὅπως ἐν τοῖς στενοῖς ναυμαχῆσωσιν. Ὁ μὲν οὖν Ἀριστείδης ἐπαινέσας τὸν Θεμιστοκλέα τοὺς ἄλλους ἐπήγει στρατηγούς καὶ τριη-465 ρόχους ἐπὶ τὴν μάχην παροξύνων. Ἐτι δ' ὅμως ἀπιστούντων ἐφάνη Τενεδία [μία] τριήρης αὐτόμολος, ἧς ἐναυάρχει Παναίτιος, ἀπαγγέλλουσα τὴν κύκλωσιν, ὥστε

διακοσίαις δ'] δ' om. Iunt.

πάντα] Iunt. πάντας.

ἐκφύγη] Par. ἐκφύγοι, quod non displicet.

ὥσπερ] Bodl. 3. ὡς.

τὴν τε] revocavi ex Par. et edd. vett. Inde ab R. editum est τὴν τ'.

φράζει τὰ] Par. Bodl. 3. λέγει.

Σίκιννον] Iunt. σικίνιον.

ἐπιλαμβάνεσθαι] dedi ex Par. Bodl. 3. et edd. vett., vulg. συνεπιλαμβάνεσθαι, cuius dubia est auctoritas.

Τενεδία [μία]] hanc omnium librorum scripturam, quam Amiot. quoque agnoscit, non ausus sum mutare. Ex Herodot. VII. 82. Palmerius corr. Τηνία, quod rec. Cor. Schaeff.; μία uncis sepsit R., del. Cor. et Schaeff. Alios auctores, non Herodotum, videtur secutus esse Plutarchus.

τὴν κύκλωσιν] male ap. Hutten. excidit artic., unde in Cor. et Schaeff. editt. desideratur.

καὶ θυμῷ τοὺς Ἕλληνας κινήσαι μετ' ἀνάγκης πρὸς τὸν κίνδυνον.

CAPUT XIII.

Ἄμα δ' ἡμέρα Πέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ὡς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ἣ βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἢ νῆσος, ὡς δ' Ἀκεστόδωρος, ἐν μεθορίῳ τῆς Μεγαρίδος ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων χρυσοῦν δίφρον θέμενος καὶ γραμματεῖς πολλοὺς παραστησάμενος, ὧν ἔργον ἦν ἀπογράφεσθαι κατὰ μάχην τὰ πραττόμενα. Θεμιστοκλεῖ δὲ παρὰ τὴν ναυαρχίδα τριήρη σφαγιαζομένῳ τρεῖς προσήχθησαν ἀλχμάλωτοι, κάλλιστοι μὲν ιδέσθαι τὴν ὄψιν, ἐσθῆσι δὲ καὶ χρυσοῖ κεκοσμημένοι διαπρεπῶς· ἐλέγοντο δὲ Σανδαύκης παῖδες εἶναι τῆς βασιλέως ἀδελφῆς καὶ Ἀρ-
466 ταῦκτου. Τούτους ἰδὼν Εὐφραντίδης ὁ μάντις, ὡς ἅμα μὲν ἀνέλαμψεν ἐκ τῶν ἱερῶν μέγα καὶ περιφανὲς πῦρ, ἅμα δὲ παρμὸς ἐκ τῶν δεξιῶν ἐσήμησε, τὸν Θεμιστοκλέα 119

θυμῷ] R. maluit θυμόν, quod videtur legisse Amiot. Schaef. in Creuzer. Melet. II. p. 34. coni. ἀθύμους.

CAPUT XIII.

δ' ἡμέρα] δ' om. Iunt.

βραχεῖ] Iunt. βραχύ.

μεθορίῳ] Par. μεθορία.

κατὰ μάχην] κ. τὴν μάχ. de suo Cor., quod rec. Schaef.

ἐσθῆσι δέ] δέ om. Par.

Σανδαύκης] hoc restitui: in Par. et Vulc. est Σανδάκης (et sic Amiot.), quod recep. Cor. et Schaef. At vid. Aristid. c. IX.: ἐν δὲ τούτοις ἦσαν ἀδελφῆς βασιλέως ὄνομα Σανδαύκης τρεῖς παῖδες, ubi libri nihil variant.

Ἀρταῦκτου] scripsi cum Cor. et Schaef. ex Vulc. et Par., vulg. Αὐτάρκτου, quod agnoscit Amiot. Eundem videtur intelligere, qui Herodoto vocatur Ἀρταῦκτης.

δεξιωσάμενος ἐκέλευσε τῶν νεανίσκων κατάρξασθαι καὶ καθιερωῶσαι πάντας ὠμηστῇ Διονύσῳ προσευξάμενον· οὕτω γὰρ ἅμα σωτηρίαν τε καὶ νίκην ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησιν. Ἐκπλαγέντος δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους ὡς μέγα τὸ μάντευμα καὶ δεινόν, οἶον εἶωθεν ἐν μεγάλοις ἀγῶσι καὶ πράγμασι χαλεποῖς, μᾶλλον ἐκ τῶν παραλόγων ἢ τῶν εὐλόγων τὴν σωτηρίαν ἐλπίζοντες οἱ πολλοὶ τὸν θεὸν ἅμα κοινῇ κατακαλοῦντο φωνῇ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῷ βωμῷ προσαγαγόντες ἠνάγκασαν, ὡς ὁ μάντις ἐκέλευσε, τὴν θυσίαν συντελεσθῆναι. Ταῦτα μὲν οὖν ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ γραμμάτων οὐκ ἄπειρος ἱστορικῶν Φανίας ὁ Λέσβιος εἶρηκε.

C A P U T XIV.

Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ὡς ἂν εἰδῶς καὶ διαβεβαιούμενος ἐν τραγῳδίᾳ Πέρσαις λέγει ταῦτα·

Ἐέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν
 Νεῶν τὸ πλῆθος· αἱ δ' ὑπέρομοποι τάχει 467
 Ἐκατὸν δις ἦσαν ἐπτά θ'· ᾧ δ' ἔχει λόγος.

Τῶν δ' Ἀττικῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τὸ πλῆθος οὐσῶν ἑκάστη τοὺς ἀπὸ τοῦ καταστρώματος μαχομένους ὀκτωκαίδεκα εἶχεν, ὧν τοξόται τέσσαρες ἦσαν, οἱ λοιποὶ δ' ὀπλιται. Δοκεῖ δ' οὐχ ἦττον εἶ τὸν καιρὸν ὁ Θεμιστο-

ὠμηστῇ] Bodl. 3. ὡς μυστῇ.

C A P U T XIV.

καὶ διαβεβ.] καὶ del. Cor. et Schaef., quem cf. in Indic. ad Apollon. Rhod. p. 664. b.

Ἐέρξῃ] Bodl. 3. Ἐέρξης. — Ibidem desunt vv. καὶ γὰρ οἶδα. νεῶν τὸ πλ.] ap. Aeschyl. (v. 347. Blomf.) scribitur: ὧν ἦγε πλ.

ἐπτά θ'] Par. et edd. vett. ἐπτά τε.

κλῆς ἢ τὸν τόπον συνιδῶν καὶ φυλάξας μὴ πρότερον ἀντιπρώρους καταστήσαι ταῖς βαρβαρικαῖς τὰς τριήρεις, ἢ τὴν εἰωθυῖαν ὄραν παραγενέσθαι τὸ πνεῦμα λαμπρὸν ἐκ πελάγους αἰεὶ καὶ κῦμα διὰ τῶν στενῶν κατάγουσαν, ὃ τὰς μὲν Ἑλληνικὰς οὐκ ἐβλαπτε ἑαυτῶν ἀλιτενεῖς οὕσας καὶ ταπεινοτέρας, τὰς δὲ βαρβαρικὰς ταῖς τε πρῶμναις ἀνέστῶσας καὶ τοῖς καταστρώμασιν ὑπορόφους καὶ βαρῶν ἐπιφερομένας ἐσφαλλε προσπίπτον καὶ παρεδίδου πλαγίας τοῖς Ἑλλησίν ὀξέως προσφερομένοις καὶ τῷ Θεμιστοκλεῖ 468 προσέχουσιν, ὡς ὄρῶντι μάλιστα τὸ συμφέρον, καὶ ὅτι κατ' ἐκείνον ὁ Ξέρξου ναυάρχος Ἀριαμένης ναῦν ἔχων μεγάλην ὥσπερ ἀπὸ τείχους ἐτόξευε καὶ ἠκόντιζεν, ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν καὶ τῶν βασιλέως ἀδελφῶν πολὺ κράτιστός τε καὶ δικαιοτάτος. Τοῦτον μὲν οὖν Ἀμεινίας ὁ Δεκελεύς καὶ Σωσικλῆς ὁ Πεδιεύς ἁμοῦ πλέοντες, ὡς αἱ νῆες ἀντίπρωροι προσπεσοῦσαι καὶ συνερείσασαι τοῖς χαλκώμασιν ἐνεσχέθησαν, ἐπιβαίνοντα τῆς αὐτῶν τριήρους ὑποστάντες καὶ τοῖς δόρασι τύπτοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλον· καὶ τὸ σῶμα μετ' ἄλλων φερόμενον ναυαγίων Ἀρτεμισία γνωρίσασα πρὸς Ξέρξην ἀνήνεγκεν.

τὸ πνεῦμ. λ.] R. τὴν πν. λ. Ego malim: τὴν τὸ πν. λ.

ἀλιτενεῖς] est ex emendatione Br., quam probarunt R. Cor. Schaef. Vulgatam defendunt Ruhnken. ad Tim. p. 46. ed. Lips. et Wesseling. ad Herodot. VIII. 60.

τοῖς καταστρ.] Vulc. ταῖς κατ.

προσπίπτον] ita corr. Schaef., vulg. προσπίπτον.

πλαγίας] Par. et edd. vett. πλαγείας.

καὶ ἠκόντιζεν] om. Bodl. 3.

Σωσικλῆς] Par. σωκλῆς: cf. Valcken. ad Herod. VIII. 11.

CAPUT XV.

Ἐν δὲ τούτῳ τοῦ ἀγῶνος ὄντος φῶς μὲν ἐκλάμψαι μέγα λέγουσιν Ἐλευσινόθεν, ἦχον δὲ καὶ φωνὴν τὸ Θριάσιον κατέχειν πεδίον ἄχρι τῆς θαλάττης, ὡς ἀνθρώπων ὄμου πολλῶν τὸν μυστικὸν ἐξαγόντων Ἰακχον· ἐκ δὲ τοῦ ἠέθους τῶν φθεγγομένων κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀναφερόμενον νέφος ἔδοξεν αὐτοῖς ὑπουοστεῖν καὶ κατασκήπτειν εἰς τὰς τριήρεις. Ἔτεροι δὲ φάσματα καὶ εἶδωλα καθορᾶν ἔδοξαν ἐνόπλων ἀνδρῶν ἀπ' Αἰγίνης τὰς χεῖρας ἀνεχόντων πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν τριηρῶν, οὓς εἵκαζον Αἰακίδας εἶναι παρακεκλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν βοήθειαν. Πρῶτος μὲν οὖν λαμβάνει ναῦν Λυκομήδης, ἀνὴρ Ἀθηναῖοις τριηραρχῶν, ἧς τὰ παράσημα περικόψας ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι δαφνηφόρῳ. Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος ἐν στενωπῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ περιπίπτοντας ἀλλήλοις ἐτρέψαντο μέχρι δείλης ἀντισχόντας, ὡς εἶρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἧς οὐδ' Ἑλλησιν οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἰργασται λαμπρότερον, ἀνδρεία μὲν καὶ προθυμίᾳ κοινῇ τῶν ναυμαχησάντων, γνώμη δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

CAPUT XV.

ἐξαγόντων] scripsi cum Schaef. ex emendat. Cor., vulg. ἐξαγαγόντων.

κατὰ μικρὸν] Par. καταμικρὸν, eraso accentu in α.

προσφερομένους] Iunt. προσφερομένοις.

ἀλλήλοις] edd. vett. ἀλλήλους.

ἀνδρεία] hoc ex correctione praebet Par., prius fuit ἀνδρία.

C A P U T XVI.

Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν Ξέρξης μὲν ἔτι θυμομαχῶν 120
 πρὸς τὴν ἀπότευξιν ἐπεχείρει διὰ χωμάτων ἐπάγειν τὸ
 πεζὸν εἰς Σαλαμίνα τοῖς Ἑλλησιν ἐμφράξας τὸν διὰ μέ-
 σου πόρον· Θεμιστοκλῆς δ' ἀποπειρώμενος Ἀριστείδου
 λόγῳ γνώμην ἐποιεῖτο λύειν τὸ ζεύγμα ταῖς ναυσὶν ἐπι-
 πλεύσαντας εἰς Ἑλλήσποντον. „Ὅπως“ ἔφη „τὴν Ἀσίαν
 70 ἐν τῇ Εὐρώπῃ λάβωμεν.“ Δυσχεραίνοντος δὲ τοῦ Ἀρι-
 στείδου καὶ λέγοντος ὅτι „Νῦν μὲν τρυφῶντι τῷ βαρ-
 βάρῳ πεπολεμήκαμεν, ἂν δὲ κατακλείσωμεν εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα καὶ καταστήσωμεν εἰς ἀνάγκην ὑπὸ δέους ἄνδρα
 τηλικούτων δυνάμεων κύριον, οὐκέτι καθήμενος ὑπὸ
 σκιάδι χρυσῇ θεάσεται τὴν μάχην ἐφ' ἡσυχίας, ἀλλὰ
 πάντα τολμῶν καὶ πᾶσιν αὐτὸς παρῶν διὰ τὸν κίνδυνον
 ἐπανορθώσεται τὰ παρειμένα καὶ βουλεύσεται βέλτιον ὑπὲρ
 τῶν ὄλων· οὐ τὴν οὔσαν οὖν“ ἔφη „δεῖ γέφυραν, ᾧ
 Θεμιστόκλεις, ἡμᾶς ἀναιρεῖν, ἀλλ' ἑτέραν, εἴπερ οἶόν τε,
 προσκατασκευάσαντας ἐκβαλεῖν διὰ τάχους τὸν ἄνθρωπον
 ἐκ τῆς Εὐρώπης.“ „Οὐκοῦν“ εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς „εἰ
 δοκεῖ ταῦτα συμφέρειν, ὧρα σκοπεῖν καὶ μηχανᾶσθαι πάν-
 τας ἡμᾶς, ὅπως ἀπαλλαγῆσεται τὴν τάχιστην ἐκ τῆς Ἑλλά-
 δος.“ Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔδοξε, πέμπει τινὰ τῶν βασιλικῶν
 εὐνούχων ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνευρῶν, Ἀρνάκην ὄνομα,

C A P U T XVI.

ἀπότευξιν] Teste Steph. legitur etiam ἀπόζευξιν.

ἐπιπλεύσαντας] Iunt. Ald. ἐπιπλεύσαντες.

προσκατασκευάσαντας] Vulc. προσκατασκευάσαντες.

ἀπαλλαγῆσεται] ita R. addicente Par. correxit vulg. ἀπαλ-
 λαγήσεται, quod soloecum esse neque ipse intellexit nec Cor.

ταῦτα ἔδοξε] revocavi ex Par. et edd. vett. Inde ab R. edi-
 tur ταῦτ' ἔδ.

ἔδοξε] Iunt. ἔδοξεν.

φράζειν βασιλεῖ κελεύσας, ὅτι τοῖς μὲν Ἑλλησι δέδοκται τῷ ναυτικῷ κεκρατηκότας ἀναπλεῖν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ἐπὶ τὸ ζεῦγμα καὶ λύειν τὴν γέφυραν, Θεμιστοκλῆς δὲ 47 κηδόμενος βασιλέως παραινεῖ σπεύδειν ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ θάλατταν καὶ περαιοῦσθαι, μέχρις αὐτὸς ἐμποιεῖ τινὰς διατριβὰς τοῖς συμμάχοις καὶ μελλήσεις πρὸς τὴν δίωξιν. Ταῦθ' ὁ βάρβαρος ἀκούσας καὶ γενόμενος περίφοβος διὰ τάχους ἐποιεῖτο τὴν ἀναχώρησιν. Καὶ πείραν ἢ Θεμιστοκλέους καὶ Ἀριστείδου φρόνησις ἐν Μαρδονίῳ παρέσχεν, εἶγε πολλοστημορίῳ τῆς Ξέρξου δυνάμεως διαγωνισάμενοι Πλαταιᾶσιν εἰς τὸν περὶ τῶν ὄλων κίνδυνον κατέστησαν.

C A P U T XVII.

Πόλεων μὲν οὖν τὴν Αἰγινήτων ἀριστεῦσαι φησιν Ἡρόδοτος, Θεμιστοκλεῖ δὲ, καίπερ ἄκοντες ὑπὸ φθόνου, τὸ πρωτεῖον ἀπέδωσαν ἅπαντες. Ἐπεὶ γὰρ ἀναχωρήσαντες εἰς τὸν Ἴσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοὶ, πρῶτον μὲν ἕκαστος ἑαυτὸν ἀπέφαινεν ἀρετῇ, 47 δεῦτερον δὲ μεθ' ἑαυτὸν Θεμιστοκλέα. Λακεδαιμόνιοι δ' εἰς τὴν Σπάρτην αὐτὸν καταγαγόντες Εὐρυβιάδῃ μὲν ἀνδρείας, ἐκείνῳ δὲ σοφίας ἀριστεῖον ἔδωσαν θαλλοῦ στέφανον, καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀρμάτων τὸ πρωτεῦον ἔδωκάν τε, καὶ τριακοσίους τῶν νέων πομποὺς ἄχρι τῶν

θάλατταν] dedi ex Par., v. θάλασσαν.

Πλαταιᾶσιν] vulg. Πλαταιάσιν correxit Cor. In Par. Bodl. 3. Vulc. Iunt. est Πλαταιεῦσιν. Schaef. dedit Πλαταιαῖσιν.

C A P U T XVII.

ἀριστεῦσαι φησιν] Iunt. ἀριστεῦσαι φησίν. In Francof. est ἀριστεύσαι φησίν.

ἄκοντες] Par. ἄκοντι. Vulc. ἄκοντι vel ἄκοντες.

ἀνδρείας] Par. ἀνδρίας.

ὄρων συνέξέπεψαν. Λέγεται δ' Ὀλυμπίων τῶν ἐφεξῆς ἀγομένων καὶ παρελθόντος εἰς τὸ στάδιον τοῦ Θεμιστοκλέους ἀμελήσαντας τῶν ἀγωνιστῶν τοὺς παρόντας ὅλην ἡμέραν ἐκεῖνον θεᾶσθαι καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύειν ἅμα θαυμάζοντας καὶ κροτοῦντας, ὥστε καὶ αὐτὸν ἠσθέντα πρὸς τοὺς φίλους ὁμολογῆσαι τὸν καρπὸν ἀπέχειν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτῷ πονηθέντων.

CAPUT XVIII.

Καὶ γὰρ ἦν τῇ φύσει φιλοτιμώτατος, εἰ δεῖ τεκμαίρεσθαι διὰ τῶν ἀπομνημονευομένων. Αἰρεθεὶς τε γὰρ ναύαρχος ὑπὲρ τῆς πόλεως οὐδὲν οὔτε τῶν ἰδίων οὔτε τῶν κοινῶν κατὰ μέρος ἐχρημάτιζεν, ἀλλὰ πᾶν ἀνεβάλλετο τὸ προσπίπτον εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐκ-
 173 πλεῖν ἔμελλεν, ἵν' ὁμοῦ πολλὰ φράττων πράγματα καὶ παντοδαποῖς ἀνθρώποις ὁμιλῶν μέγας εἶναι δοκῆ καὶ πλεῖστον δύνασθαι, τῶν τε νεκρῶν τοὺς ἐκπεσόντας ἐπισκοπῶν παρὰ τὴν θάλασσαν, ὡς εἶδε περικείμενα ψέλλια χρυσᾶ καὶ στρεπτούς, αὐτὸς μὲν παρῆλθε, τῷ δ' ἐπομένῳ φίλῳ δείξας, εἶπεν „Ἀνελοῦ σαυτῷ· σὺ γὰρ οὐκ
 εἰ Θεμιστοκλῆς.“ Πρὸς δέ τινα τῶν καλῶν γεγονότων, Ἀντιφάτην, ὑπέρηφάνως αὐτῷ κεχρημένον πρότερον, ὅστε-

ὅλην ἡμέραν] *delevi art. τὴν qui vulg. additur. Deest enim in Par. Bodl. 3. et edd. vett.*

θεᾶσθαι] *Bodl. 3. θεάσασθαι.*

τῶν ὑπὲρ] *Iunt. Ald. τὸν ὑπὲρ.*

CAPUT XVIII.

φιλοτιμώτατος] *Iunt. Ald. φιλοτιμώτατος.*

προσπίπτον] *v. προσπίπτον, corr. Schaeff.*

ψέλλια] *Par. ψέλια.*

ρον δὲ θεραπεύοντα διὰ τὴν δόξαν, „ὦ μαιράκιον“ εἶπεν
 „ὄψε μὲν, ἀμφότεροι δ' ἅμα νοῦν ἐσχήκαμεν.“ Ἐλεγε
 δὲ τοὺς Ἀθηναίους οὐ τιμᾶν αὐτὸν οὐδὲ θαυμάζειν, ἀλλ'
 ὥσπερ πλατάνω χειρωζομένους μὲν ὑποτρέχειν καὶ κινδύ-
 νεύοντας, εὐδίας δὲ περὶ αὐτοὺς γενομένης τίλλειν καὶ
 κολοῦειν. Τοῦ δὲ Σεριφίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς οὐ
 δι' αὐτὸν ἐσχηκε δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν, „Ἀληθεύων
 λέγεις“ εἶπεν „ἀλλ' οὔτ' ἂν ἐγὼ Σερίφιος ὦν ἐγενόμην
 ἔνδοξος, οὔτε σὺ Ἀθηναῖος.“ Ἐτέρου δὲ τινος τῶν στρα-
 τηγῶν, ὡς ἔδοξέ τι χρήσιμον διαπεπραχθῆαι τῇ πόλει, θρα- 474
 σύναμένου πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ τὰς ἑαυτοῦ ταῖς
 ἐκείνου πράξεσιν ἀντιπαραβάλλοντος, ἔφη τῇ ἑορτῇ τὴν
 ὑστέραν εἶσαι λέγουσαν, ὡς ἐκείνη μὲν ἀσχολιῶν τε με-
 στή καὶ κοπώδης ἔστιν, ἐν αὐτῇ δὲ πάντες ἀπολαύουσι
 τῶν παρεσκευασμένων σχολάζοντες· τὴν δ' ἑορτὴν πρὸς
 ταῦτ' εἰπεῖν „Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλ' ἐμοῦ μὴ γενομένης σὺ
 οὐκ αἶψά ἦσθα.“ „Κάμου τοίνυν“ ἔφη „τότε μὴ γενομέ-
 νου ποῦ ἂν ἦτε εἴν ὑμεῖς;“ Τὸν δὲ υἱὸν ἐντροφῶντα
 τῇ μητρὶ καὶ δι' ἐκείνην αὐτῷ σκώπτων ἔλεγε πλαῖστον

γενομένης] γινομένης conl. Cor. Non opus.

δι' αὐτὸν] scilicet αὐτὸν.

ὑστέραν] Anon. τῇ ὑστέρα τῆς ἑορτῆς.

ὑστέραν] an forte ὑστεραίαν?, quamquam eadem forma
 T. II. p. 320. E. Sed is quoque locus corrigendus videtur ex p.
 270, B, τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους ἔχει λόγον, εἶσαι ποτὲ τὴν ὑστε-
 ραίαν πρὸς τὴν ἑορτὴν — cf. Schaef. Apparat. ad Demosth.
 T. II. p. 428.

ἐν αὐτῇ] scripsi c. Schaef., vulg. αὐτῇ.

τὴν δ' ἑορτὴν] Anon. τὴν δὲ ὑστέραν.

τὸν δὲ υἱὸν] sic reposui ex edd. vett. Inde ab R. editum est
 δ' υἱόν. Steph. annotat legi etiam: τῇ δὲ αὐτῇ ἐντροφώσεως τῆς
 μητρός.

δι' ἐκείνην] ἐκείνης maluit Steph., nec improbat Cor., pro-
 pter Cat. mai. c. VIII.: ἐπιτάττοντος αὐτῷ πολλὰ τοῦ υἱοῦ διὰ
 τῆς μητρός.

τῶν Ἑλλήνων δύνασθαι· τοῖς μὲν γὰρ Ἕλλησιν ἐπιτάκταιν
 Ἰ. Ἀθηναίους, Ἀθηναίους δ' αὐτῶν, αὐτῶ δὲ τὴν ἐκείνου
 μητέρα, τῇ μητρὶ δ' ἐκείνον. Ἴδιος δὲ τις ἐν πᾶσι βου-
 75 λόμενος εἶναι χωρίου μὲν πιπράσκων ἐκέλευε κηρύττειν,
 ὅτι καὶ γείτονα χρηστόν ἔχει, τῶν δὲ μνημόνων αὐτοῦ
 τὴν θυγατέρα τὸν ἐπεικῆ τοῦ πλουσίου προκρίνας ἔφη
 ζητεῖν ἄνδρα χρημάτων δεόμενον μᾶλλον ἢ χρημάτων ἄν-
 δρός. Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀποφθέγμασι τοιοῦτός τις ἦν.

CAPUT XIX.

Γενόμενος δ' ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων εὐθὺς ἐπε-
 χεῖρει τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν καὶ τειχίζειν, ὡς μὲν ἱστο-
 ρεῖ Θεόπομπος, χρημασί πείδας μὴ ἐναντιωθῆναι τοὺς
 Ἐφόρους, ὡς δ' οἱ πλείστοι, παρακρούσασθαι. Ἦκε μὲν
 γὰρ εἰς Σπάρτην ὄνομα προέβειας ἐπιγραφάμενος ἔγκα-
 λούντων δὲ τῶν Σπαρτιατῶν, ὅτι τειχίσει το ἄστυ καὶ
 Πολιάρχου κατηγόρου ἑκτελέσει ἐξ Ἀγίλης ἀποστα-
 λέντος, ἠρνεῖτο καὶ πέμπειν ἐκέλευεν εἰς Ἀθήνας τοὺς
 κατοφομένους, ἅμα μὲν ἐμβάλλον τῷ τειχισμῷ χρόνον ἐκ
 τῆς διατριβῆς, ἅμα δὲ βουλόμενος ἀνθ' αὐτοῦ τοὺς περ-
 κομένους ὑπάρχειν τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁ καὶ συνέβη γίνου-
 ντες γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸ ἀληθὲς οὐκ ἠδίκησαν αὐτὸν,
 ἀλλ' ἀδήλως χαλεπαίνοντες ἀπέπεψαν. Ἐκ δὲ τούτου

αὐτὸν, αὐτῶ] vulg. αὐτ., αὐτῶ, corr. Schaefer.

CAPUT XIX.

μὲν γὰρ] γὰρ ἄν. ἴντ.

Πολιάρχου] Par. πολυάρχου. — Praefectum urbis intelligi
 vult O. Muellerus Aegliett. p. 135., quod ego nondum satis explo-
 ratum puto.

ἀνθ' αὐτοῦ] corr. R., vulg. ἀντ' αὐτ.

ὃ καὶ] ap. Br. male scribitur ὃ δέ.

τὸν Πειραιᾶ κατέσκευαζε, τὴν τῶν λιμένων εὐφυῖαν κα-
 τανοήσας καὶ τὴν πόλιν ἄρμοιτόμενος πρὸς τὴν θά- 47
 λατταν, καὶ τρόπον τινὰ τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι τῶν
 Ἀθηναίων ἀντιπολιτευόμενος. Ἐκεῖνοι μὲν γάρ, ὡς λέγε-
 ται, πραγματούμενοι τοὺς πολίτας ἀσπασάσαι τῆς θαλάτ-
 τῃς καὶ συνεθίσαι ξῆν μὴ πλέοντας, ἀλλὰ τὴν χώραν φι-
 τεύοντας, τὸν περὶ τῆς Ἀθηνᾶς διέδοσαν λόγον, ὡς ἐρί-
 σαντα περὶ τῆς χώρας τὸν Ποσειδῶν δειξάσαι τὴν μορίαν
 τοῖς δικασταῖς ἐνίκησε. Θεμιστοκλῆς δ' οὐχ, ὡς Ἀριστο-
 φάνης ὁ κωμικὸς λέγει, τῇ πόλει τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
 ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐξῆψε τοῦ Πειραιῶς καὶ τὴν γῆν τῆς θα-
 λάττης, ὃ καὶ τὸν δῆμον ἠΰξησε κατὰ τῶν ἀρίστων καὶ
 θράσους ἐνέπλησεν, εἰς ναύτας καὶ κελευστάς καὶ κυβερ-
 νήτας τῆς δυνάμεως ἀφικομένης. Διὸ καὶ τὸ βῆμα τὸ ἐν
 Πηνκί πεποιημένον ὡστ' ἀποβλέπειν πρὸς τὴν θάλασσαν,
 ὕστερον οἱ τριάκοντα πρὸς τὴν χώραν ἀπέστρεψαν, οἴο-
 μενοι τὴν μὲν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν γένεσιν εἶναι δη-
 μοκρατίας, ὀλιγαρχία δ' ἥττον δυσχεραίνειν τοὺς γεωρ-
 γούντας.

θάλατταν] scripsi ex Par., vulg. θάλασσαν.

μὲν γάρ] γάρ om. Iunt.

θαλάττης] praebet Par., vulg. θαλάσσης.

ἐρίσαντα — τὸν Ποσειδῶ] ita scripsi ex Par. Bodl. 3. Vulg. Anon., vulg. ἐρίσαντος — τοῦ Ποσειδῶνος. Forma accusativi Ποσειδῶ usus est Plutarch., in Romul. c. XIII.

Πειραιᾶ] edd. vett. πειρεᾶ et mox πειρεῶς.

προσέμαξεν] ita scribendum esse ex Arist. Equitt. 812. vidit Xyl., quem reliqui secuti sunt interpr. idemque praebet Anon. Vulg. προσέμιξεν.

ὃ καί] Fortasse scribendum ἢ καί, quod confirmat Amiot.

Πηνκί] idem praebet Par., sed per correctionem.

C A P U T XX.

477 Θεμιστοκλῆς δὲ καὶ μεῖζόν τι περὶ τῆς ναυτικῆς δι-
 νοήθη δυνάμεως. Ἐπεὶ γὰρ ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος ἀπὸ 122
 λαγμένον Ἐρξῶν κατήρεν εἰς Παγασὰς καὶ διεχάμαξε, δη-
 μηγορῶν ἐν τοῖς Ἀθηναίοις ἔφη τινὰ πράξιν ἔχειν ὠφέ-
 λιμον μὲν αὐτοῖς καὶ σωτήριον, ἀπόρρητον δὲ πρὸς τοὺς
 πολλούς. Τῶν δ' Ἀθηναίων Ἀριστείδη μόνῳ φράσαι κε-
 λευόντων καὶ ἐκεῖνος δοκιμάσῃ περαίνειν, ὁ μὲν Θεμι-
 στοκλῆς ἔφρασε τῷ Ἀριστείδῃ, τὸ νεώριον ἐμπροῆσαι δια-
 νοεῖσθαι τῶν Ἑλλήνων, ὁ δ' εἰς τὸν δῆμον παρελθὼν
 ἔφη, τῆς πράξεως, ἣν διανοεῖται πράττειν ὁ Θεμιστοκλῆς,
 μηδεμίαν εἶναι μήτε λυσιτελεστέραν μήτ' ἀδικωτέραν. Οἱ
 μὲν οὖν Ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα παύσασθαι τῷ Θεμιστοκλεῖ
 προσέταξαν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀμφικτυονικοῖς συνεδροῖσι τῶν
 Λακεδαιμονίων εἰσηγουμένων, ὅπως ἀπειργωνται τῆς Ἀμ-
 φικτυονίας αἰ μὴ συμμαχήσασθαι κατὰ τοῦ Μήδου πόλεις,
 φοβηθεῖς μὴ Θεταλοὺς καὶ Ἀργείους, ἔτι δὲ Θηβαίους,
 ἐκβαλόντες τοῦ συνεδρίου παντελῶς ἐπικρατήσωσι τῶν
 478 ψήφων καὶ γένηται τὸ δοκοῦν ἐκείνοις, συνεῖπε ταῖς πό-
 λεσι καὶ μετέθηκε τὰς γνώμας τῶν Πυλαγόρων, διδάξας,
 ὡς τριάκοντα καὶ μία μόναι πόλεις εἰσὶν αἰ μετασχοῦσαι
 τοῦ πολέμου καὶ τούτων αἰ πλείους παντάπασι μικραί.

C A P U T XX.

μόνῳ φράσαι] Par. φράσαι μόνῳ.

ἔφρασε] hoc reposui: inde a Bryano editur ἔφραξε, v. Praef.

τὸ νεώριον] edd. vett. τὸν νεωρ.

ἐμπροῆσαι] Iunt. ἐμπῆσαι: Ald. Basil. ἐμπήσαι.

μήτε λυσιτελ.] male R. praetulit μήτ' ἀλυσιτ. ex Bodl. 3.

et Iunt.

μήτ' ἀδικ.] Cor. et Schaef. c. Br. et Iunt. μήτε ἀδικ.

Ἀμφικτυονίας] Iunt. Ald. ἀμφυκτιονίας.

αἰ μὴ συμμ.] Iunt. αἰ μὴν συμμ.

Ἀργείους] ἀργείοις Iunt.

δεινὸν οὖν, εἰ, τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐκπέδου γενομένης, ἐπὶ ταῖς μεγίσταις δυσὶν ἢ τρισὶ πόλεσιν ἔσται τὸ συνέδριον. Ἐκ τούτου μὲν οὖν μάλιστα τοῖς Λακεδαιμονίοις προσέκρουσε· διὸ καὶ τὸν Κίμωνα προήγοντο ταῖς τιμαῖς ἀντίπαλον ἐν τῇ πολιτείᾳ τῷ Θεμιστοκλεῖ καθιστάντες.

C A P U T XXI.

Ἦν δὲ καὶ τοῖς συμμάχοις ἐπαχθῆς περιπλέων τε τὰς νῆσους καὶ χρηματιζόμενος ἀπ' αὐτῶν· οἷα καὶ πρὸς Ἀνδρόλους ἀργύριον αἰτοῦντά φησιν αὐτὸν Ἡρόδοτος εἰπεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι. Δύο γὰρ ἦκειν ἔφη θεοὺς κομίζων, Πειθῶ καὶ Βίαν· οἱ δ' ἔφασαν εἶναι καὶ παρ' αὐτοῖς θεοὺς μεγάλους δύο, Πενίαν καὶ Ἀπορίαν, ὅφ' ὧν κωλύεσθαι δοῦναι χρήματα ἐκέλευε. Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν ἄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, 479 ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον προσημένου δι' ἀργύριον. Λέγει δ' οὕτως·

Ἄλλ' εἰ τύγε Πανθανίαν, ἢ καὶ τύγε. Ἐάνδιππον
αἰνεῖς,

εἰ τῆς] εἰ om. Iunt.

προήγοντο] R. maluit προσήγοντο vel προῆγον: hoc recep. Cor. et Schaef.

C A P U T XXI.

Ἀνδρόλους] Ald. ἀνδρείους.

αἰτοῦντά φησιν] vulg. αἰτοῦντα φησίν: correxit etiam Schaef.

παρ' αὐτοῖς] dedi. c. Schaef., vulg. αὐτοῖς.

δοῦναι] om. Iunt.

τύγε] coniunctim scripsi c. edd. vett., vulg. τύ γε. — Versus ordinavi ex sententia Hermanni, quem v. in Praef. ad Epit. doctr. metr. p. XVIII.; cf. Praef.

ἢ καί] καὶ om. edd. vett.

ἢ τύγε Δευτυχίδα, ἐγὼ δ' Ἀριστείδα ἐπαινέω,
 ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν
 ἔλθεῖν ἓνα λῶστον· ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατῶ,
 ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα, ξεῖνον
 ἔοντ',

ἀργυροῖσι σκυβαλικοῖσι πεισθεῖς, οὐ κατᾶγεν
 εἰς πάτραν Ἰάλυσον,
 480 λαβῶν δὲ τρεῖς ἀργυρίου τάλαντ', ἔβα πλεονεξίας εἰς ὄλε-
 θρον,

τοὺς μὲν κατὰγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων,
 τοὺς δὲ κείνων, ἀργυρέων ἐπόπλεως,
 Ἴσθμοῖ δὲ πανδοκεὺς γελοῖως ψυχρὰ κρέα παρέχων·
 οἱ δ' ἤσθιον, κεῦχοντο μὴ ὄραν Θεμιστοκλεῦς γε-
 νέσθαι.

Πολὺ δ' ἀσελγεστέρᾳ καὶ ἀναπειταμένη μᾶλλον εἰς τὸν
 Θεμιστοκλέα κέχρηται βλασφημία μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ

ἐπαινέω] Teste Steph. legitur etiam ἐπαινέσω.

ἄνδρ'] Hermannus, vulg. ἄνδρα.

ἐπεὶ] Vulc. ἐπί.

Θεμιστοκλῆ'] Herm., vulg. Θεμιστοκλήα.

ἔοντ'] Herm., vulg. ἔοντα.

ἀργυροῖσι σκυβαλικοῖσι] Herm., vulg. ἀργυροῖσι σκυβαλι-
 κοῖσι, v. Praef. — In Iunt. est βαλικοῖσι, unde Coraes T. VI.
 p. 479. coni.: ἀργυροῖσι βασιλικοῖσι.

πάτραν] Herm., vulg. πατρίδα.

τρεῖς] ita Cor. ex Bodl. 3. nec aliter Par., vulg. τρία.

δ' ἐκδιώκων] Par. δὲ ἐκδ.

κείνων] Par. Bodl. 3. Vulc. Iunt. κενῶν.

ἀργυρέων] Herm., vulg. ἀργυρίων.

Ἴσθμοῖ] Vulc. Ἴσθμοῖς.

δὲ πανδοκεὺς] Herm., v. Praef., vulg. δ' ἐπανδόκευε. Par.
 δὲ πανδόκευε.

ψυχρὰ] Bodl. 3. ψύχεια.

Θεμιστοκλεῦς] Herm., vulg. Θεμιστοκλέους.

κέχρηται βλασφημία] Par. βλασφ. κέχρ. Pro βλασφημία in
 Iunt. est δυσφημία.

προδοσίας Λεωβότης ἦν Ἀλκμέωνος Ἀγραύληθεν, ἅμα συνε-
 παιτιωμένων τῶν Σπαρτιατῶν. Ὁ γὰρ Πausανίας, πρῶ-
 των ἐκείνα δὴ τὰ περὶ τὴν προδοσίαν πρότερον μὲν ἀπε-
 κρύπτετο τὸν Θεμιστοκλέα, καίπερ ὄντα φίλον· ὡς δ'
 εἶδεν ἐκπεπωκότα τῆς πολιτείας καὶ φέροντα χαλεπῶς,
 ἐθάρσθησεν ἐπὶ τὴν κοινωσίαν τῶν πραττομένων παρακα-
 λεῖν, τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ καὶ
 παροξύνων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, ὡς πονηροὺς καὶ ἀχαρί-
 στους. Ὁ δὲ τὴν μὲν δέησιν ἀπετρίψατο τοῦ Πausανίου
 καὶ τὴν κοινωσίαν ὅλως ἀπέλιπε, πρὸς οὐδένα δὲ τοὺς
 λόγους ἐξήνεγκεν, οὐδὲ κατεμήνυσε τὴν πράξιν, εἴτε παύ-
 σασθαι προσδοκῶν αὐτὸν, εἴτ' ἄλλως καταφανῆ γενέσθαι
 σὺν οὐδενὶ λογισμῷ πραγμάτων ἀτόπων καὶ παραβόλων⁴⁸⁴
 ὀρεγόμενον. Οὕτω δὴ τοῦ Πausανίου θανατωθέντος ἐπι-
 στολαί τινες ἀνευρεθεῖσαι καὶ γράμματα περὶ τούτων εἰς
 ὑποψίαν ἐνέβαλον τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ κατεβόων μὲν αὐ-
 τοῦ Λακεδαιμόνιοι, κατηγοροῦν δ' οἱ φθονοῦντες τῶν
 πολιτῶν, οὐ παρόντος, ἀλλὰ διὰ γραμμάτων ἀπολογουμέ-
 νου μάλιστα ταῖς προτέραις κατηγορίαις. Διαβαλλόμενος
 γὰρ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν πρὸς τοὺς πολίτας ἔγραφεν, ὡς ἄρ-
 χειν μὲν αἰεὶ ζητῶν, ἄρχεσθαι δὲ μὴ πεφυκῶς μηδὲ βου-
 λόμενος οὐκ ἂν ποτε βαρβάροις καὶ πολεμίοις αὐτὸν ἀπο-
 δόσθαι μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Οὐ μὴν ἀλλὰ συμπεισθεῖς ὑπὸ

Λεωβότης] Vulc. λεοβύτης.

Ἀλκμέωνος] dedi ex Iunt. cum qua fere consentit Par. exhi-

ε

bens ἀλκμαίωνος: v. Praef., vulg. Ἀλκμαίωνος.

καὶ τὴν κοιν.] art. om. edd. vett.

παύσασθαι] restitui ex Par. Iunt. et Ald. vulg. παύσεσθαι.

γενέσθαι] reposui ex Par. et edd. vett. vulg. γενήσεσθαι.

αἰεὶ ζητῶν] αἰεὶ om. edd. vett.

μηδὲ βουλ.] Iunt. μὴ δέ.

αὐτόν] Par. Iunt. Ald. αὐτόν.

τῶν κατηγορούντων ὁ δῆμος ἐπεψεν ἄνδρας οἷς εἶρητο
συλλαμβάνειν καὶ [ἐν]άγειν κριθησόμενον αὐτὸν ἐν τοῖς
Ἑλλησιν.

CAPUT XXIV.

Προαισθόμενος δ' ἐκεῖνος εἰς Κέρκυραν διεπέρασεν,
οὔσης αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν εὐεργεσίας. Γενόμενος γὰρ
αὐτῶν κριτῆς πρὸς Κορινθίους ἔχόντων διαφορὰν ἔλυσε
τὴν ἔχθραν εἴκοσι τάλαντα κρίνας τοὺς Κορινθίους κατα-
485 βαλεῖν καὶ Λευκάδα κοινῇ νέμειν, ἀμφοτέρων ἄποικον.
Ἐκεῖθεν δ' εἰς Ἑπειρον ἔφυγε καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν
Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἔρριψεν αὐτὸν εἰς ἐλπίδας
χαλεπὰς καὶ ἀπόρους καταφυγῶν πρὸς Ἀδμήτον, ὃς βα-
σιλεὺς μὲν ἦν Μολοσσῶν, δεηθεὶς δέ τι τῶν Ἀθηναίων
καὶ προπηλακισθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους, ὅτ' ἤμαξεν
ἐν τῇ πολιτείᾳ, δι' ὀργῆς εἶχεν αὐτὸν ἀεὶ καὶ δῆλος ἦν,
εἰ λάβοι, τιμωρησόμενος. Ἐν δὲ τῇ τότε φυγῇ μᾶλλον ὁ 124
Θεμιστοκλῆς φοβηθεὶς συγγενῇ καὶ πρόσφατον φθόνου
ὀργῆς παλαιᾶς καὶ βασιλικῆς ταύτῃ φέρων ὑπέδηκεν ἐαυ-
τὸν ἰκέτης τοῦ Ἀδμήτου καταστὰς ἰδίῳ τινι καὶ παρηλ-
λαγμένου τρόπου. Ἐχων γὰρ αὐτοῦ τὸν υἱὸν ὄντα παῖδα
πρὸς τὴν ἐστίαν προσέπεσε, ταύτην μεγίστην καὶ μόνην
σχεδὸν ἀναντιρρόητον ἡγουμένων ἰκεσίαν τῶν Μολοσσῶν.
Ἐνιοὶ μὲν οὖν Φθίαν τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως λέγου-
σιν ὑποθέσθαι τῷ Θεμιστοκλεῖ τὸ ἰκέτευμα τοῦτο καὶ τὸν
υἱὸν ἐπὶ τὴν ἐστίαν καθίσει μετ' αὐτοῦ, τινὲς δ' αὐτὸν

[ἐν]άγειν] Br. correxit ἀνάγειν, quod rec. R. — Cor. de-
dit ἄγειν, quod recep. Schaef.

CAPUT XXIV.

τῇ τότε φυγῇ] Teste Steph. legitur etiam τύχη. ωυῖνλιουκ

τὸν Ἀδμητον, ὡς ἀφοσιώσασαίτο πρὸς τοὺς θιώκοντας τὴν ἀνάγκην, δι' ἣν οὐκ ἐκδίδωσι τὸν ἄνδρα; διαθεῖναι καὶ 486 συντραγωδηῖσαι τὴν ἱεσίαν. Ἐκεῖ δ' αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας ἐκκλέψας ἐκ τῶν Ἀθηναίων Ἐπικράτης ὁ Ἀχαρνεὺς ἀπέστειλεν, ὃν ἐπὶ τούτῳ Κίμων ὕστερον κρίνας ἐθανάτωσεν, ὡς ἱστορεῖ Σησίμβροτος. Εἴτ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπιλαθόμενος τούτων ἢ τὸν Θεμιστοκλέα ποιῶν ἐπιλαθόμενον πλεῦσαι φησὶν εἰς Σικελίαν καὶ παρ' Ἰέρωνος αἰτεῖν τοῦ τυράννου τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ὑπισχνούμενον αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους ποιήσειν, ἀποστρεψαμένου δὲ τοῦ Ἰέρωνος οὕτως εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπαῖραι.

CAPUT XXV.

Ταῦτα δ' οὐκ εἰκὸς ἐστὶν οὕτω γενέσθαι. Θεόφραστος γὰρ ἐν τοῖς Περὶ βασιλείας ἱστορεῖ τὸν Θεμιστοκλέα πέμπσαντος εἰς Ὀλυμπίαν Ἰέρωνος ἵππους ἀγωνιστὰς καὶ σκηνὴν τινα κατασκευασμένην πολυτελεῶς στήσαντος, εἰπεῖν ἐν τοῖς Ἕλλησι λόγον, ὡς χρὴ τὴν σκηνὴν διαρπάσαι τοῦ τυράννου καὶ κωλύσαι τοὺς ἵππους ἀγωνίσασθαι. Θουκυδίδης δὲ φησὶ καὶ πλεῦσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑτέραν καταβάντα θάλασσαν ἀπὸ Πύδνης, οὐδενὸς εἰδότος ὅστις εἴη 487 τῶν πλεόντων, μέχρις οὗ πνεύματι τῆς ὀλκίδος εἰς Νά-

ἐκ τῶν Ἀθηναίων] Bodl. S. Iunt. Ἀθηναίων.

ὑπισχνούμενον] Ald. Basil. ὑπισχνόμενος.

ἀποστρεψαμένου] Par. Iunt. ἀποτριψαμένου, unde R. conii. ἀποτριψαμένου, addens tamen, nullam causam esse cur a vulgata discedatur.

CAPUT XXV.

σκηνὴν τινα] Iunt. σκηνὴν τινά.

κωλύσαι] ita Schaef. vulg. κωλύσαι.

ξον καταφερομένης ὑπὸ Ἀθηναίων πολιορκουμένην τότε φοβηθεὶς ἀναδείξειεν ἑαυτὸν τῷ τε ναυκλήρῳ καὶ τῷ κυβερνήτῃ, καὶ τὰ μὲν δεόμενος, τὰ δ' ἀπειλῶν κατ' ἔλεγον, ὅτι κατηγορήσοι καὶ καταψεύσοιτο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς οὐκ ἄγνοοῦντες, ἀλλὰ χρήμασι πεισθέντες ἐξ ἀρχῆς ἀναλάβοιεν αὐτὸν, οὕτως ἀναγκάσειε παραπλεῦσαι καὶ λαβέσθαι τῆς Ἀσίας. Τῶν δὲ χρημάτων αὐτῷ πολλὰ μὲν ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φίλων εἰς Ἀσίαν ἔπλει, τῶν δὲ φανερῶν γενομένων καὶ συναχθέντων εἰς τὸ δημόσιον Θεόπομπος μὲν ἑκατὸν τάλαντα, Θεόφραστος δὲ ὀγδοήκοντά φησι γενέσθαι τὸ πλῆθος, οὐδὲ τριῶν ἄξια τάλαντων κεκτημένου τοῦ Θεμιστοκλέους πρὶν ἄπτεσθαι τῆς πολιτείας.

CAPUT XXVI.

Ἐπεὶ δὲ κατέκλευσεν εἰς Κύμην καὶ πολλοὺς ἤσθετο τῶν ἐπὶ θαλάττῃ παραφυλάττοντας αὐτὸν λαβεῖν, μάλιστα δὲ τοὺς περὶ Ἐργοτέλη καὶ Πυθόδωρον (ἦν γὰρ ἡ θήρα 488 λυσιτελῆς τοῖς τὸ κερδαίνειν ἀπὸ παντὸς ἀγαπῶσι, διακοσίων ἐπικεκηρυγμένων αὐτῷ τάλαντων ὑπὸ τοῦ βασι-

ὑπὸ Ἀθηναίων] ab B. illatum est ὑπ' Ἀθ., quod rec. Cor. et Schaef.

ἀναδείξειεν] post h. v. vulg. adduntur vv. εἰς Νάξον, quae c. Bodl. 3. ad quem accedit Par. del. Bryan., et sic reliqui interpr. Cf. Duker. ad Thucyd. I. 137.

κατηγορήσοι] edd. vett. κατηγορήσει.

Θεόπομπος] in Bodl. 3. verba: Θεοπ. μὲν ἑκατὸν τάλαντα et δὲ post Θεόφρ. om.

δὲ ὀγδοήκ.] restitui ex Par. et edd. vett. R. de suo δ' ὀγδ. nec aliter Cor. et Schaef.

ὀγδοήκοντά φησι] vulg. ὀγδοήκοντα φησι, corr. Schaef.

CAPUT XXVI.

ἤσθετο] Iunt. ἤσθητο.

λέως), ἔφυγεν εἰς Αἴγας, Αἰολικὸν πολισμάτιον, ὑπὸ πάντων ἀγνοούμενος· πλὴν τοῦ ξένου Νικογένους, ὃς Αἰολέων πλείστην οὐσίαν ἐκέκτητο καὶ τοῖς ἄνω δυνατοῖς γυώριμος ὑπῆρχε. Παρὰ τούτῳ κρυπτόμενος ἡμέρας ὀλίγας διέτριψεν· εἶτα μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκ θυσίας τινὸς Ὀλβιος ὁ τῶν τέκνων τοῦ Νικογένους παιδαγωγὸς ἔκφρων γενόμενος καὶ θεοφόρητος ἀνεφώνησε μέτρῳ ταυτὶ,

Νυκτὶ φωνήν, νυκτὶ βουλήν, νυκτὶ τὴν νίκην
δίδου.

Καὶ μετὰ ταῦτα κοιμηθεὶς ὁ Θεμιστοκλῆς ὄναρ ἔδοξεν ἰδεῖν δράκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ περιελιττόμενον καὶ προσανέρποντα τῷ τραχήλῳ· γενόμενον δ' αἰτὸν, ὡς ἤψατο τοῦ προσώπου, περιβαλόντα τὰς πτέρυγας ἑξᾶραι καὶ κομίζειν πολλὴν ὁδὸν, εἶτα χρυσείου τινὸς κηρυκείου φανέντος, ἐπὶ τούτου στῆσαι βεβαίως αὐτὸν, ἀμηχάνου
125 δείματος καὶ ταραχῆς ἀπαλλαγέμεντα. Πέμπεται γοῦν ὑπὸ τοῦ Νικογένους μηχανησαμένου τι τοιοῦτον. Τοῦ βαρβαρικοῦ γένους τὸ πολὺ καὶ μάλιστα τὸ Περσικὸν εἰς ζηλοτυπίαν τὴν περὶ τὰς γυναῖκας ἄγριον φύσει καὶ χαλεπὸν ἔστιν· οὐ γὰρ μόνον τὰς γαμετάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρ- 483
γυρωνήτους καὶ παλλακενομένας ἰσχυρῶς παραφυλάττουσιν, ὡς ὑπὸ μηδενὸς ὀραῖσθαι τῶν ἑκτὸς, ἀλλ' οἴκοι μὲν διαιτᾶσθαι κατακεκλεισμένας, ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις ὑπὸ

ὑπῆρχε] inde a Br. perperam editur ὑπῆρχε. V. Praef.

νυκτὶ φωνήν] om. Bodl. 3.

γοῦν] Scribendum puto δ' οὔν.

μηχανησαμένου τι] Iunt. μηχανησαμένου τί.

ἀλλὰ καὶ τὰς] desunt Bodl. 3.

κατακεκλεισμένας] idem praebet Par., sed ita, ut σ (ante—μένας) supra sit additum.

ἐν δὲ ταῖς] haec usque ad περιπεφρ. in Par. in margine adiecta sunt.

σκηνὰς κύκλῳ περιπεφραγμένας ἐπὶ τῶν ἄρμαμαξῶν ὄχεϊσθαι. Τοιαύτης τῷ Θεμιστοκλεῖ κατασκευασθείσης ἀπήνης καταδὺς ἐκομίζετο, τῶν περὶ αὐτὸν αἰεὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πυνθανομένοις λεγόντων, ὅτι γύναιον Ἑλληνικὸν ἄγουσιν ἀπ' Ἰωνίας πρὸς τινα τῶν ἐπὶ θύραις βασιλέως.

CAPUT XXVII.

Θουκυδίδης μὲν οὖν καὶ Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς ἱστοροῦσι τεθνηκότος Ξέρξου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ Θεμιστοκλεῖ γενέσθαι τὴν ἐντευξιν, Ἐφορος δὲ καὶ Δείνων καὶ Κλείταρχος καὶ Ἡρακλείδης, ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες, πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. Τοῖς δὲ χρονικοῖς δοκεῖ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης συμφέρεσθαι, καίπερ οὐδ' αὐτοῖς ἀτρέμα συνταττομένοις. Ὁ δ' οὖν Θεμιστοκλῆς γενόμενος παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν ἐντυγχάνει πρῶτον Ἀρταβάνῳ τῷ χιλιάρχῳ λέγων, Ἕλληψ μὲν εἶναι, βούλεσθαι δ' ἐντυχεῖν βασιλεῖ περὶ μεγίστων πραγμάτων, καὶ πρὸς ἃ τυγχάνει μάλιστα σπουδάζων ἐκεῖνος. Ὁ δὲ φησιν, „ὦ ξένε, νόμοι διαφέρουσιν ἀνθρώπων· ἄλλα δ' ἄλλοις καλὰ, καλὸν δὲ πᾶσι τὰ οἰκεῖα κοσμεῖν καὶ σώζειν. Ἵμᾶς μὲν οὖν ἐλευθερίαν μάλιστα θαυμάζειν καὶ ἰσότητα λόγος, ἡμῖν δὲ πολλῶν νόμων καὶ καλῶν ὄντων κάλλιστος οὗτός ἐστι, τιμᾶν βασιλέα καὶ προσκυνεῖν εἰκόνα θεοῦ τοῦ τὰ πάντα

ἄρμαμαξῶν] Ald. ἄρμαμ.

CAPUT XXVII.

οὐδ' αὐτοῖς] R. ex coniect. edidit οὐδ' αὐτὸς, quod non intelligo. Idem in notis, ubi plura tentat, add.: „malim tamen in nominativo singularis numeri legi συνταττόμενος.“

ἄλλα δ' ἄλλοις] δὲ ἄλλοις Basil.

τιμᾶν] sic Br. ex Iunt., vulg. τὸ τιμᾶν. Artic. Ald. quoque om.

σώζοντος. *Εἰ μὲν οὖν, ἐπαινῶν τὰ ἡμέτερα, προσκυνήσεις, ἔστι σοὶ καὶ βασιλέα θεάσασθαι καὶ προσειπεῖν, εἰ δ' ἄλλο τι φρονεῖς, ἀγγέλοις ἑτέροις χρήσῃ πρὸς αὐτόν. Βασιλεῖ γὰρ οὐ πάτριον ἀνδρὸς ἀκροᾶσθαι μὴ προσκυνήσαντος.*“ Ταῦτα ὁ Θεμιστοκλῆς ἀκούσας λέγει πρὸς αὐτόν „*Ἄλλ' ἔγωγε τὴν βασιλέως, ὧ Ἄρτάβανε, φήμην καὶ δύναμιν ἀυξήσων ἀφῖγμαι, καὶ αὐτός τε πείσομαι τοῖς ὑμετέροις νόμοις, ἐπεὶ θεῶ τῷ μεγαλύναντι Πέρσας οὕτω δοκεῖ, καὶ δι' ἐμὲ πλείονες τῶν νῦν βασιλέα προσκυνήσουσιν· ὥστε τοῦτο μηδὲν ἐμποδῶν ἔστω τοῖς λόγοις,* 491 οὓς βούλομαι πρὸς ἐκεῖνον εἰπεῖν.“ „*Τίνα δ'*“ εἶπεν ὁ Ἄρτάβανος „*Ἑλλήνων ἀφῖχθαι σε φῶμεν; οὐ γὰρ ἰδιώτη τὴν γνώμην ἔοικας.*“ Καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς „*Τοῦτ' οὐκέτ' ἂν*“ ἔφη „*πύθοιτό τις, Ἄρτάβανε, πρότερος βασιλέως.*“ Οὕτω μὲν ὁ Φανίας φησὶν· ὁ δ' Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς *Περὶ πλούτου* προσιστόρησε, διὰ γυναικὸς Ἐρετρικῆς, ἣν ὁ χιλιάρχος εἶχε, τῷ Θεμιστοκλεῖ τὴν πρὸς αὐτόν ἔντευξιν γενέσθαι καὶ σύστασιν.

C A P U T XXVIII.

Ἐπειδὴ οὖν εἰσῆχθη πρὸς βασιλέα καὶ προσκυνήσας ἔσθη σιωπῇ, προστάξαντος τῷ ἑρμηνεῖ τοῦ βασιλέως ἐρωτῆσαι, τίς ἔστι, καὶ τοῦ ἑρμηνέως ἐρωτήσαντος, εἶπεν

-
- προσκυνήσεις] Iunt. προσκυνήσης.
 ἔστι σοὶ] Iunt. Ald. ἔστί σοι. Non opus est quod R. dedit:
 ἔστι καὶ σοὶ βασιλ.
 ἄλλο τι] Iunt. Ald. ἄλλό τι.
 φρονεῖς] Bodl. 3. φρονοίης.
 Ἄρτάβανε] Vulc. Ἄρτάβαν.
 μεγαλύναντι] Vulc. μεγαλύνοντι.
 νῦν βασιλέα] Bodl. 3. Iunt. βασιλέων.
 ἰδιώτη] Vulc. ἰδιώτης, quod fortasse recipiendum erat.
 ἔφη] om. Vulc.

„Ἦκω σοι, βασιλεῦ, Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος ἐγὼ, φυ-
 γὰς ὑφ' Ἑλλήνων διωχθεὶς, ᾧ πολλὰ μὲν ὀφείλουσι κακὰ
 Πέρσαι, πλείω δὲ ἀγαθὰ κωλύσαντι τὴν δίωξιν, ὅτε τῆς
 Ἑλλάδος ἐν ἀσφαλεῖ γενομένης παρέσχε τὰ οἴκοι σωζόμενα
 χαρίσασθαι τι καὶ ὑμῖν. Ἐμοὶ μὲν οὖν πάντα πρέποντα
 492 ταῖς παρούσαις συμφοραῖς ἐστὶ, καὶ παρεσκευασμένος ἀφι-
 γμαι δέξασθαι τε χάριν εὐμενῶς διαλλαττομένου καὶ παραι-
 τεῖσθαι μνησικακοῦντος ὀργήν. Σὺ δὲ τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς
 μάρτυρας θέμενος ὧν εὐεργέτησά Πέρσας ἀπόχρησαι ταῖς
 ἡμῶν τύχαις πρὸς ἐπίδειξιν ἀρετῆς μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπο-
 πλήρωσιν ὀργῆς· σώσεις μὲν γὰρ ἰκέτην σὸν, ἀπολεῖς δ'
 Ἑλλήνων πολέμιον [γενόμενον].“ Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Θεμι- 126
 στοκλῆς ἐπέθειλάσσε τῷ λόγῳ προσδιελθὼν τὴν ὄψιν, ἣν
 εἶδεν ἐν Νικογένους καὶ τὸ μάντευμα τοῦ Δωδωναίου
 Ζιῶς, ὡς κελευσθεὶς πρὸς τὸν ὁμώνυμον τοῦ θεοῦ βαδί-
 ζεῖν συμφρονῆσαι πρὸς ἐκεῖνον ἀναπέμπεσθαι· μεγάλους
 γὰρ ἀμφοτέρους εἶναι τε καὶ λέγεσθαι βασιλέας. Ἀκούσας
 δ' ὁ Πέρσης, ἐκείνῳ μὲν οὐδὲν ἀπέκρίνατο, καίπερ θαν-
 μάσας τὸ φρόνημα καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ· μακαρίσας δὲ
 πρὸς τοὺς φίλους ἑαυτὸν ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ μεγίστη καὶ
 κατευξάμενος ἀεὶ τοῖς πολεμοῖς τοιαύτας φρένας διδόναι
 τὸν Ἀριμάνιον, ὅπως ἐλαύνωσι τοὺς ἀρίστους ἐξ ἑαυτῶν,
 493 θῦσαι τοῖς θεοῖς λέγεται καὶ πρὸς πόσιν εὐθύς τραπέσθαι
 καὶ νύκτωρ ὑπὸ χαρᾶς διὰ μέσων τῶν ὑπνῶν βοῆσαι τρις
 „Ἔγω Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον.“

CAPUT XXVIII.

δὲ ἀγαθὰ] R. de suo δ' ἀγαθ., quod rec. Cor. Schaef.
 [γενόμενον]] om. Bodl. 3. et edd. vett. Ego si abesset non
 desiderarem.

ἐν Νικογ.] Bodl. 3. ἐκ N.

μακαρίσας] dedit Br. ex Anon., rec. Cor. Schaef. Quoniam
 idem praebet Par. secutus sum. Vulg. μακαρίσαι.

CAPUT XXIX.

Ἄμα δ' ἡμέρα συγκαλέσας τοὺς φίλους εἰσήγαγεν αὐτὸν μηδὲν ἐλπίζοντα χρηστὸν ἐξ ὧν ἑώρα τοὺς ἐπὶ θυραῖς, ὡς ἐπύθοντο τοῦνομα παρόντος αὐτοῦ, χαλεπῶς διακειμένους καὶ κακῶς λέγοντας. Ἐτι δὲ Ῥωξάνης ὁ χιλιάρχος, ὡς κατ' αὐτὸν ἦν ὁ Θεμιστοκλῆς προσιῶν, καθήμενου βασιλέως καὶ τῶν ἄλλων σιωπῶντων, ἀτρέμα στενάξας εἶπεν „Ὅφισ Ἕλλην ὁ ποικίλος, ὁ βασιλέως σε δαίμων δεῦρο ἤγαγεν.“ Οὐ μὴν ἄλλ' εἰς ὄψιν ἐλθόντος αὐτοῦ καὶ πάλιν προσκυνήσαντος ἀσπασάμενος καὶ προσεπὼν φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ἤδη μὲν ἔφησεν αὐτῷ διακόσια τάλαντα ὀφείλειν· κομίσαντα γὰρ αὐτὸν ἀπολήψασθαι δικαίως τὸ ἐπικηρυχθὲν τῷ ἀγαθόντι. Πολλῶ δὲ πλείω τούτων ὑπισχνεῖτο καὶ παρεθάρρυνε καὶ λέγειν ἐκέλευε περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἃ βούλοιο παρῶρησιαζόμενον. Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς ἀπεκρίνατο, τοῦ λόγον εἰκέναι τοῦ ἀνθρώπου τοῖς ποικίλοις στρώμασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνα καὶ τοῦτον ἐκτεινόμενον μὲν ἐπιδείκνυσθαι τὰ εἶδη, συστειλόμενον δὲ κρύπτειν καὶ διαφθείρειν· ὅθεν αὐτῷ χρόνου 494 δεῖν. Ἐπει δ' ἠσθέντος τοῦ βασιλέως τῇ εἰκασίᾳ καὶ λαμβάνειν κελεύσαντος ἐνιαυτὸν αἰτησάμενος καὶ τὴν Περσίδα γλῶτταν ἀποχρώντως ἐκμαθῶν ἐνετύγχανε βασιλεῖ δι' αὐτοῦ, τοῖς μὲν ἐκτὸς δόξαν παρέσχε περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων διειλέχθαι, πολλῶν δὲ καινοτομουμένων περὶ

CAPUT XXIX.

θύραις] ex emendat. R. dedi cum Cor. et Schaef., vulg. θύρας.

αὐτῷ διακ.] Iunt. αὐτ.

ἐκέλευε] ap. Br. exstat ἐκέλευσε.

ἠσθέντος] Iunt. ἠσθ.

δι' αὐτοῦ] Par. Iunt. Ald. αὐτοῦ.

τὴν αὐτὴν καὶ τοὺς φίλους τοῦ βασιλέως ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ φθόνον ἔσχε παρὰ τοῖς δυνατοῖς, ὡς καὶ περὶ ἐκείνων παρόρησις χρήσασθαι πρὸς αὐτὸν ἀποτατολμηκῶς. Οὐδὲν γὰρ ἦσαν αἱ τιμαὶ ταῖς τῶν ἄλλων ἰοικυῖαι ξένων, ἀλλὰ καὶ κυνηγεσίῳ βασιλεῖ μετέσχε καὶ τῶν οἴκοι διατριβῶν, ὥστε καὶ μητρὶ τῇ βασιλέως εἰς ὄψιν ἔλθειν καὶ γενέσθαι συνήθης, διακοῦσαι δὲ καὶ τῶν μαγικῶν λόγων, τοῦ βασιλέως κελεύσαντος. Ἐπειδὴ δὲ Δημάρατος ὁ Σπαρτιάτης αἰτήσασθαι δωρεὰν κελευσθεὶς ἠτήσατο τὴν κίταριν, ὥσπερ οἱ βασιλεῖς, ἐπαράμηνος εἰσελάσαι διὰ Σάρδεων, Μιθροπαύστης μὲν ἀνεψιὸς αὐτοῦ βασιλέως εἶπε τοῦ Δημαράτου τῆς χειρὸς ἀψάμενος „Αὕτη μὲν ἡ κίταρις οὐκ ἔχει ἐγκέφαλον, ὃν ἐπικαλύψει, σὺ δ' οὐκ ἔσῃ Ζεὺς, 495 ἂν λάβῃς κεραυνόν.“ ἀπώσαμένου δὲ τὸν Δημάρατον ὀργῇ διὰ τὸ αἶτημα τοῦ βασιλέως καὶ δοκοῦντος ἀπαιτήτως ἔχειν πρὸς αὐτὸν, ὁ Θεμιστοκλῆς δεηθεὶς ἐπεισε καὶ διήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ τοὺς ὕστερον βασιλεῖς, ἐφ' ὧν μᾶλλον αἱ Περσικαὶ πράξεις ταῖς Ἑλληνικαῖς συνανεκράθησαν, ὅσάκις δεηθεῖεν ἀνδρὸς Ἑλλήνος, ἐπαγγέλλεσθαι καὶ γράφειν ἕκαστον, ὡς μείζων ἔσοιτο παρ' αὐτῷ Θεμιστοκλέους. Αὐτὸν δὲ Θεμιστοκλέα φάσιν ἤδη μέγαν

ἀλλὰ καί] καὶ om. Bodl. 3.

τῇ βασιλ.] dedi ex Par., vulg. τοῦ βασ.

κίταριν] hanc formam hic et mox dedi ex Par. et edd. vett., et sic aliis locis Plutarchus: vulg. κίθαριν et mox κίθαρης. Coraes T. II. p. 443. scribendum censuit κίδαριν et κίδαρις, idque rec. Schaef.

ἂν λάβῃς] κᾶν λαβ. Schaef. ex coniectura Corais.

συνανεκράθησαν] Vulc. ἀνεκράθησαν, quod non displicet.

ὅσάκις] Ald. ὀσάκις.

φασίν] R. ex Vulc. Anon. Junt., vulg. φησίν.

μέγαν ὄντα] ὄντα male excidit ap. solum Br. Fallitur R.

ὄντα καὶ θεραπευόμενον ὑπὸ πολλῶν λαμπρᾶς ποτε τρα-
πέξης αὐτῷ παρατεθείσης πρὸς τοὺς παῖδας εἰπεῖν „ὦ
παῖδες, ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα.“ Πόλεις δ'
127 αὐτῷ τρεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι δοθῆναι λέγουσιν εἰς ἄρτον
καὶ οἶνον καὶ ὄψον, Μαγνησίαν καὶ Λάμψακον καὶ Μυοῦν-
τα· δύο δ' ἄλλας προστίθησιν ὁ Κυζικηνὸς Νεάνθης καὶ
Φανίας, Περκώτην, καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ
ἀμπεχόνην.

CAPUT XXX.

Καταβαίνουντι δ' αὐτῷ πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις
ἐπὶ θάλατταν, Πέρσης ἀνὴρ Ἐπιξύης ὄνομα σατραπέων 49
τῆς ἂνω Φρυγίας ἐπεβούλευσε παρεσκευακῶς ἔκπαλαι Πι-
σίδας ἀποκτενοῦντας, ὅταν ἐν τῇ καλουμένῃ πόλει Λεον-
τοκεφάλῳ γενόμενος καταυλισθῆ. Τῷ δὲ λέγεται καθεύ-
δοντι μεσημβρίας τὴν Μητέρα τῶν θεῶν ὄναρ φανείσαν
εἰπεῖν „ὦ Θεμιστόκλεις, ὑστέρει κεφαλῆς λεόντων, ἵνα
μὴ λέοντι περιπέσης. Ἐγὼ δὲ ἀντὶ τούτου σε αἰτῶ θερά-
πειαν Μνησιπτολέμαν.“ Διαταραχθεὶς οὖν ὁ Θεμιστο-
κλῆς προσευξάμενος τῇ θεῷ τὴν μὲν λεωφόρον ἀφῆκεν,
ἑτέρα δὲ περιελθὼν καὶ παραλλάξας τὸν τόπον ἐκεῖνον

λαμπρᾶς ποτε] λαμπρᾶς ποτὲ Iunt. Ald.

τραπέξης αὐτῷ] αὐτῷ addidi ex Par.

ἀπωλόμεθα ἂν] sine auctoritate R. ἀπωλόμεθ' ἂν, quod
rec. Cor. Schaef.

δ' αὐτῷ] Iunt. δ' αὐτῷ.

Λάμψακον] λάψακον Iunt.

Μυοῦντα] Par. ἀμυοῦντα.

Κυζικηνός] Iunt. Ald. κυζηνικός.

CAPUT XXX.

Λεοντοκεφάλῳ] Par. λεοντοκ^ελώ (sic).

δὲ ἀντί] R. de suo δ' ἀντὶ, quod rec. Cor. et Schaef.

ἤδη νυκτὸς οὔσης κατηυλίσατο. Τῶν δὲ τὴν σκηνὴν κομίζοντων ὑποξυγίων ἐνὸς εἰς ποταμὸν ἐμπεσόντος, οἱ τοῦ Θεμιστοκλέους οἰκῆται τὰς αὐλαίας διαβρόχους γενομένας ἐκπετάσαντες ἀνέψυχον· οἱ δὲ Πισίδαι τὰ ξίφη λαβόντες ἐν τούτῳ προσεφέροντο καὶ τὰ ψυχόμενα πρὸς τὴν σελήνην οὐκ ἀκριβῶς ἰδόντες, ᾤθησαν εἶναι τὴν σκηνὴν τὴν Θεμιστοκλέους κἀκεῖνον ἔνδον εὐρήσειν ἀναπαυόμενον. Ὡς δ' ἐγγύς γενομένοι τὴν αὐλαίαν ἀνέστελλον, ἐπιπίπτουσιν αὐτοῖς οἱ παραφυλάσσοντες καὶ συλλαμβάνουσι.

97 Διαφυγῶν δὲ τὸν κίνδυνον οὕτω καὶ θαυμάσας τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θεοῦ ναὸν κατασκεύασεν ἐν Μαγνησίᾳ Δινδυμένης καὶ τὴν θυγατέρα Μνησιπτολέμαν ἱέρειαν ἀπέδειξεν.

CAPUT XXXI.

Ὡς δ' ἦλθεν εἰς Σάρδεις καὶ σχολὴν ἄγων ἐθεάσατο τῶν ἱερῶν τὴν κατασκευὴν καὶ τῶν ἀναθημάτων τὸ πλῆθος, εἶδε δὲ καὶ ἐν Μητρὸς ἱερῷ τὴν καλουμένην ὑδροφόρον κόρην, χαλκῆν, μέγεθος δίπηχυν, ἣν αὐτὸς, ὅτε τῶν Ἀθηναίων ὑδάτων ἐπιστάτης ἦν, εὐρῶν τοὺς ὑψηρομένους τὸ ὕδωρ καὶ παροχετεύσαντας ἀνέθηκεν ἐκ τῆς

εἰς ποταμὸν] vulg. εἰς τὸν ποτ.; art. suspectus erat R.; deletus est a Cor. et Schaef. c. Bodl. 3. Iunt. et Ald. Om. etiam Par.

κατασκεύασεν] Ald. κατασκεύασεν.

Δινδυμένης] Par. δινδυμένης.

CAPUT XXXI.

εἶδε δέ] δὲ addidi c. Schaef. ex coniect. Cor., quem vid. in addendis T. I. p. 480. Idem exstabat in Par., sed erasum est.

ἐπιστ. ἦν] ita Steph., quem sequuntur Cor. et Schaef., vulg. ὦν ἦν legit etiam Amiot. Br. pro ὅτε corr. ποτε, R. scripsit: ἐν δὲ καὶ ἐν Μητρὸς — ἦν αὐτὸς, ἔτι τῶν Ἀθ. ὕδ. ἐπιστ. ὦν.

ζημίας ποιησάμενος, εἴτε δὴ παθῶν τι πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ ἀναθήματος εἴτε βουλόμενος ἐνδείξασθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ὅσῃν ἔχει τιμὴν καὶ δύναμιν ἐν τοῖς βασιλέωσιν πράγμασι, λόγον τῷ Λυδίας σατραπῆι προσήνεγκεν αἰτούμενος ἀποστεῖλαι τὴν κόρην εἰς τὰς Ἀθήνας. Χαλεκαίνουτος δὲ τοῦ βαρβάρου καὶ βασιλεῖ γράψαι φήσαντος ἐπιστολὴν, φοβηθεὶς ὁ Θεμιστοκλῆς εἰς τὴν γυναικωνίτην κατέφυγε καὶ τὰς παλλακίδας αὐτοῦ θεραπεύσας χρήμασιν ἐκεινόν τε κατεπράυνε τῆς ὀργῆς καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παρει-⁴⁹χεν ἑαυτὸν εὐλαβέστερον, ἤδη καὶ τὸν φθόνον τῶν βαρβάρων δεδοικώς. Οὐ γὰρ πλανώμενος περὶ τὴν Ἀσίαν, ὥς φησι Θεόπομπος, ἀλλ' ἐν Μαγνησίᾳ μὲν οἰκῶν, καρπούμενος δὲ δωρεὰς μεγάλας καὶ τιμώμενος ὅμοια. Περὶ σῶν τοῖς ἀρίστοις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀδεῶς διῆγεν, οὐ πάνυ τι τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασι προσέχοντος βασιλέωσιν ὑπ' ἀσχολιῶν περὶ τὰς ἄνω πράξεις. Ὡς δ' Αἴγυπτός τε ἀφισταμένη βοηθούντων Ἀθηναίων καὶ τριήρεις Ἑλληνικαὶ μέχρι Κύπρου καὶ Κιλικίας ἀναπλεύσασαι καὶ Κίμων θάλαττοκρατῶν ἐπέστρεψεν αὐτὸν ἀντεπιχειρεῖν τοῖς Ἑλλησικαὶ καὶ κωλύειν ἀύξανομένους ἐπ' αὐτὸν, ἤδη δὲ καὶ δυνάμεις ἐκινουῦντο καὶ στρατηγοὶ διεπέμποντο καὶ κατέβαινον εἰς Μαγνησίαν ἀγγεῖλαι πρὸς Θεμιστοκλέα, τῶν Ἑλληνι-

εἴτε δὴ] νν. εἴτε δὴ — ἀναθήματος om. Bodl. 3.

τὴν κόρην] art. edd. vett. om.

ἐκεινόν τε] Iunt. ἐκείνον τέ.

τὰ ἄλλα] Bodl. 3. τ' ἄλλα, quod rec. R.

πάνυ τι] Bodl. 3. πάνυ τοι. Iunt. πάνυ τί.

βασιλέωσιν] vulg. τοῦ βασ., art. del. c. Par.

Αἴγυπτός τε ἀφ.] nuperi editores c. R. τ' ἀφ. nulla auctoritate.

θάλαττοκρατῶν] Par., vulg. θαλασσοκρ.

ἐπέστρεψεν] R. cum Iunt. ἐπέτρεψεν. Coraes T. I. p. 480. et T. VI. p. 480. corrigit ἐπέστρεψαν.

πρὸς Θεμ.] πρὸς τὸν Θ. Vulc.

πῶν ἐξάπτεσθαι κλυόντος βασιλέως καὶ βεβαιοῦν τὰς
 ὑποσχέσεις, οὔτε δι' ὀργήν τινα παροξυνθεὶς κατὰ τῶν
 πολιτῶν οὔτε ἐπαρθεὶς τιμῇ τοσαύτῃ καὶ δυνάμει πρὸς
 τὸν πόλεμον, ἀλλ' ἴσως μὲν οὐκ ἐφικτὸν ἡγούμενος τὸ
 499 ἔργον, ἄλλως τε μεγάλους τῆς Ἑλλάδος ἐχούσης στρατη- 128
 γοῆς τότε καὶ Κίμωνος ὑπερφυῶς εὐημεροῦντος ἐν τοῖς
 Ἑλληνικοῖς, τὸ δὲ πλεῖστον αἰδοῖ τῆς τε δόξης τῶν πρά-
 ξων ἑαυτοῦ καὶ τῶν τροπαίων ἐκείνων ἄριστα βουλευ-
 σάμενος ἐπιθεῖναι τῷ βίῳ τὴν τελευταίην κρέπουσαν, ἔθυσσε
 τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς φίλοις συναγαγὼν καὶ δεξιωσάμενος,
 ὡς μὲν ὁ πολὺς λόγος, αἶμα ταύρειον πιὼν, ὡς δ' ἔνιοι,
 φάρμακον ἐφήμερον πρόσενεγκάμενος, ἐν Μαγνησίᾳ κατέ-
 στρεψε, πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα βεβιωκῶς ἔτη, καὶ τὰ
 πλεῖστα τούτων ἐν πολιτείαις καὶ ἡγεμονίαις. Τὴν δ' αἰ-
 τίαν τοῦ θανάτου καὶ τὸν τρόπον πνυθόμενον βασιλέα λέ-
 γουσιν ἔτι μᾶλλον θαυμάσαι τὸν ἄνδρα καὶ τοῖς φίλοις
 αὐτοῦ καὶ οἰκείοις χρώμενον διατελεῖν φιλανθρωπῶς.

C A P U T XXVII

Ἀπέλιπε δὲ Θεμιστοκλῆς παῖδας ἐκ μὲν Ἀρχίππης τῆς
 Λυσάνδρου τοῦ Ἀλωπεκῆθεν Ἀρχέπτολιν καὶ Πολύευκτον
 καὶ Κλεόφαντον· οὗ καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ὡς ἱππέως
 00 ἀρίστου, τᾶλλα δ' οὐδενὸς ἀξίου γενομένου μνημονεύει.

οὔτε ἐπαρθ.] reposni ex edd. vett.; R. de suo οὔτ' ἐπ. et
 sic Cor. et Schaef.

ἄλλως τε] R. maluit ἄλλως τε καὶ. Placet quod Schaef. dedit
 ἄλλους τε.

Ἑλληνικοῖς] Teste Steph. legitur etiam πολεμικοῖς. Neu-
 trum agnoscit Amiot.

τροπαίων] Par. Bodl. 3. τρόπων. Iunt. τρόπων ἐκείνω.

ὡς δ' ἔνιοι] Iunt. ὡς δ' ἔνιοι.

Τῶν δὲ πρεσβυτάτων Νεοκλῆς μὲν ἔτι παῖς ὑφ' Ἰπκου
 δηχθεὶς ἀπέθανε, Διοκλέα δὲ Λύσανδρος ὁ πάππος υἷον
 ἐποιήσατο. Θυγατέρας δὲ πλείους ἔσχευ, ὧν Μνήσιατο-
 λέμαν μὲν ἐκ τῆς ἐπιγαμηθείσης γενομένην Ἀρχέτολις ὁ
 ἀδελφὸς οὐκ ὧν ὁμομήτριος ἔγημεν, Ἰταλίαν δὲ Πανθει-
 δης ὁ Χῖος, Σύβαριν δὲ Νικομήδης Ἀθηναῖος· Νικομά-
 χην δὲ Φρασικλῆς ὁ ἀδελφιδουῦς Θεμιστοκλέους ἤδη τετε-
 λευτηκότος ἐκείνου πλεύσας εἰς Μαγνησίαν ἔλαβε παρὰ
 τῶν ἀδελφῶν, νεωτάτην δὲ πάντων τῶν τέκνων Ἀσίαν
 ἔθρεψε. Καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ λαμπρὸν ἐν τῇ ἄγρῳ
 Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λειψάνων οὗτ' Ἀνδοκίδης
 προσέχειν ἄξιον ἐν τῷ Πρὸς τοὺς ἐταίρους λέγοντι, φω-
 ράσαντας τὰ λείψανα διαβόρῃσαι τοὺς Ἀθηναίους (ψεύδε-
 ται γὰρ ἐπὶ τὸν δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικοὺς),
 ὃ τε Φύλαρχος, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ τῆ ἱστορίᾳ μονουσθεῖ
 μηχανὴν ἄρας καὶ προαγάγων Νεοκλέα τινὰ καὶ Δημό-
 πολιν, υἱοὺς Θεμιστοκλέους, ἀγῶνα βούλεται κινεῖν καὶ
 πάθος, ὃ οὐδ' ἂν ὁ τυχὼν ἀγνοήσειεν ὅτι πέπλασται.
 Διόδωρος δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τοῖς Περὶ τῶν μνημάτων 501
 εἴρηκεν, ὡς ὑπονοῶν μᾶλλον ἢ γινώσκων, ὅτι περὶ τὸν
 λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ἀλκιμον ἀκρω-

CAPUT XXXII.

παῖς] vulg. additur ὧν: del. c. Par. Bodl. 3. et edd. vett.

ἀπέθανε] Par. ἀπέθανεν.

γενομένην] Iunt. γενομένη.

Πανθείδης] Par. πανθοίδης.

Νικομήδης] Steph. annotat legi etiam Νικόδημος.

Νικομάχην] Vulg. Νεομάχην: eandem lectionem annotavit Steph.

Φρασικλῆς] Amiot. Phasicles.

ἀδελφιδουῦς] legi etiam ἀδελφὸς auctor est Steph.

ἐν τῷ πρὸς] ἐν add. Br. ex Bodl. 3. et edd. vett., et sic Par.

διαβόρῃσαι] vulg. διαβόρῃσαι, corr. Schaef.

Νεοκλέα] Bodl. 3. Νικολέα. Eadem varietas erat supra c. I. in.

τηρίου πρόκειται τις οἶον ἀγκῶν, καὶ κάμψαντι τοῦτον ἐντὸς, ἢ τὸ ὑπεύδιον τῆς θαλάττης, κρηπὶς ἐστὶν εὐμεγέθης· καὶ τὸ περὶ αὐτὴν βωμοειδὲς τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους. Οἴεται δὲ καὶ Πλάτωνα τὸν κωμικὸν αὐτῷ μαρτυρεῖν ἐν τούτοις·

Ὁ δὲ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κελωσμένον.

Τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ

Τούς τ' ἐκπλέοντας εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται

Χώπότην ἄμιλλα τῶν νεῶν θεάσεται.

Τοῖς δ' ἀπὸ γένους τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τιμαὶ τινες ἐν Μαγνησίᾳ φυλαττόμεναι μέχρι τῶν ἡμετέρων χρόνων ἦσαν, ὡς ἔκαρτουτο Θεμιστοκλῆς Ἀθηναῖος, ἡμέτερος συνήθης καὶ φίλος παρ' Ἀμμωνίῳ τῷ φιλοσόφῳ γενόμενος.

περὶ αὐτὴν] ἐκ' αὐτῆς corr. Cor. adstipulante Amiot.

ὁ σὸς] Iunt. ὁδός.

καλῷ] Bodl. 3. χαλκῷ.

τούς τ' ἐκπλ.] Iunt. τούς τ' ἐκπλ. ὄψεται εἰσπλέοντας.

εἰσπλ. τ' ὄψεται] Par. ὄψεται κ' ἐκπλέοντας. Bodl. 3. κ εἰσπλέοντας ὄψεται. Ald. εἰσπλ. τ' ὄψεται.

χώπότην] ded. Br. ex Bodl. 3. et Iunt., et sic Par., vulg. χώπότε.

ἄμιλλα] ἄμιλλ' ἢ Porsonus Adversar. p. 265. Non assentior.

Corrigenda.

Pag. 8 lin. ult. Nittera p in nomine Dipkiliidis prelo absumpta est.

— 18 lin. 3 a fin. leg. Bodl. 3.

— 36 lin. 4 leg. Ἑλλαντας.

**In der Hahn'schen Verlags - Buchhandlung
in Leipzig ist erschienen:**

Ewald, G. H. A. (a. o. Professor zu Göttingen), **Grammatik der Hebräischen Sprache des A. Test. in vollständiger Kürze neu bearbeitet, 22½ Bogen in gr. 8. Mit Tabellen.** Preis 21 Gr.

Der verdienstvolle und gelehrte Herr Verfasser hat die vielseitig geäusserten Wünsche nach seiner ausführlichen hebr. Grammatik (gr. 8. 1826. Preis 2 Thlr. 6 Gr.) auch noch eine kürzere herauszugeben, jetzt erfüllt und in der obigen neuen Arbeit keinen blossen Auszug aus dem grössern Werke, sondern ein in vielen Theilen noch festeres und richtigeres Lehrsystem, und ein nützliches Lehrbuch für Anfänger sowohl, als für Lehrer und Exegeten geliefert. Durch unausgesetztes neues und immer tieferes Durchforschen der Schriften des A. T., durch die Fortschritte der Gesamt-Studien des Hrn. Verf., der auch noch das Sanskrit, als reine Ursprache, von vielfachem Nutzen für die richtigere Erklärung des Hebräischen fand, konnten sich seine früheren Ansichten nicht anders als erweitern, bestätigen oder schärfer bestimmen, und sein System musste, in sich wie für Andere, noch klarer und sicherer werden. Auf diese Weise wird durch die Resultate der freien, selbstständigen Forschungen des Herrn Prof. Ewald, nicht nur das Hebr. Sprachstudium als Wissenschaft zeitgemäss angeregt, gehoben und theilweise neu gestaltet, sondern auch die Erleichterung des Unterrichts und die Sicherheit der Exegese werden wesentlich und rühmlichst gefördert.

Der Druck des obigen Werks ist mit strengster Correctheit unter specieller Aufsicht des Herrn Verf. geschehen und zur leichteren allgemeinen Einführung der Preis äusserst billig angesetzt worden.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII. ad optimorum codicum fidem, adhibitis doctorum virorum observationibus, recensuit, summaris et notis illustravit, indicesque rerum et verborum adjecit Chr. Fried. Ferd. Haackius, Gymn. Stendal. Rector. Vol. I. II. 8 maj. 4 Thlr.

Nach dem Urtheile sachkundiger Richter und dem fortdauernden Beifalle, womit diese zweckmässige Händausgabe des Thucydides aufgenommen wurde, verdient selbige neben den sonstigen ähnlichen Editionen um so mehr empfohlen zu werden, da sie sich auch durch den zur Bogenzahl verhältnissmässig sehr billigen Preis vortheilhaft auszeichnet und dadurch Lehrern und Schülern um so zugänglicher bleibt.

Handwritten text, possibly a signature or date, located on the left side of the page.

